39. ÉVFOLYAM, 1. SZÁM

Ára: 3,– Ft

1983. JANUÁR 6.

Ludas Matyi

Mottónk:
NINCS OLYAN NADRÁGSZÍJ,
AMELYIKEN MÉG EGY LYUK
NE LENNE!

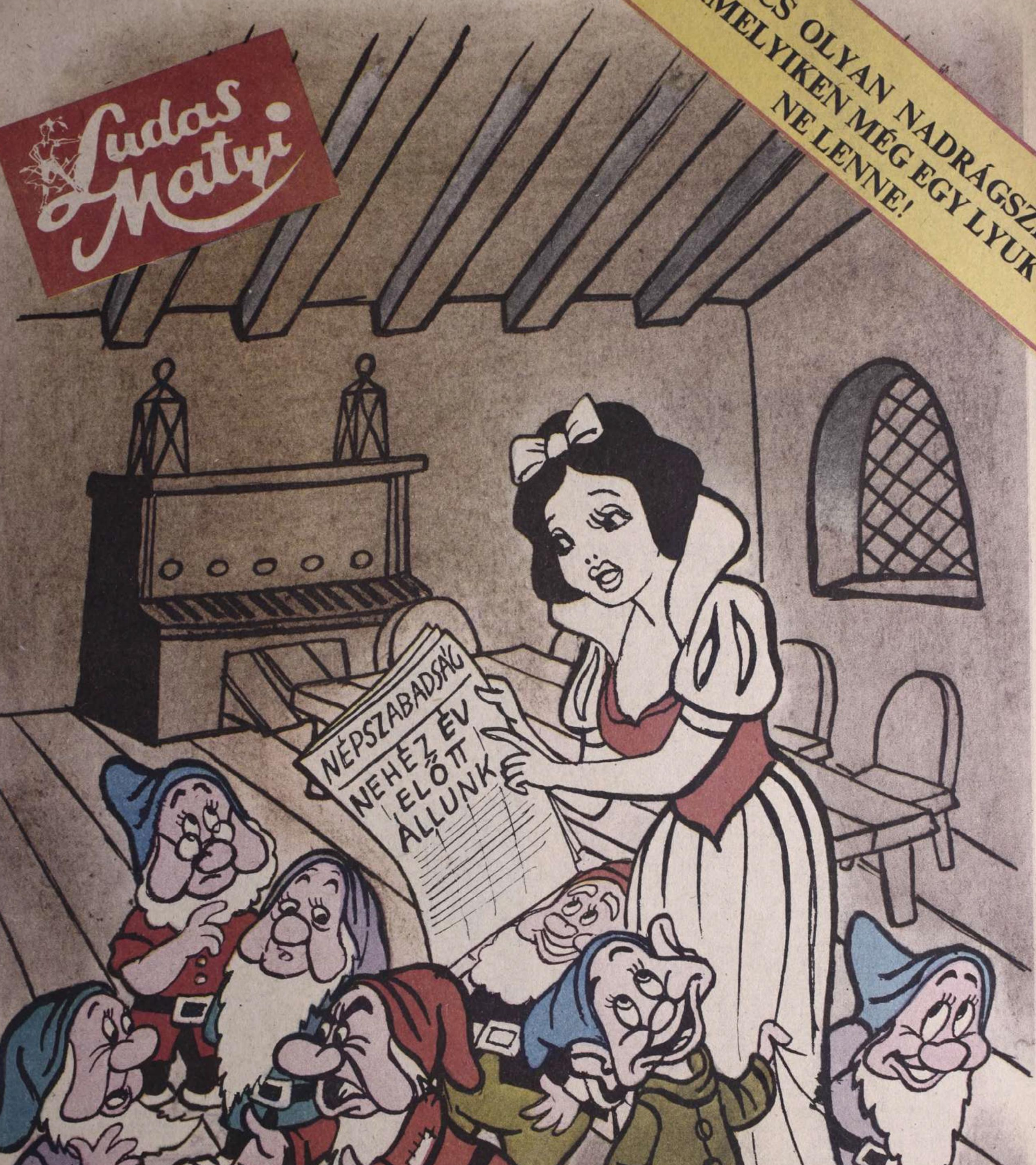
NÉPSZABADSÁG
NEHÉZ ÉV
ELŐTT
ÁLLUNK

Várnai György rajza

Morgó: Azt írja az újság, hogy összébb kell húzni magunkat.

CSAK HAZAI ANYAGBÓL! Összeállításunk a 3–7. oldalon

mondjuk a magunkét - mondjuk a magunkét - mondjuk a magunkét

VÁLLALATI TERELŐ PULI

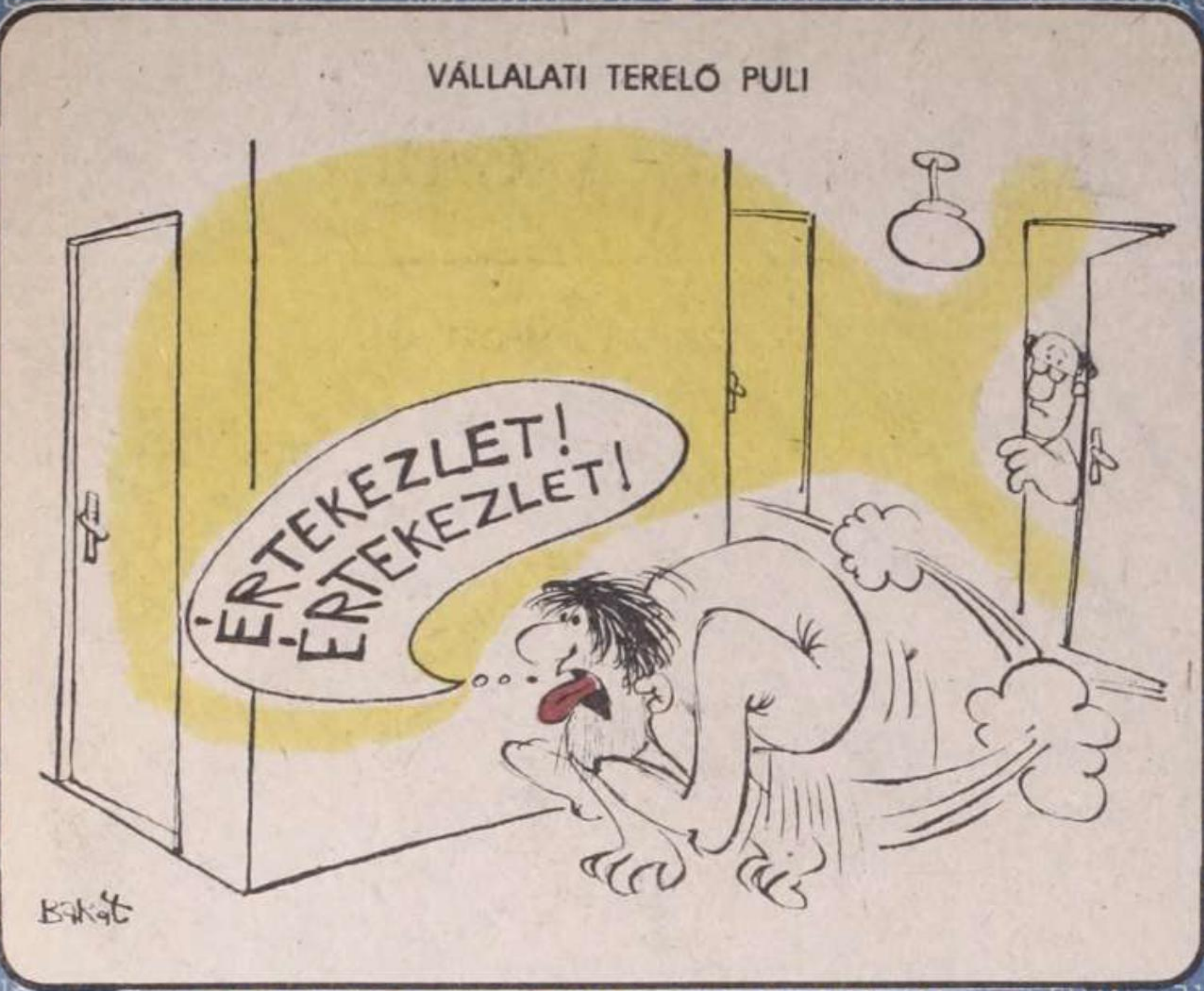
ÉRTEKEZLET!
ÉRTEKEZLET!

Marad-e a tavalyi divat?

Amikor a múlt év végefelé a Divatintézet tavaszi-nyári bemutatót rendezett, a közönséget meglepte, hogy az 1983-ra ajánlott női ruhák, nadrágok nem kis része ugyanolyan, mint a tavalyiak. A tervezők abból indultak ki, hogy a jelen gazdasági helyzetben nem célszerű gyökeresen új divattal jelentkezni, egyrészt, mert még a nők is jobban meggondolják, mire költik a pénzüket, másrészt, mert a tavalyi készletek sem fogytak el, mivel a vevők már akkor is jobban meggondolták. Ám a nők minden körülmények között igyekeznek felfrissíteni ruhatárukat, ezért a bemutatón a tavalyi ruhákat, kabátokat új kiegészítőkkel vonultatták fel. Például a múlt évben felkapott fehér ruhákhoz sötét kellékeket, fekete harisnyát, cipőt, táskát ajánlanak, de bemutattak egy tavalyi nyári ruhát hosszú lepellel – ez úgy néz ki, mintha új felszerelés lenne, de csak a leplet kell megvenni hozzá. Természetesen hazai anyagból! Takarékos ember (és férfi) lévén, én ezt észszerű öltözetnek tartom és egybevág azzal is, amit egy KGST-tanácskozáson jelentettek be képviselőink: hazánkban alapvető stílusváltást nem tervezünk. Ezt a KGST öltözködéskultúrával foglalkozó munkabizottsága budapesti ülésén tudomásul is vette.

Vannak természetesen ruhadarabok, amelyek elkopnak, elrongyolódnak (gyakran elég hamar), ezeket ki kell cserélni. De ez esetben sem várható megrázó változás. Csak valószínűleg még feszesebb lesz a nadrág és több lesz a szarkaláb. A Halasi Kötöttárugyár ugyanis meghirdette, hogy az idén forgalomba hozza Szarkaláb nevű ruhacsaládját, amely az Újpesti Gyapjúszövőgyár azonos nevű fonalából készül... Ami a további divatprognózist illeti: a tavalyi árhullámot remélhetően sikerül csökkenteni, de sajnos a kiegészítő kellékek szűkössége miatt nagyobb bérhullám nem várható. Új cikként jelentkeznek a vállalati bérszabályozás megváltozott formái: eddig volt bérszínvonal-szabályozás, bértömeg-szabályozás, átlagbérfék nélküli bértömeg-szabályozás és kevés pénz. Most van jövedelmezőségtől függő bérszabályozás, központi bérszabályozás és kevés pénz. Pedig ezeket a bérformaruhákat is a bőségesen alkalmazott kiegészítő kellékek teszik dekoratívvá. Igaz, ha sok a kellék s a dolgozó jövedelme meghaladja a 7000 forintot, egy teljesen újdivatú darabot kap: emelkedő nyugdíjjárulék-levonást.

Nem vitás azonban, hogy minden divatirányzatnak, még a bérgazdálkodásnak is csak használ, ha időnként az élethez igazítják. Hogy kinek az életéhez? Azt majd a gyakorlat dönti el. A jelek szerint alapvető stílusváltásra ezen a területen sem kell számítanunk. Úgy, hogy én is előveszem a szekrényből a tavalyi, tavalyelőtti, de ma sem divatjamúlt újévi üdvözletet: Jobb évet kívánok, mint amilyen az idei lesz! Csak még azt nem tudom, hogy 1984-et kívánjak-e, vagy – minimum – 1978-at?

Földi Iván

Betétlap

Aki autót, motort vezet, tudja, mi a betétlap. Aki nem tudja, annak elmondom: a betétlap egy kis nyomtatvány, személyi adatokkal. Ezt az ember a gépjármű-vezetői igazolványában hordja, és ha nekimegy egy másik autónak, akkor ad a károsultnak egy betétlapot, sőt ráírja, hogy én voltam a hibás. Erre azután az Állami Biztosító megtéríti a kárát a vétlen autósnak. Ilyen okos találmány a betétlap, annyira okos, hogy a rendőr még meg is büntet érte, ha ellenőriz és nincsen nálam betétlap.

Namármost. Megyek az autómmal egy rosszul világított utcán, egyszercsak puff, benne vagyok egy nagy lyukban, oda lett a fél kerekem. Ki rendezi a káromat?

Ha a balesetet okozott kátyúnak lenne betétlapja, az volna a becsületes dolog. A legjobb volna persze annyi betétlapot tenni a kátyúba, hogy teljesen betöltse azt a lyukat, akkor az autók átmehetnének a lyuk felett és nem lenne oda a kerekük, de ennyi betétlapja nem lehet minden kátyúnak, nekem is csak három van a vezetői engedélyemben.

Az is megfelelő eljárás lehetne, ha minden kátyú mellé elhelyeznének egy köteg betétlapot, amely a kátyú pontos személyi adatait tartalmazza. A betétlapokat egy rúdra lehetne függeszteni és a rudat egy kis, piros lámpával kivilágítani, hogy sötétedés után is látható legyen, hol van a betétlap. Esetleg maga a kátyú is látható lenne a kis piros lámpától és így kevesebb betétlap fogyna, ami maga is népgazdasági érdek.

Amíg az útviszonyokat nem látjuk el betétlappal, elpusztulnak a **beszerezhetetlen** kerekeink és a sok próbára kitett idegeink. Mert próbáljad csak megkeresni azt a felelőst, aki a károdat netán rendezné: az Útkarbantartó Vállalat? A fővárosi tanács? Avagy a kerületi? Avagy, az Útburkolatért Éppen Felelős Vállalat?

Megpróbálod megkeresni?

Ez lesz csak az igazi kátyú!

Somogyi Pál

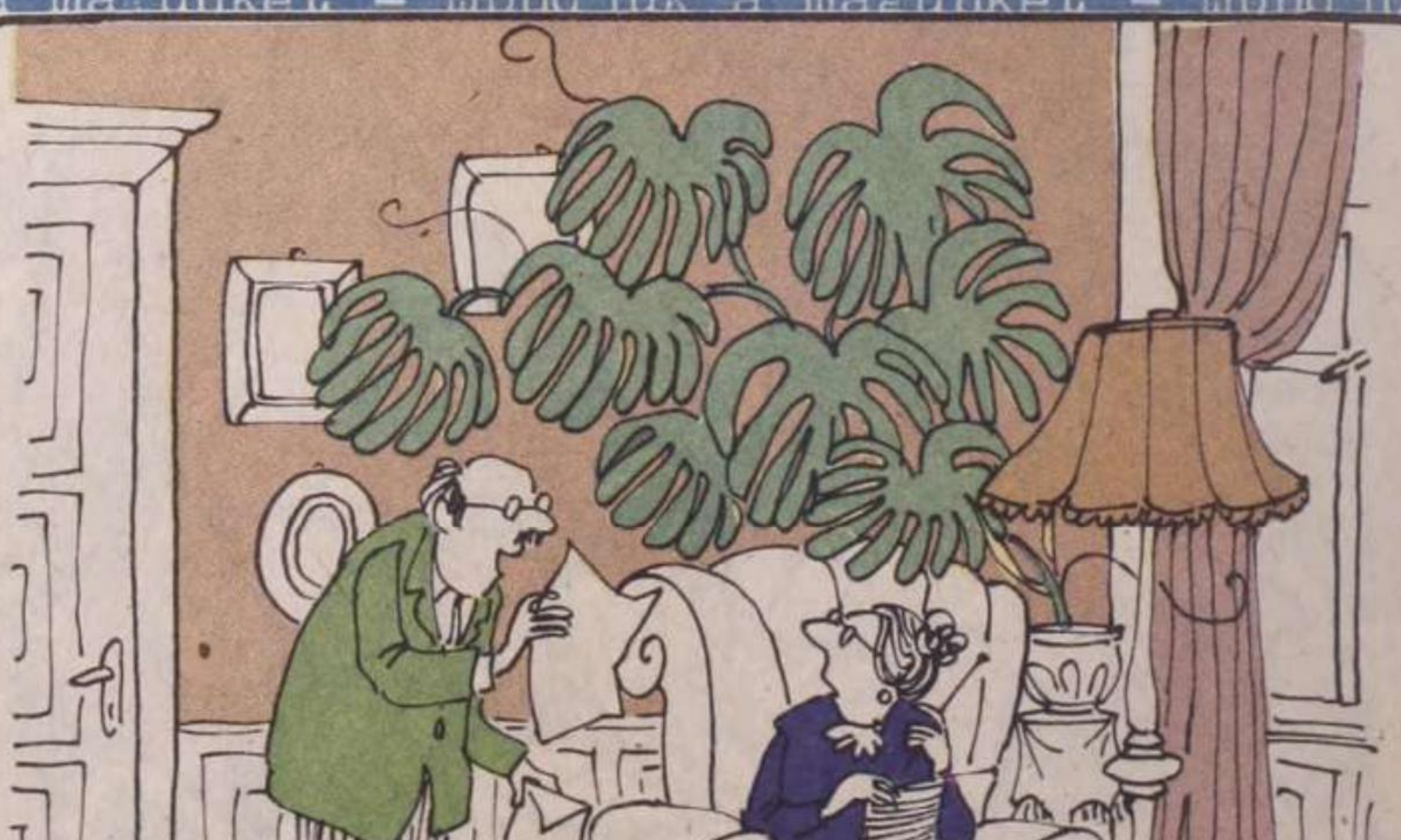

– Tíz év múlva ad telefont a Posta, kíváncsi vagyok, az orvos is ad-e nekünk tíz évet?

Az év első újszülöttje kérdezi:

NEKEM MÉG NINCS FOGAM, MIHEZ VERJEM A GARAST?

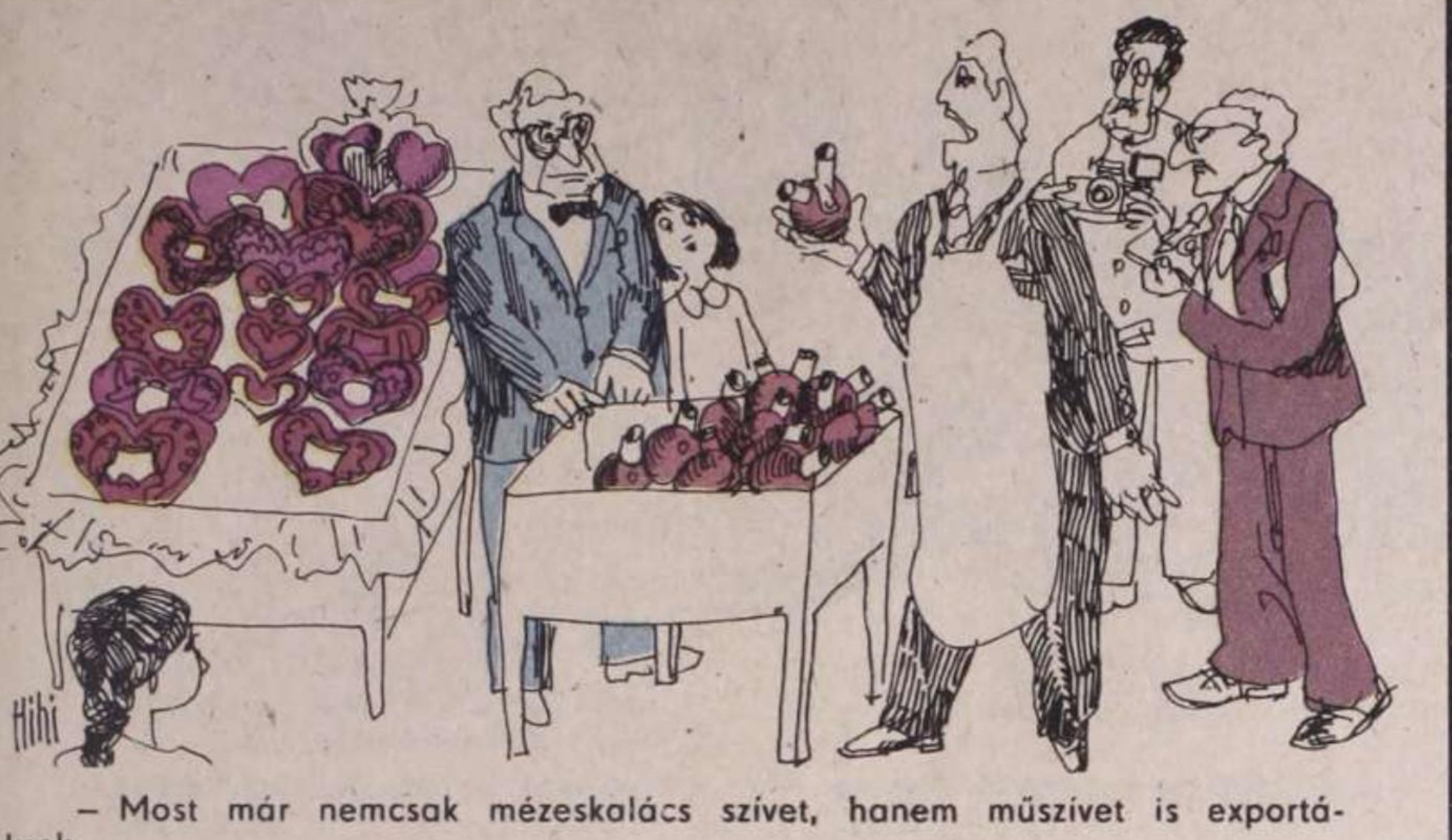

– Most már nemcsak mézeskalács szívet, hanem műszívet is exportálunk . . .

KÜLÖNLEGES IMPORT ÁRU

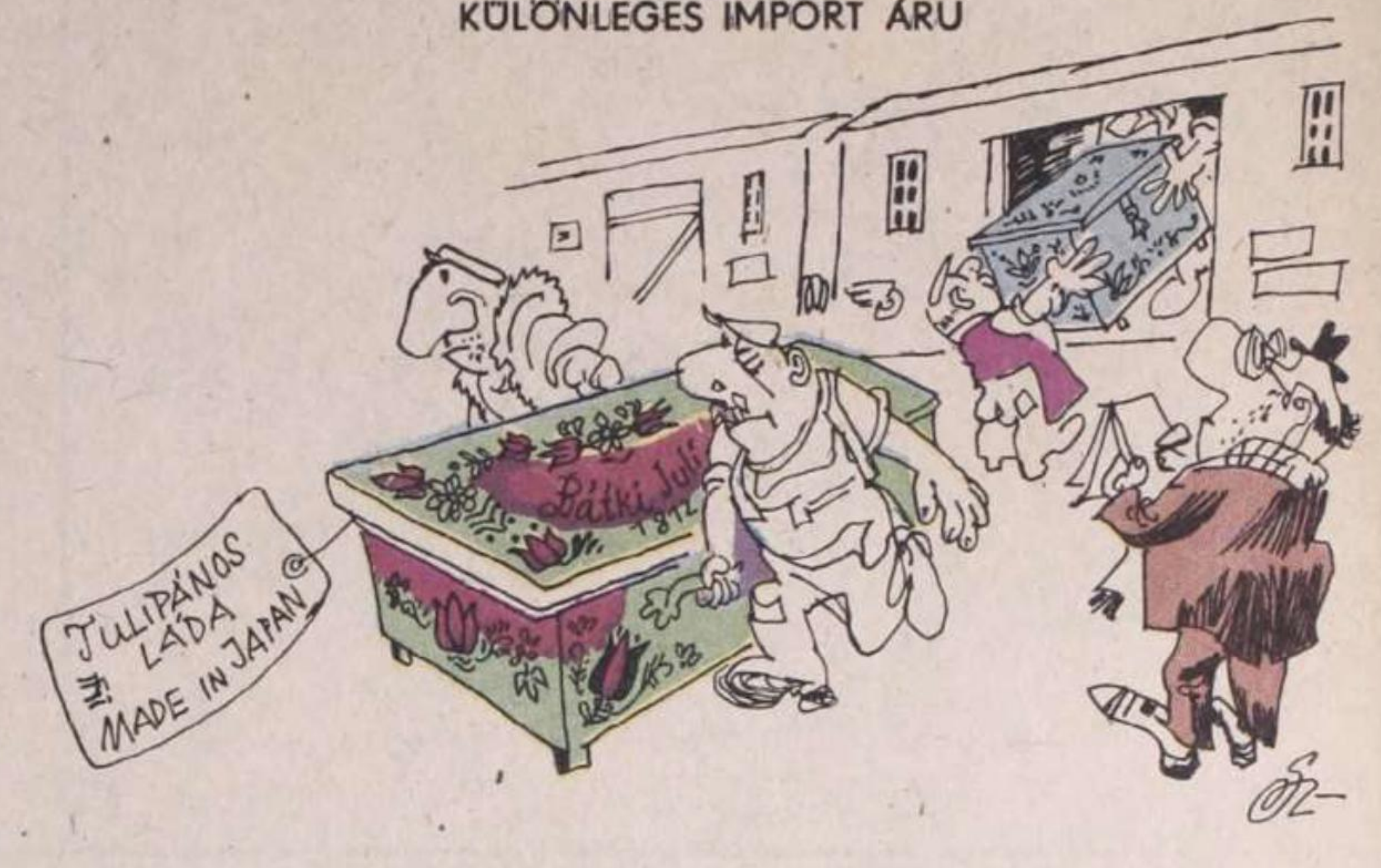
JULIPÁNOS LÁDA MADE IN JAPAN
Bátki Juli 1812

ELJEGYZÉS

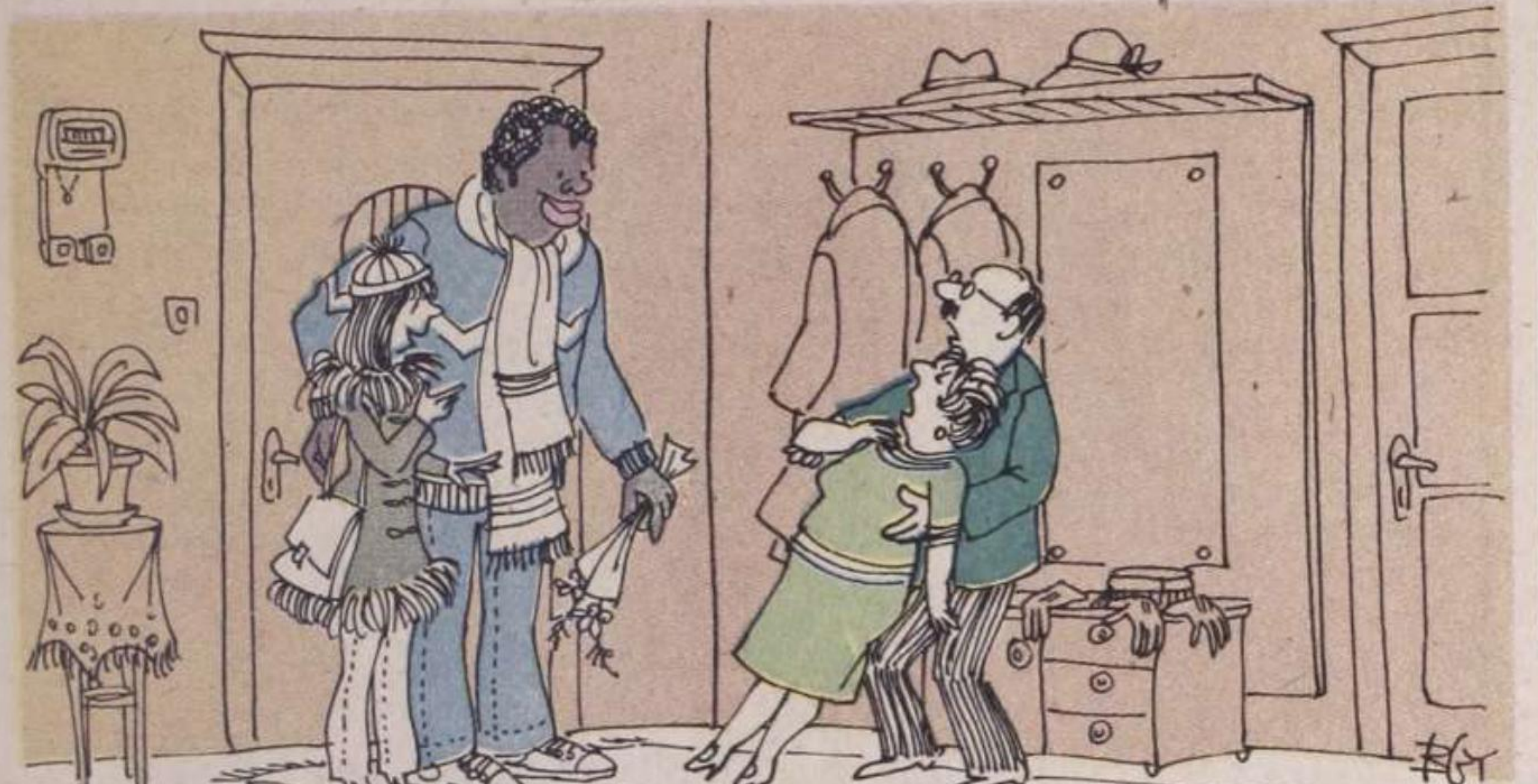

– De anyukám, ne izguljatok, ő már magyar néger!

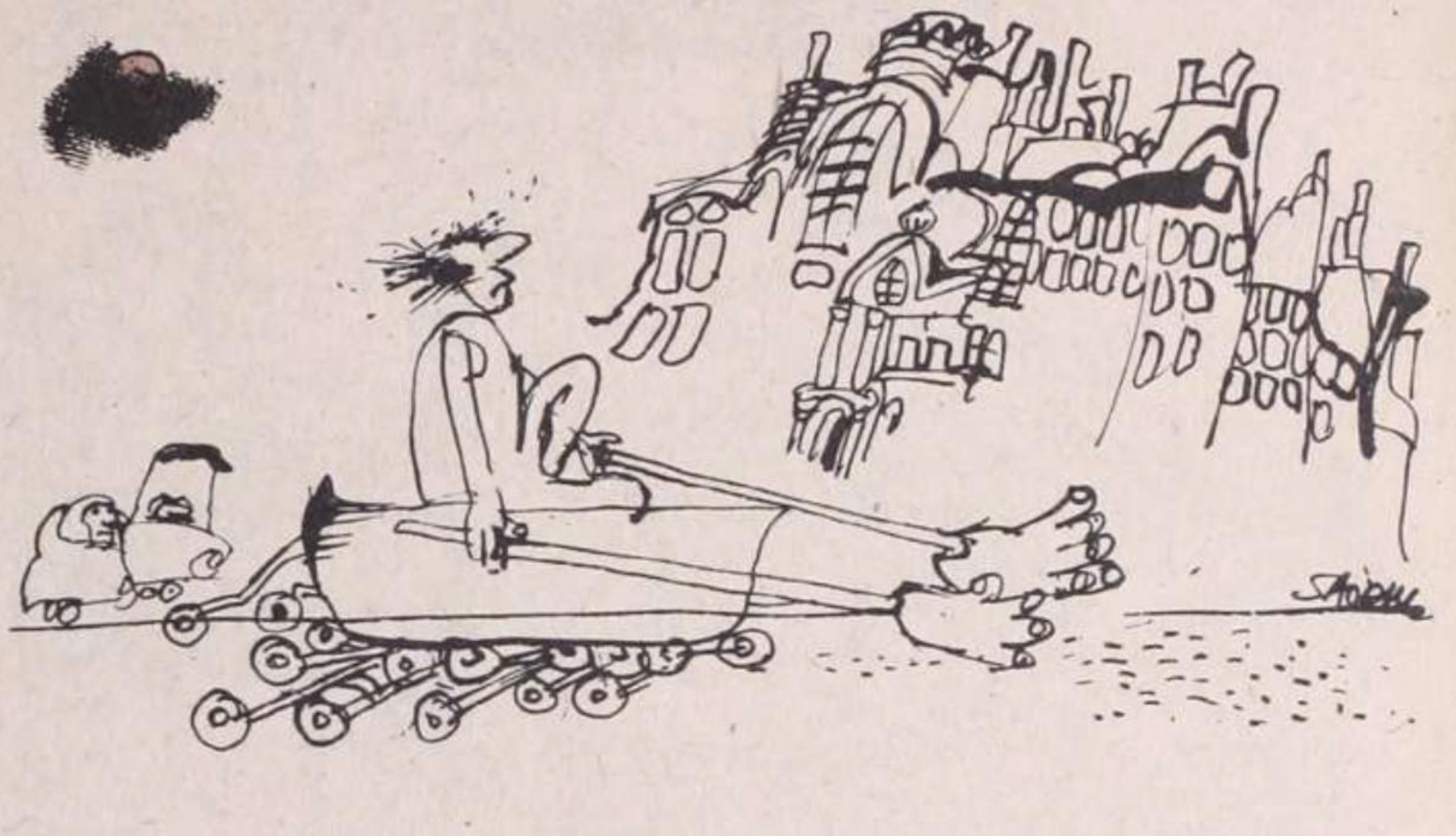

– Ehhez nem kell benzin, de ez meg fáraszt!

ÜZENET

A mérnök kezében megállt az éjféli köszöntőre felemelt pohár, amikor meglátta az ablakon a négy betűt. Részeg vagyok, nem szabad többet innom, gondolta, s letette a poharát. Megdörzsölte a szemét, s még egyszer odapillantott. Ott volt a felirat, világosan jól kivehetően:

KRZS

— Lá-látjátok ti is a be-betűket? — kérdezte hebegve.

A szilveszterező társaság arra fordult, amerre a mérnök mutatott remegő ujjakkal. A háziasszony felkapott egy asztalkendőt, s letörölte az ablakot. De továbbra is ott maradt a négy betű:

KRZS

— Kívülről írták oda — mondta ijedten a háziasszony. — De vajon kicsoda?

— Talán valami mókáskedvű társaság ment erre, s ők firkálták be az ablakot — vélte a mérnök feltűnően szép és még feltűnőbben buta hitvese.

— Ugyan, szívem, a tizedik emeleten vagyunk! — torkolta le a férje.

— Akkor talán valami űrlény lehetett... Vagy egy kósza csillag karcolta oda — álmodozott a lírai költő.

— Vagy éppen itt ment el a hivatalába induló új esztendő, meghallotta, hogy épp arról beszélünk, mit hoz majd nekünk? Talán ez a válasza, üzenete — szólalt meg a szemüveges tanár.

— Üzenhetett volna világosabban, érthetőbben is — mérgelődött a mérnök.

— Régi kőtáblákon is így üzentek eleink. Csak a mássalhangzókat vésték be, a közbülső magánhangzókat az utókor próbálta beilleszteni. Ezért van, hogy ősi szövegeket, neveket sokféleképp írnak, olvasnak — magyarázta a tanár úr. — Lássuk, ki milyen betűket rakna a négy mássalhangzó közé, hogy érthetővé váljék az üzenet?!

— KRíZiS — vágta rá egyből a közgazdász.

Többen rábólogattak, s már majdnem elfogadta az egész társaság első olvasatban a szöveget, ha a mérnök feltűnően szép — satöbbi — felesége más megfejtéssel nem próbálkozik:

— KRőZuS is lehet...

— Ki mint remél, úgy ítél — mosolygott a tanár. — Csakhát Lüdia királya és az ő legendás gazdagsága feltámaszthatatlanul halott. Nem az ő idejét éljük.

— KöRöZéS — mondta remegő hangon az újsütetű kisvállalkozó.

— Ne izgulj, nepmankám, magánjóslatokkal nem foglalkozik Évapó. Valami általánosabb tartalma van ennek a néhány betűnek.

— KőRóZSa — mondta átszellemült arccal az alanyi költő.

— Marhaság! — mordult rá nyersen a közgazdász —, hiszen ennek semmi értelme!

— Köd, homály, sejtelem, mint minden művészi üzenet — védte vélt igazát a költő.

— És te mit mondasz, tanár úr? — szögezte neki a kérdést a mérnök.

— KuRáZSi! Én azt mondom, fiúk, kurázsi!

És gyorsan fenékig itta a pezsgőspoharat.

Radványi Barna

HOSSZABB TAKARÓKAT! VAGY RÖVIDEBB LÁBAKAT! VAGY NE NYÚJTÓZKODJUNK!

ÖSSZETÉTEL

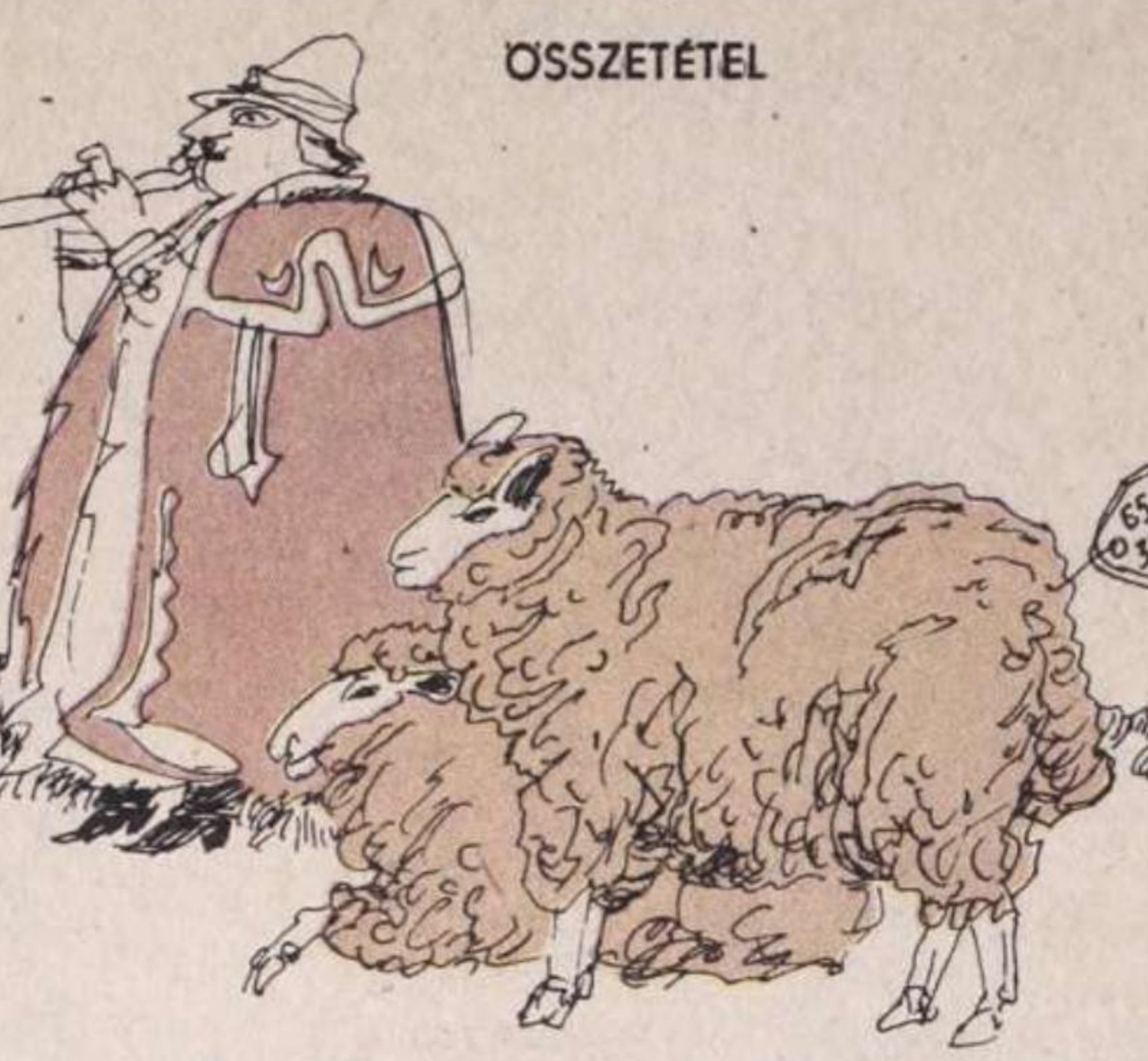

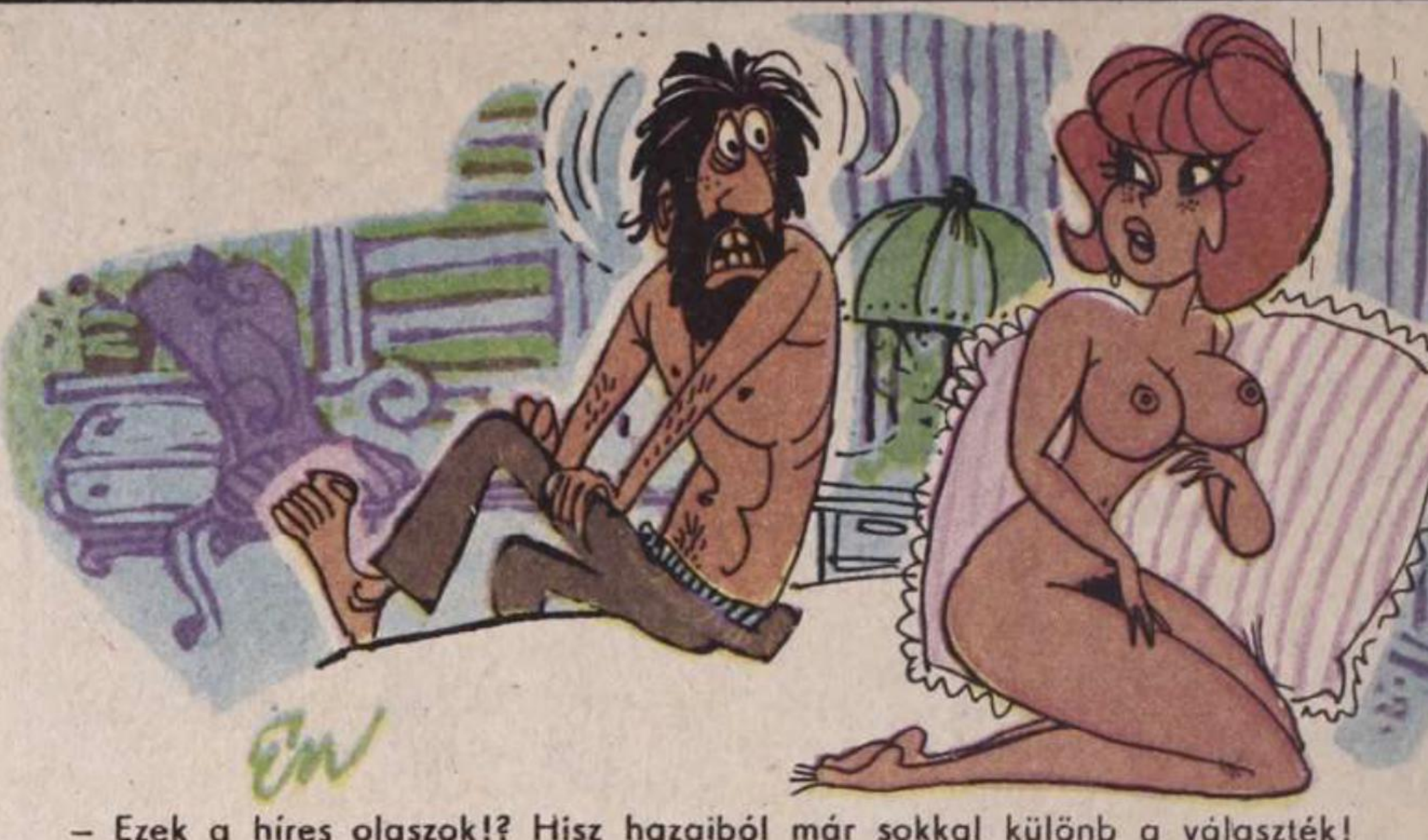
– Ezek a híres olaszok!? Hisz hazaiból már sokkal különb a választék!

SEBESZETEN

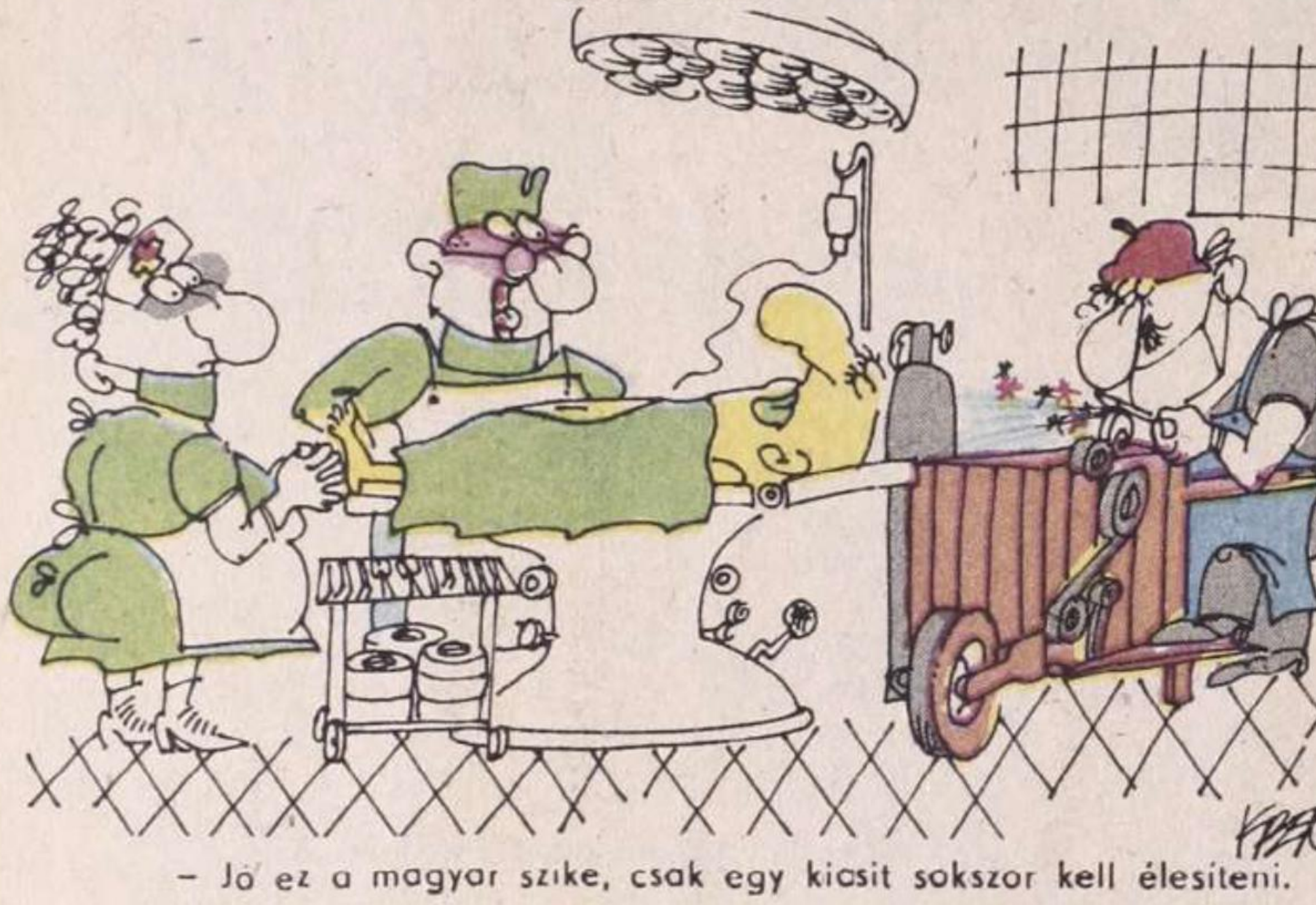
– Jó ez a magyar szike, csak egy kicsit sokszor kell élesíteni.

MAGYAR MENTŐKUTYA

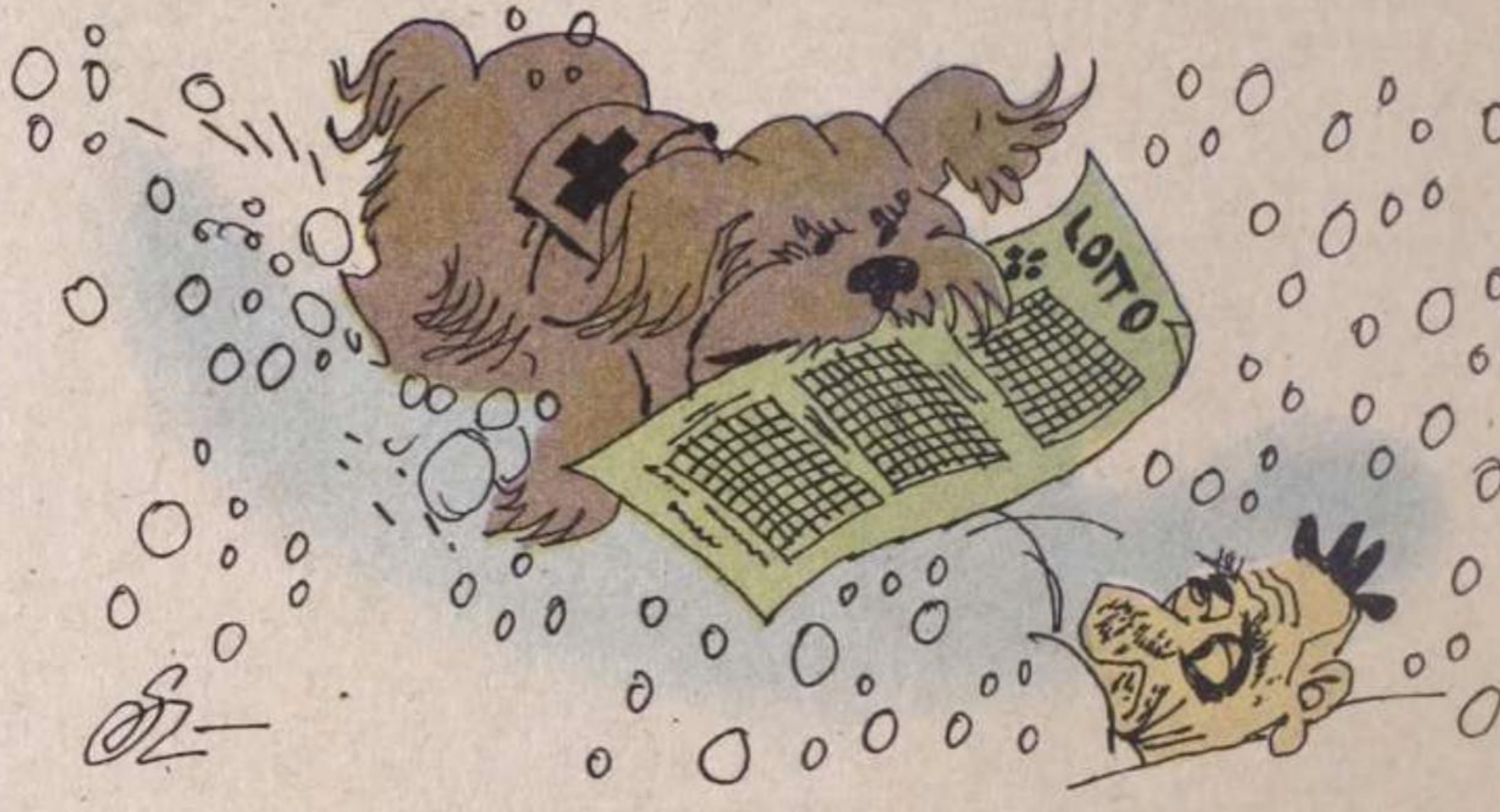

HÁP, HÁP, CSIP, CSIP...

Csámcsogi Abaújné született Spacc Kisztihand Delikátesz egy hidegre fordult téli reggelt használt fel arra, hogy talpig zimankóba öltözve bezörgessen az ajtómon. Az idős választópolgár egy rosszul összegyűrt hógolyó konokságával verte az ablakszárnyat, de még így sem tudott jelentősebben megijeszteni.

— Csip, csip, csip — mondta, amikor végül is engedtem a második emeleti lakótárs erőszakos modorának. — Esetleg háp, háp, háp.

Úgy nézhettem rá, mint csibe a keltetőre, mert erőt vett magán, hátsó felét riszálva kezdte, akár a kacsa, amikor végre kiért a csüdig érő hideg vízből, s behajlított könyökkel egy kigúvadt szemű szárnyas állat idétlen mozgását utánozta.

— Boldog új évet — mondtam neki, csak hogy eltereljem a figyelmét a súlyosabb gazdasági problémákról.

Csámcsogi néni harcosan felvetette becsületben megőszült fejét, megkapaszkodott a folyosó vasrácsában, majd néhány térdropogtatós mélyguggolással hívta fel magára a figyelmet.

— Csip, vagy ha nem, akkor legyen háp — mondta, amikor magához tért a második emeleti lakókat olyannyira jellemző légszomjból.

Reggel négy óra volt, be kell vallanom, nem ez a legjobb napszakom.

— Nem hallotta még? — kérdezte Csámcsogi néni. — Ha lenne egy kicsit több hely itt a folyosón, megmutatnám, hogyan kell körbetipegni először balra, azután jobbra.

— Ne tessék politizálni — intettem önmérsékletre a felhevült gondolatvilágú nyugdíjast. — Miről lenne szó?

Szavalópózba vágta magát, mint aki a „Vers mindenkinek" című folytatásos tévéműsorban kapott egy kisebb epizódszerepet.

— Vándor Kálmán költeménye: *Csiripelő madarak* — kezdte Csámcsogi néni. — *Csiripelő madarak, csiripelnek nagyokat. / Mondogatják egyre csak, csip, csip, csip / Csiripelő madarak, ágról ágra ugranak, / ismerjük a dalukat, csip, csip, csip, csip* — és így tovább.

Csámcsogi néni egy népi kántáló stílusában vezette elő ezt a gyöngyszemet, de még ez sem vont le sokat abból a látványból, amelyet ismételt *kacsatikus* mozgásával idézett elő.

— Nagyon jó — mondtam neki, mert a tehetségeket bátorítani kell, kortól és idegállapottól függetlenül.

— Van még — jelentette ki beszélgetőpartnerem. — Ugyanez a dallam Harsányi Bélát is megihlette.

— Ne mondja! — mondtam neki ijedten. Körülbelül nyolc fok lehetett mínuszban és még mindig nem fagyott be a fülem.

Született Spacc Kisztihand Delikátesz a már is mert kigúvadt szemű szárnyas állat viselkedését erőltette magára és szavalni kezdett:

— Harsányi Béla verséből következik egy rövid részlet, előadja Csámcsogi Abaújné született Spacc Kisztihand Delikátesz.

A várt tapsvihar elmaradt, csupán egy fáradtnak tűnő faldarab esett le, néhány méternyire tőlünk.

— *Itt a híres kacsatánc, minden budapesti srác / erre kacsázik a lánnyal, háp, háp, háp / Gyere tipegni velem, S amíg veled tipegem / hápogom hozzád, hogy várok rád, rád rád.*

Furcsán nézhettem rá, mert megszólalt.

— Az első változatban még arról is szó van, hogy a csiripelő madarak arról énekelnek, hogy milyen szép az élet.

— Ez tényleg igaz — mondtam. — Benzináremelés után ... Ihaj, csuhaj! — tettem hozzá, mert a magyar ember bánatában is vigad, az már neki sajátja.

— Maga szerint melyik változat a jobb? — kérdezte beszélgetőpartnerem. — Mindkét szerző a saját változatát akarja elfogadtatni.

— Ez igen furcsa — vetettem csak úgy foghegyről Csámcsogi néninek. — Ha a szerzőknek csupán annyi önkritikájuk lenne, mint egy frissiben feleresztett előszobaparkettának, nem ezen vitatkoznának.

Csámcsogi Abaújné született Spacc Kisztihand Delikátesz ismét a rosszul összegyűrt hógolyó szerepében tetszelgett, de ezúttal ha lehet, még halványabb volt.

— Min kellene vitatkozniuk? — kérdeze fenyegetően. Látszott rajta, ha nem kap kedvére való választ, azonnal kacsatáncba kezd.

— Ismerve mindkét szöveget, inkább azon kellene hajba kapniuk, hogy melyikük nem írta a verset.

Házunk szócsöve ekkor már erősen verdesett a két alkarjával.

— Háp, háp, vagyis, csip, csip — jelentette ki érdes hangfekvésben, majd lábait óvatosan maga alá húzva, lassan a levegőbe emelkedett.

Föld S. Péter

SZILÁGYI GYÖRGY:

ÉBRESZTŐ

Hájcsi-hájcsi, szundi-bundi
nincsen ebben semmi hanta,
számos helyen szunyókálnak
napjainkban nappalanta!

Mintha alvajáró lenne,
a raktáros árut kiad,
füle mellett elüthetsz egy
ágyút, (poént), fel nem riad...

Keresem az ügyintézőt,
ébren, persze, nem találom,
rég a tőkés nyomta el őt,
most meg elnyomja az álom...

Nincs friss zsömle! – szól a pincér –,
bágyadt hangja alig hallszik,
hipnotikus erőm lehet,
csak ránéztem, máris alszik...

Álomkórban szenved talán,
a számomra mégis talány:
a pult mögött a közértben,
miről álmodik a leány...?

Gyárszegletben, (a kép vicces),
spicces segédmunkás hortyog,
reggel óta dolgoznak már
gyomrában a kadarkortyok...

Betérek egy cukrászdába,
vágyam csak egy linzerszelet,
jön egy bájos alvó baba,
s szemet huny a vágyam felett...

Álmos segéd a húsboltban
pár mócsingot lerak elém,
azt gondolom: „álmaimban
valahol már jöttél felém..."

Elalszik az ökölvívó,
az eredmény: álmos bunyó,
a nagy álom álom marad...
(persze, mindig más a hunyó...)

Csalogatom a rózsámat,
együnk együtt rumosmeggyet!,
de ő így szól csábmosollyal:
előbb alszom rá még egyet...

Možiban a szélesvásznon
épp Vologyka űzi Mását,
mire utoléri, vagy húsz
néző fújja már a kását...

Showman is van, aki alszik,
(a közönség feje kókadt)
akadozva löki már ki
agyából a sótlan showkat...

Ártáblán az ár is alszik,
álmában egy kicsit ugrik,
mert az árak, mint a nyuszik,
álmukban is ugri-bugrik...

Csak az ellenség nem alszik,
évek óta virraszt kábán,
ettől olyan kialvatlan,
hogy már alig áll a lábán...

Nem folytatom tovább, mivel
nejem már a lóbőrt húzza,
(nehogy gépem kopogása
tündérálmát összezúzza...)

Ön is szendereg e verstől,
nem várom meg, amíg lelő,
mondván: ilyen álmos humor
álmomban se jöjjön elő...!

Még csak annyit: (akkor is, ha
a hideg tust rám eresztik)
ne várja meg senki, amíg
az új évben felébresztik...

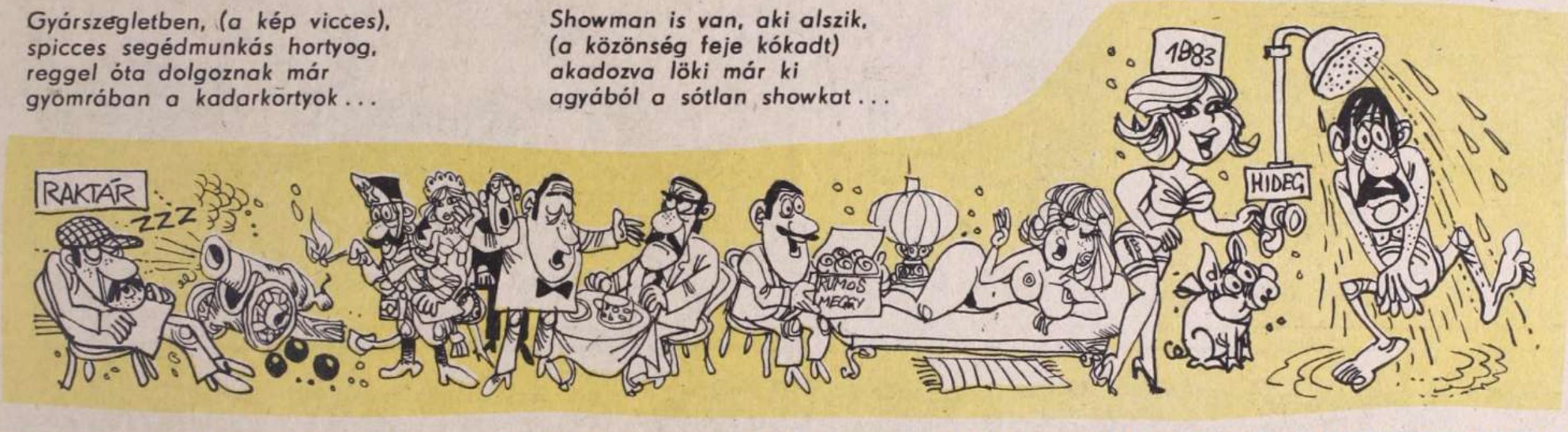

MAGYAR SARKKUTATÓ EXPEDÍCIÓ

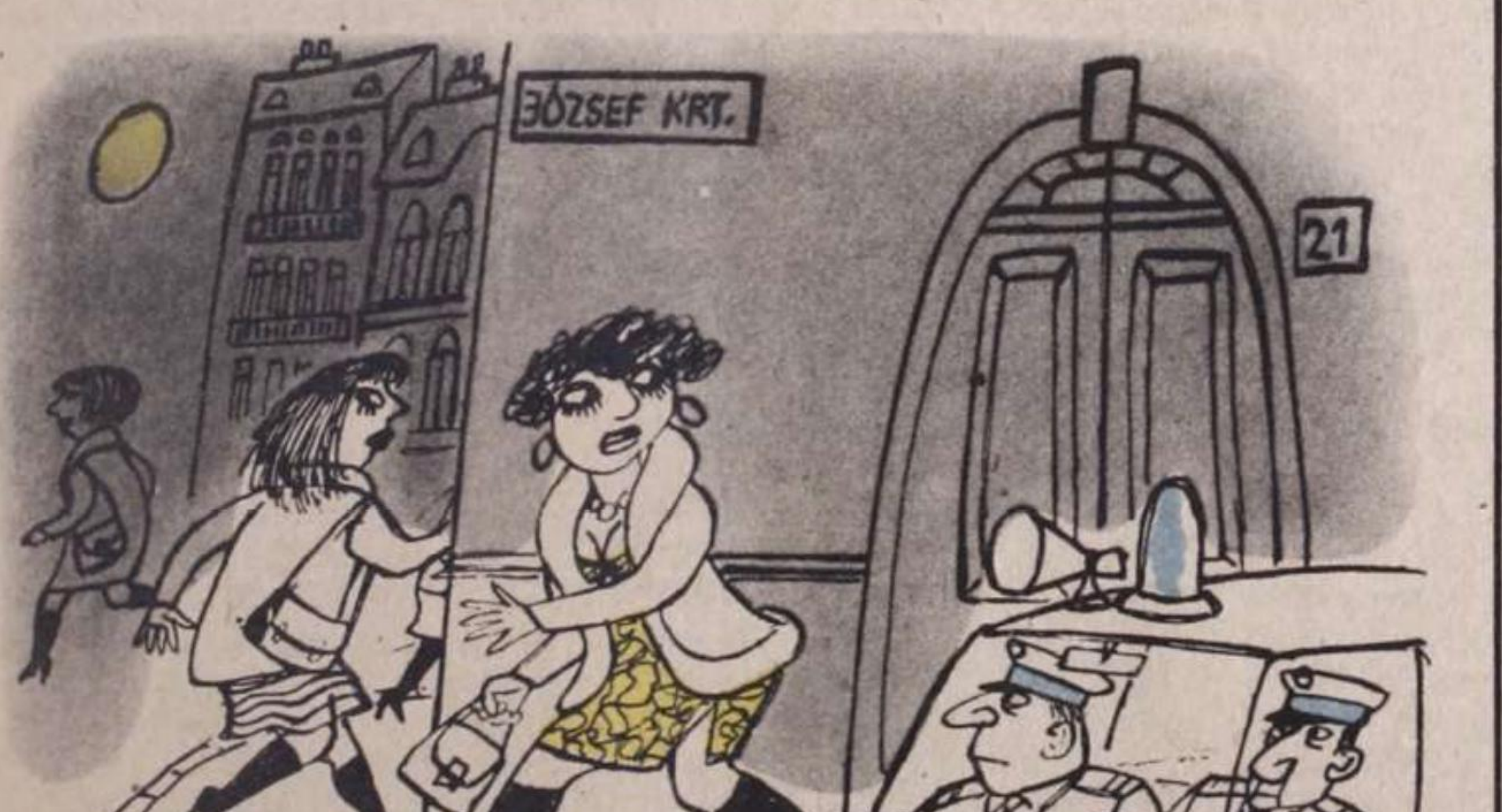

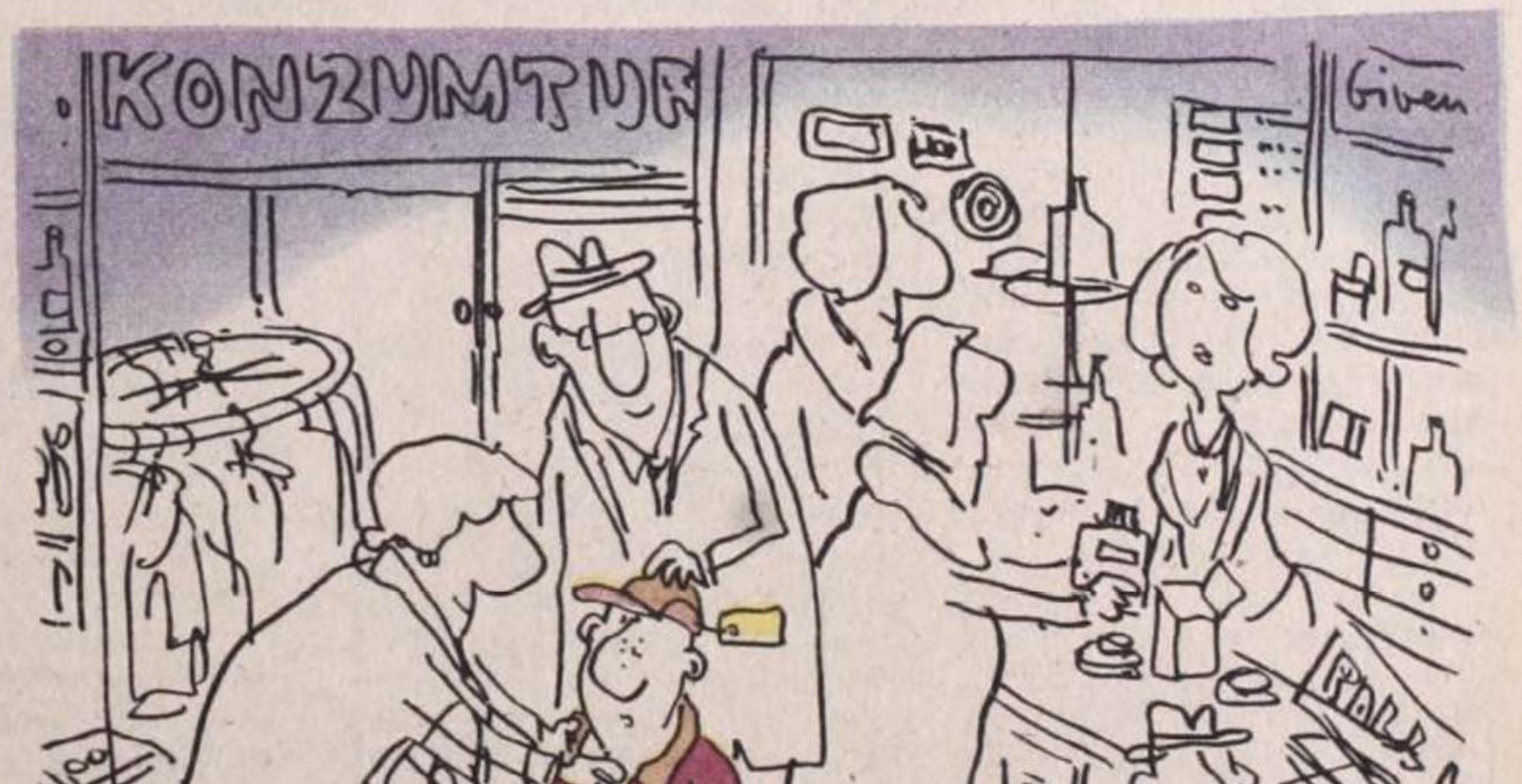

– Arról a 250 dollárról, ami még otthon van, mikor lehet majd mások előtt beszélni?

ERDŐ MELLETT NEM JÓ LAKNI. ZÖLDÖVEZETNEK SZÁMÍT.

A POSTÁS MINDIG KÉTSZER CSENGET — DE CSAK EGYSZER HOZ NYUGDÍJAT.

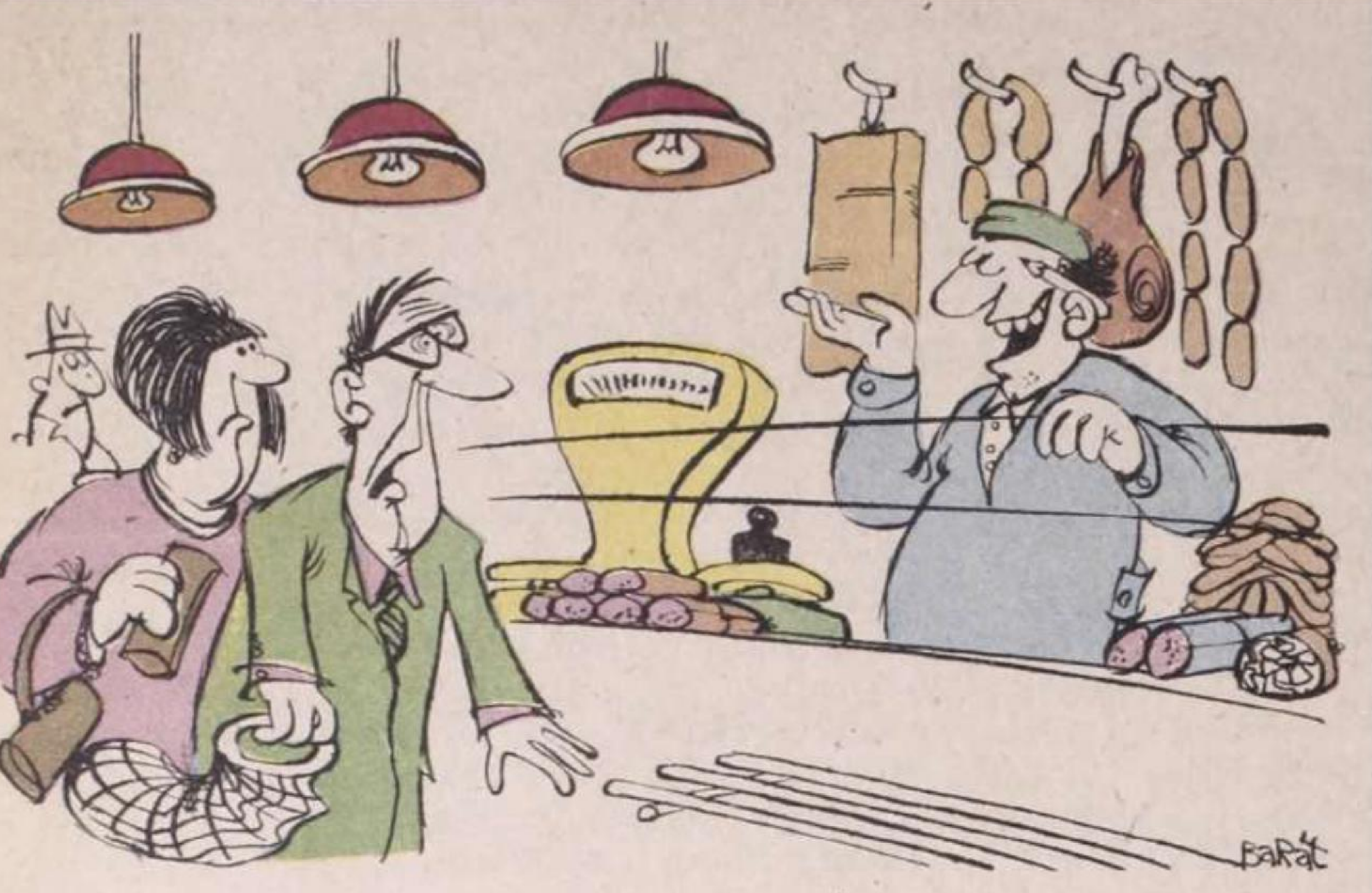

– Ha egy termékünk hiánycikk itthon, az azt jelenti, hogy megállja a helyét a külföldi piacokon.

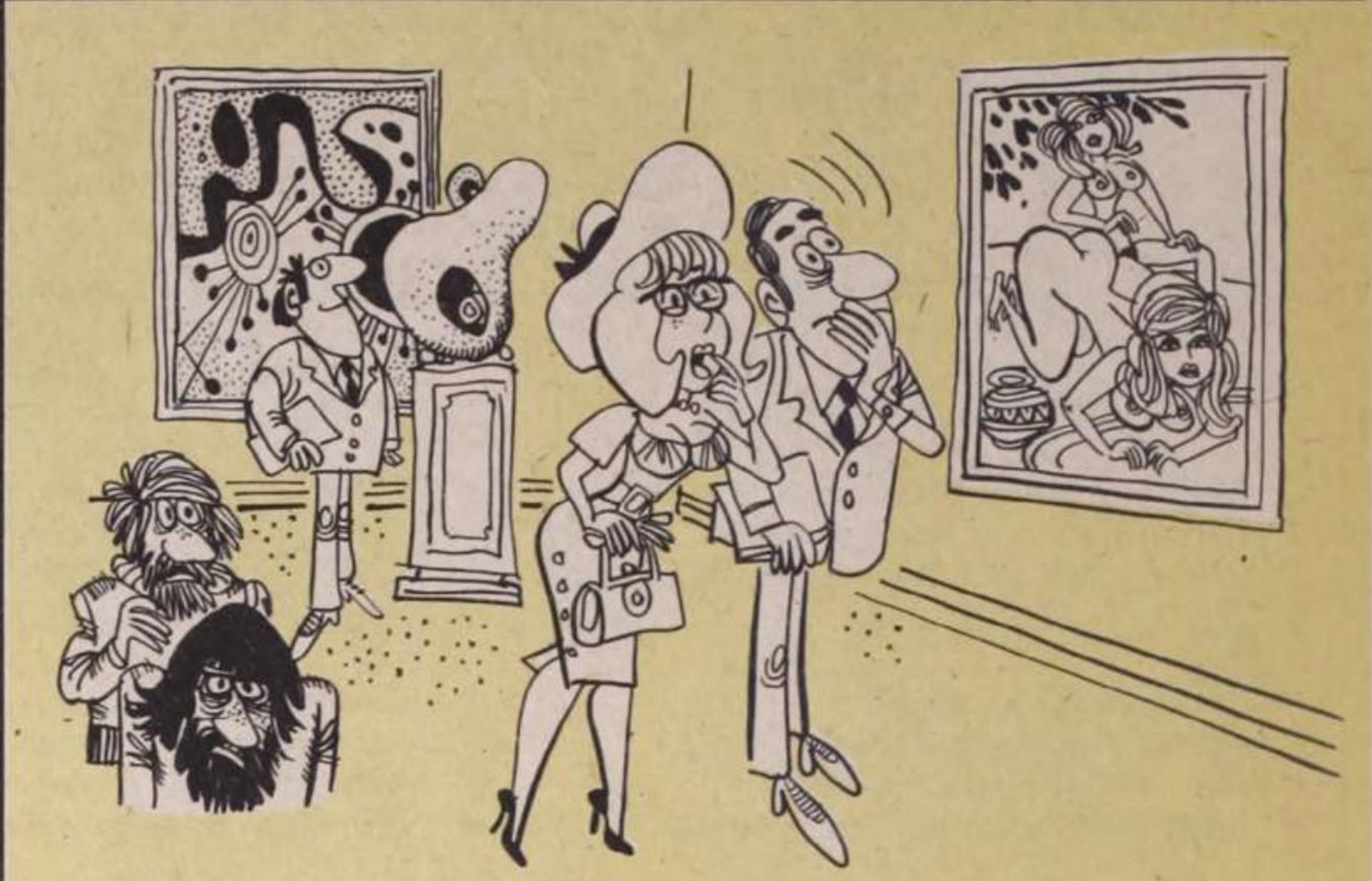

– Nem telik neki külföldi modellekre.

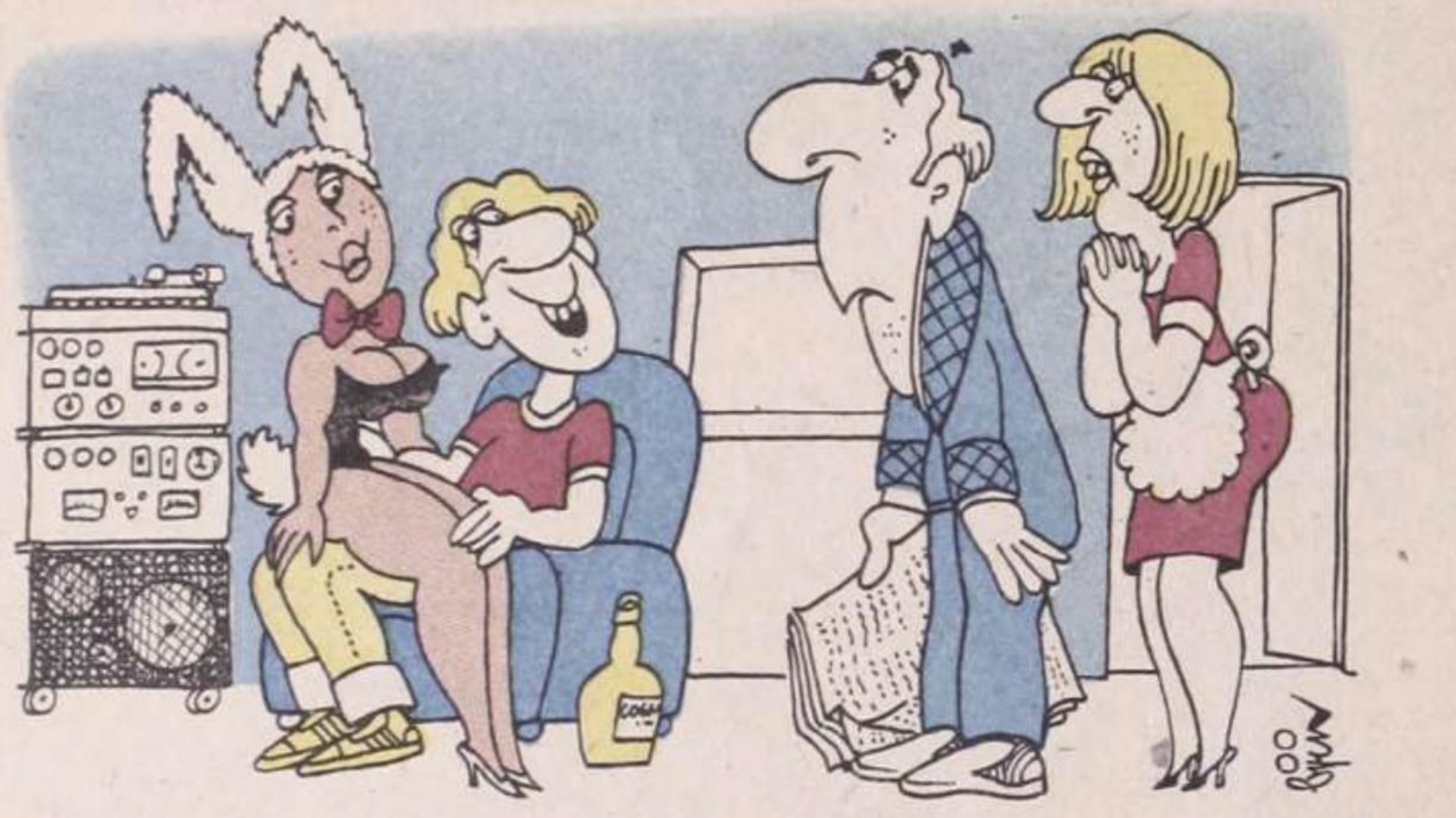

– Van fogalmad arról, papa, milyen bombaüzlet mostanában egy nyúlfarm?!

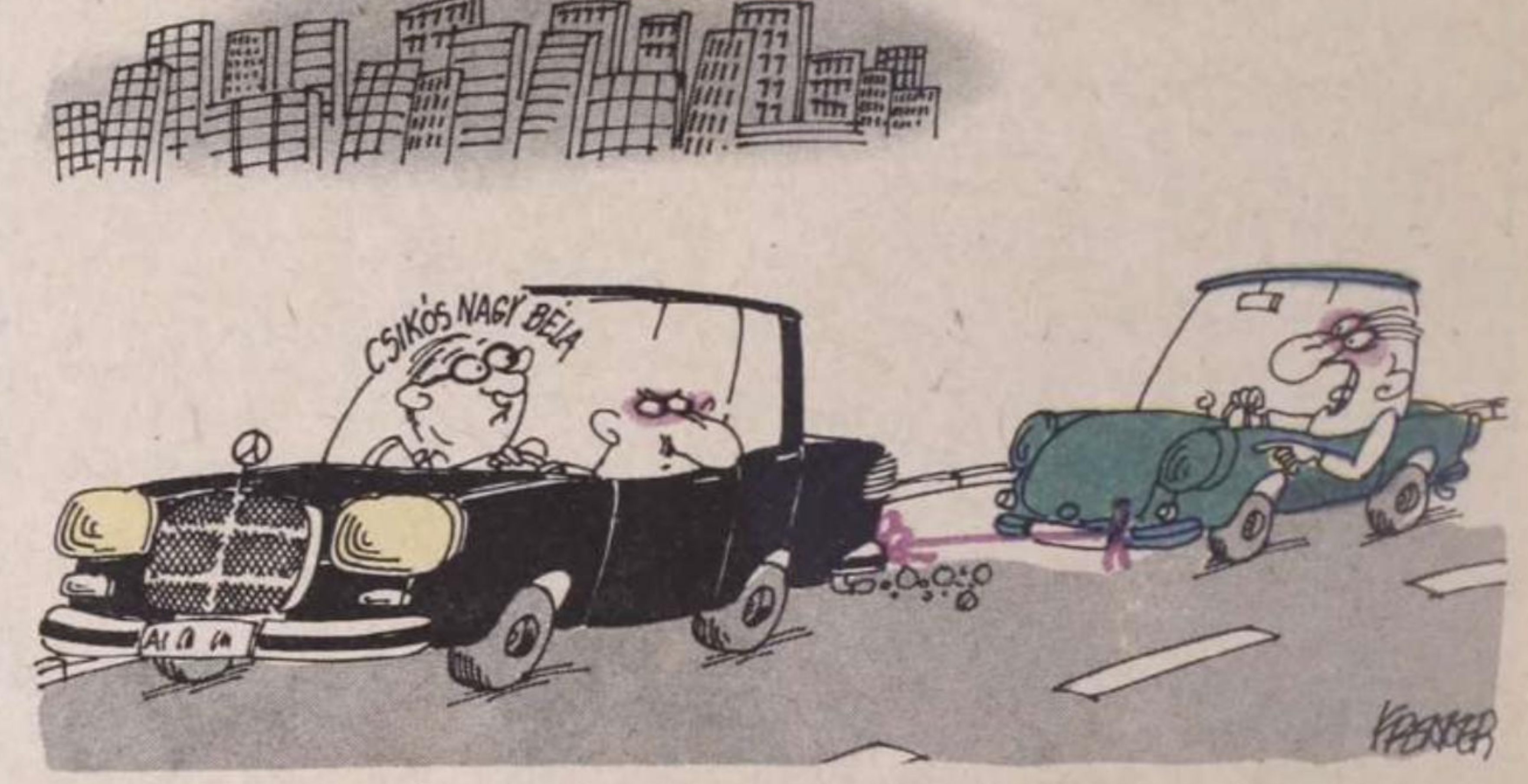

– Ön mondta, hogy spórolni kell a benzinnel!

FILMEZZEN MAGYARORSZÁGON

A nehéz világgazdasági helyzet közepette több nyugati filmgyártó vállarájött, hogy az a legolcsóbb, ha Magyarországon forgat játékfilmet. A vezető tőkésállamok filmesei számára a következő exkluzív ajánlatokat tesszük:

Hatlövetű mesterlövész (amerikai):

Westernfilm a Hortobágyon és a Fővárosi Állat- és Növénykert műsziklái között. Adottságok: rossz arcú marhák; betörőbanda, csempészbanda, malacbanda, rezesbanda; aszfaltbetyár, lacibetyár, telefonbetyár, futóbetyár, kapcabetyár; lókötő, harisnyakötő, síkkötő, szerződéskötő, gyászhuszár, közhuszár, mézeskalács huszár; kiskocsma, zugkocsma, kilenclyukú kocsma; búvólyuk, egérlyuk, gomblyuk, súgólyuk; dukkozópisztoly, forgópisztoly, hegesztőpisztoly, vízipisztoly; hintaló, igásló, versenyló, víziló; Musztáng, Jaguár, Trabant; puma, farkas, pulikutya, fakutya, kutyatej, kutyabőr, kutyagumi.

A karatézó szamuráj (japán):

Kalandfilm a XVIII. század és a főváros VIII. kerületének végéről. Adottságok: külterület, szántóterület, vadászterület, nyelvjárásterület; választókerület, bajba kerület, munka kerület, csőbe kerület, rendőrkézre kerület, kórházba kerület; kerületi orvos, kerületi biztos, biztosítótű, gombostű, hajtű, hajtetű; böllérbicska, bugylibicska, nyúzóbicska; bonckés, kaparókés, konyhakés, rohamkés; díszkard, fakard, kardhal, kardvirág, borvirág, nebáncsvirág; vérrokon, véráláfutás, vércukor, bikavér, félvér, hidegvér; kamillatea, hársfatea, csipkebogyótea, indiai tea, jávai tea, ötórai tea; kisnemes, bocskoros nemes, hétszilvafás nemes, nemes hölgy, nemes penész, nemes vakolat; közelharc, ökölharc, párharc; fejbe ütés, gutaütés, lovaggá ütés, kiütés; rémallak, rémhír, rémkép, agyrém, bányarém.

Aranyér a vadonban (kanadai):

Romantikus történet a Népligetben, a természetrajzi múzeum lomtárában és a badacsonyi kőfejtőben. Adottságok: burgonyabokor, rózsabokor, májusfa, ajtófélfa, nótafa, hámfa, műfa, családfa, talpfa, karácsonyfa; favágó, faszén, fatányéros; erdőőr, erdőtűz, erdőkerülő; vadgesztenye, vadszamár, vad magyar, dúvad, félvad, fenevad; szarvasbőgés, szarvasbogár, szarvasgomba, szarvashiba; bűnbarlang, kártyabarlang, cseppkőbarlang; folyóvíz, szájvíz, talajvíz, vízhólyag; irhabunda, perzsabunda, mindenféle bunda; aranyfog, aranygaluska, aranyhal, aranylakodalom, aranymálinkó, aranyvasárnap, aranyélet, csendélet, közélet, magánélet, sakkélet, örök élet, életbiztosítás.

Zsaru vagy Csipkerózsika (francia):

Bűnügyi komédia egy régi csendőrlóistállóban és egy új elvarázsolt kastélyban. Adottságok: villanyrendőr, fakabát, ballonkabát, pizsamakabát, Ferenc József-kabát; főfelügyelő, alfelügyelő, mellékfelügyelő, szakfelügyelő, építésfelügyelő, házfelügyelő, viceházmester; bábrabló, fészekrabló, leányrabló; csibész, huligán, garázda, léhűtő, apacs, pipacs; szélhámos, széltoló, szélütött; házasságszédelgő, fezőr, ellenőr, mezőőr, parkőr, váltóőr; pénzváltó, sebességváltó, terepváltó; váltófutás, váltópénz, aprópénz, helypénz, táppénz; pénzszekrény, páncélszekrény, jégpáncél, lábpáncél, rákpáncél, teknősbékapáncél; teknősbéka-hamisító, diplomahamisító, normahamisító, szöveghamisító; hamis drágakő, hamis eskü, hamis gulyásleves, hamis mérleg, mérlegcsésze, köpőcsésze, repülő csészealj, alvilág, gyertyavilág, másvilág.

Az Orient expressz magányossága (angol):

Horrorfilm a ferencvárosi rendező pályaudvarról és a Tokaj expressz étkezőkocsijából. Adottságok: vakvágány, vaktöltés, vaksötét, vakablak, vakrémület; tehervonat, mentesítő vonat, félhatos vonat; segédkalauz, révkalauz, útikalauz; vészfék, kötőfék, nadrágfék; nászutas, potyautas, szabadjegyes utas; jó sorompó, rossz sorompó, hülye sorompó; szörnyeteg, szörnyszülemény, mostohaszülő, nevelőszülő, örömszülő; pulykaméreg, ellenméreg, méregduda, méregpohár, méregzsák; bűntény, fegyvertény, nyelvtény, történelmi tény, Nagytétény.

Tormai László

CSAK HAZAI ANYAGBÓL

MECCS-ÖTLETEM

Igen, mert nekem is lenne itten egy ötletem kérem és el is mondom direkte bele a kamerába, ugye, nem mintha valami isten tudja micsoda nagy ötlet lenne, vagy valami, szó sincs róla, viszont tisztára ingyen van, ráfordítás nulla, meg még csak menedzser sem kell hozzá, ami napjainkban nem csekélység.

Szóval én azt találtam ki ugyebár, hogy ha már a Vitray elvtárs itten amúgy is nemzeti intézmény minálunk, de igen, de igen, csak ne is tessék szerénykedni, hát akkor eztet az egészet mindjárt hivatalossá is lehetne tenni és ki kéne nevezni őtet az egész ország siratófalának, de igazán. Szóval ugye, hogy mindenki eljöhessen hozzája és jól kibőghesse magát a vállán, legfeljebb vízhatlan válltömést kellene csináltatnia, de hát az smafu, pár fillérből meg is van és egy életre elegendő, a nemzeti közérzetet viszont tetemesen javítja, ami lényeges, mert egy nemzeti közérzet lehet ugyebár jó, lehet ugyebár nagyon jó, csak éppen elég jó nem lehet sosem, ha méltóztat engem érteni.

Na most nekem ez az egész koncepció akkor jött fel tetszik tudni, amkor a Mészöly elvtárs bejött a Vitray elvtárshoz a stúdióba és nagyon szépen pityergett ott a Vitray elvtárs vállán, kedves mindannyiunk szeme láttára, hogy így, meg úgy ő mennyire szerette volna, ha ez az egész másképpen van és mily igen sajnálja egyrészt a fiúkat, másrészt a szurkolókat, harmadrészt mindenkit, de hát most egészen őszintén, ki tehet arról, hogy Sallai nem tudta lefogni Maradonát? Ja, és akkor az egész országnak megesett rögtön a szíve, mert olyan őszintén könnyezett ott a Mészöly elvtárs és már el is volt az egész boronálva, hát istenem ugyebár, ez egy melegszívű ország, a Mária simogassa meg azt a lágy együttérzésünket.

Hát akkor tessék nekem megmondani, mi akadálya lehetne, hogy a Vitray elvtárs vállát kinevezzük országos vállnak, aztán jöjjön csak bárki, ha megszólal benne a lelkiismeret és sírjon, ahogyan a sors sírnia engedi, akár Hencidától Boncidáig?

És ugye nekem senki se mondja, hogy az a váll nem lenne eléggé hatékony váll, vagy teszem azt, hogy a Vitray elvtárs akár egy percig parlagon hevertethetné. Mert ugye, hadd tegyem oda a számat, ahol a szívem van, akad manapság errefelé mifelénk bőviben, akinek lenne miért sírnia azon a válltömésen.

Teszem például, eljöhetne a sokak által előnyösen ismert Csikós-Nagy elvtárs is ahhoz a vállhoz, adekvát könnyekkel a szemében, hogy ugyebár ő maga is áldozat, mert emelni ugyan rettenetesen szeret, valójában ez az egyetlen passziója, de kizárólag és csakis a béreket és a sors gyalázatos trükkje, hogy néha-néha, olykor-olykor, hébe-hóba mást is kénytelen, na de már bocsásson meg a világ, hát tehet ő arról, ha Sallai nem tudta lefogni Maradonát?

És rögtön mindenki megnyugodna, nótás lélekkel menne a dolga után, mert a legszerényebb elme is rögtön belátná, hogy Csikós-Nagy elvtárs valóban nem tehet róla, ha Sallai nem tudta lefogni Maradonát.

Elmehetne aztán a Vitray elvtárs vállához, persze kizárólag ráborulási célzattal az egész mezőgazdaság- és élelmezésügy, ha decentralizálva, ha koncentralizálva, totál mindegy, hogy itt van ni, annyi almánk termett, mint az almák feltalálása óta még soha és hogy ezzel az irdatlan almával szanálhatnánk magunkat előre és hátra, mármint ha csak nálunk termett volna ugye ekkora böhöm mennyiség, s a világon sehol másutt akár egy árva szem. Hát ki tehet arról, hogy a végzet ocsmány játékot űz velünk, tehetetlen kártyalapok, zöld hetesek, makk alsók vagyunk a forgószélben és másutt is akkurát ugyanannyi termett, úgyhogy megsüthetjük az almáinkat, kidobóst játszhatunk velük, vagy szép piros érvek formájában vagdalhatjuk őket egymás fejéhez. Az ég szerelmére, hát tehet arról a MÉM, hogy Sallai nem tudta lefogni Maradonát?

És odaborulnék magam is tisztelettel, oda én, hogy csak ilyen marha ötlettel tudok beszállni az ötletmeccsre, süljön le a bőr a képemről. Pedig igazán úgy szerettem volna, úgy akartam, ültem órák hosszat ugyebár, csikorgattam a fogamat és erőlködtem, hogy tiszta kék lett az egész fejem, úgy ahogy van, hát mit csináljak, ha magam is áldozat vagyok, lyukas mogyoró a fátum tajtékzó áradatában, hát tehetek én arról, hogy szegény nyamvadt, beteg, családos és hátrányos helyzetű tehetségemből csak ennyire tellett? Emberek, magyarok, véreim, tegyük a kezünket egymás szívére, számíthattam én arra, hogy Sallai nem tudta lefogni Maradonát? Hát én szégyelljem magam azért, mert Sallai nem tudta lefogni Maradonát?

Szégyellje magát Maradona!

Peterdi Pál

HAZAI SZINVONAL

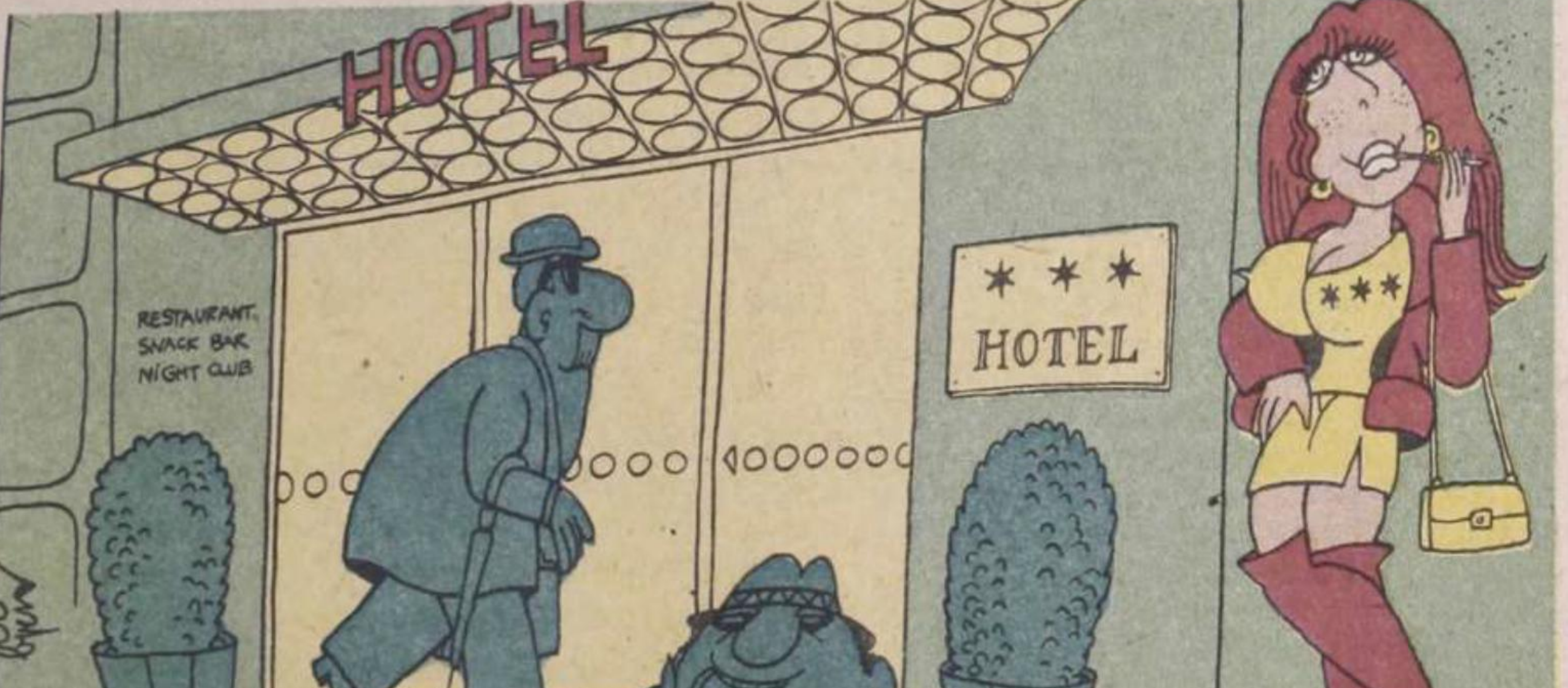

VEGYICIKK-BOLT

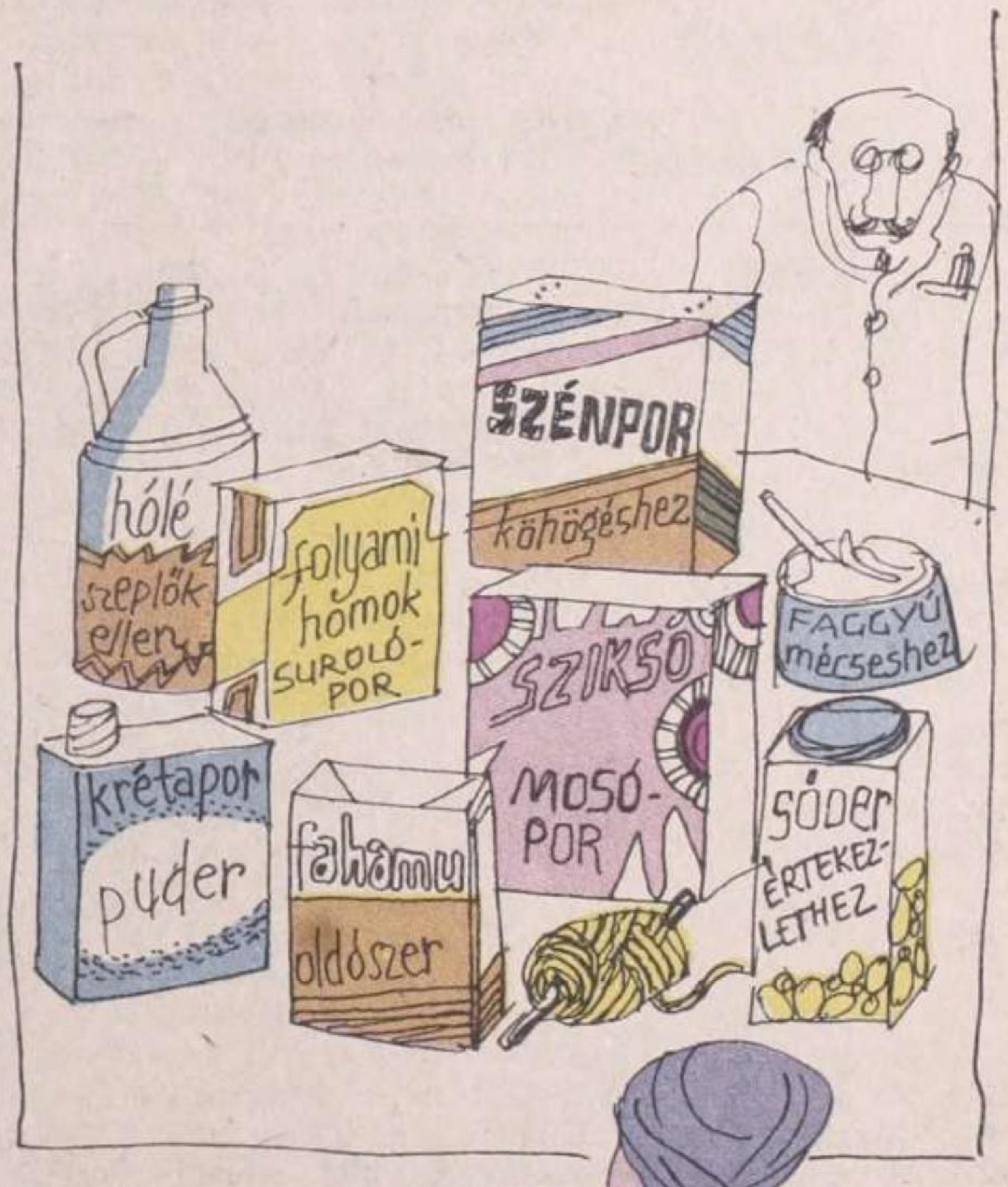

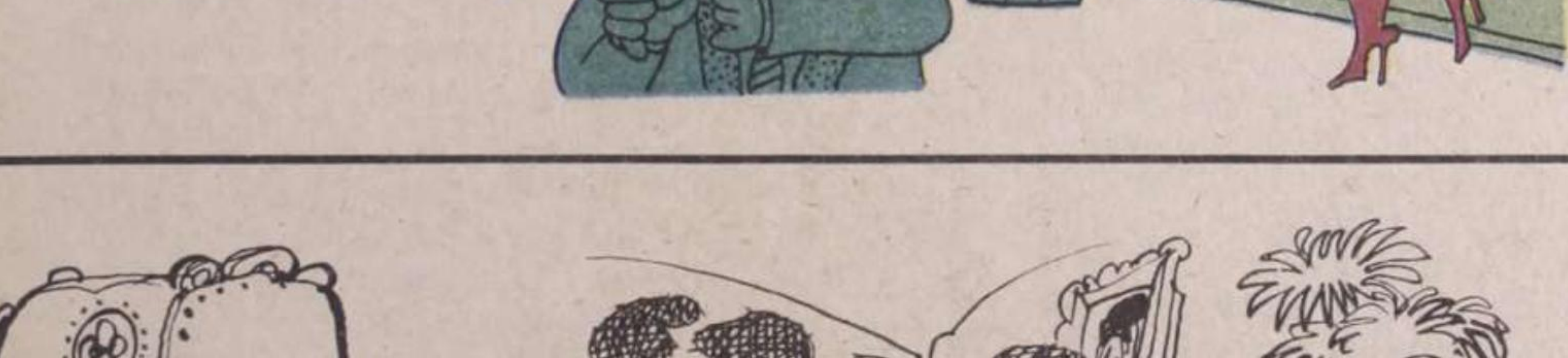

– Persze, hogy lassú, de most nem telik külföldi szakemberre.

TEDD A PÉNZED TAKARÉKRA!

Tisztelt Ludas Manyi!

Nem írtam el a megszólítást! Nem bizony. Mert én tudom, hogy a nagy humorista és szatirikus lapnak van egy leányvállalata is. Csak ezt nem mondják meg az embereknek. De ha nincs, hozzuk létre! Ajánlattal keresem fel a tisztelt céget. Csináljunk egy kisvállalkozást, mi ketten. Most úgy is ez a divat. Én hozom az anyagot, maguk elsózzák. Rendben?

Nekem már van egy kis magánvállalkozásom. Saját kiadásomban, saját terjesztésemben létrehoztam egy faliújságot. De azon már annyi a humoros, szatirikus írás, hogy nem fér rá több. Maguk meg, ahogy olvasom a lapjukat, meg hallom, éppen ennek vannak híján. Ami hozzám mostanában befut írás, — mert rengeteg fut be — azt én lepasszolom a Ludas Manyinak. A jatt: fele-fele. Rendben?

Budapest legnagyobb papírkosarát is én üzemeltetem. Névvel ellátott, valamint névtelen leveleket tárolok benne. Ezekből is adhatok át. Így legalább Önöknek is lesz mivel nekimenni az új évnek. Meg aztán micsoda dolog az, hogy egy szatirikus vicclapot soha nem perel senki. Én tudnék gondoskodni erről is! Majd együtt járunk a Markóba! Rendben?

Most csak a legsikerültebb írásokból küldök. Ha túl magasnak találják a színvonalat, majd küldhetek gyengébbeket is. Mert olyan szerzők is fel szoktak keresni. Fogadják ezeket az írásokat olyan szeretettel, mint amilyennel én küldöm!

Végh Antal

pamfletíró és Faliújságtulajdonos

Mint a mókus fenn a fán...

Tessenek tudomásul venni, hogy ha bárki bármit mond, ír, terjeszt, továbbad, kitalál, abból nem igaz egy szó se... Csak az az igaz, amit én mondok. Nekem meg már van annyi eszem, hogy nem mondok semmit. Engem senki, semmi nem érdekel. Énrólam hiába írnak akármit, én úgyse olvasom el. Van ugyan egy megbízott emberem az Országos Széchenyi Könyvtárban, aki olvas helyettem, és aláhúzza az írásokban azt a részt, ami rólam szól, de engem már az sem érdekel! Pláne meg ha olyan pasas írja, aki már öt csapatnál megbukott, igaz, hogy eddig összesen csak kettőnél volt, és az egyiket három osztállyal vitte feljebb, de ha én egyszer azt mondom, hogy megbukott, akkor az úgy van!

Tudom, úgyis nekem hisz az egész ország. Még Spanyolország is. Spanyolország előtt is nekem hittek, utána is nekem hisznek. Hát akkor mit erőlködnek itt ezek a pamfletírók? Majd szólok Gyuri bá'-nak. Majd ő intézkedik.

Én most nagyon vidám vagyok. Mert énrajtam hiába akad meg ezentúl bárkinek is a szeme. Én maradok a Mókus őrs-csapatnál. Ott nekem a legjobb! Ott legalább nem fogják az embert... Meg ott nekem se kell fogni senkit. Én undorodom a fogdosástól. És ott gyomorbántalmaim se lesznek. És akkor legalább Csikar bácsinak sem kell rábeszélni engem arra, hogy folytassam, amit én úgy istenigazában soha el se kezdtem!

Hallom, megint megjelenik valahol valami. Hiába. Úgyse fogom elolvasni! De ez a Gyuri bá' is... Mi az istent csinál ő is, egész nap, egész héten, egész hónapban, egész évben? Ha még ezeket a megjelenéseket se tudta betiltatni?

Az baj, hogy én nem rúgtam be, ugye? De az nem baj, hogy ő nem tudta betiltani?

Nyulassy Tibor,

az Úttörő Stadion SC labdarúgó-csapatának kapitánya

Én is leírom a nevem!

Mert kérem, nekem ez fáj a legjobban, hogy mióta nem írták le a nevem! Pedig hány alkalom lett volna rá: én mindent megteszek érte, csak a nevemet írják le. Én adok tizenegyest az ellen, aki semmit se vétett, de nem adok az ellen, aki szembeköpi a játékostársát, a bírót, az edzőt, az egész stadiont. Csak írják le a nevem. Nem is tudom, engem hogy felejtettek el ennyire? Pedig én azóta is mennyi minden szerettem volna lenni.

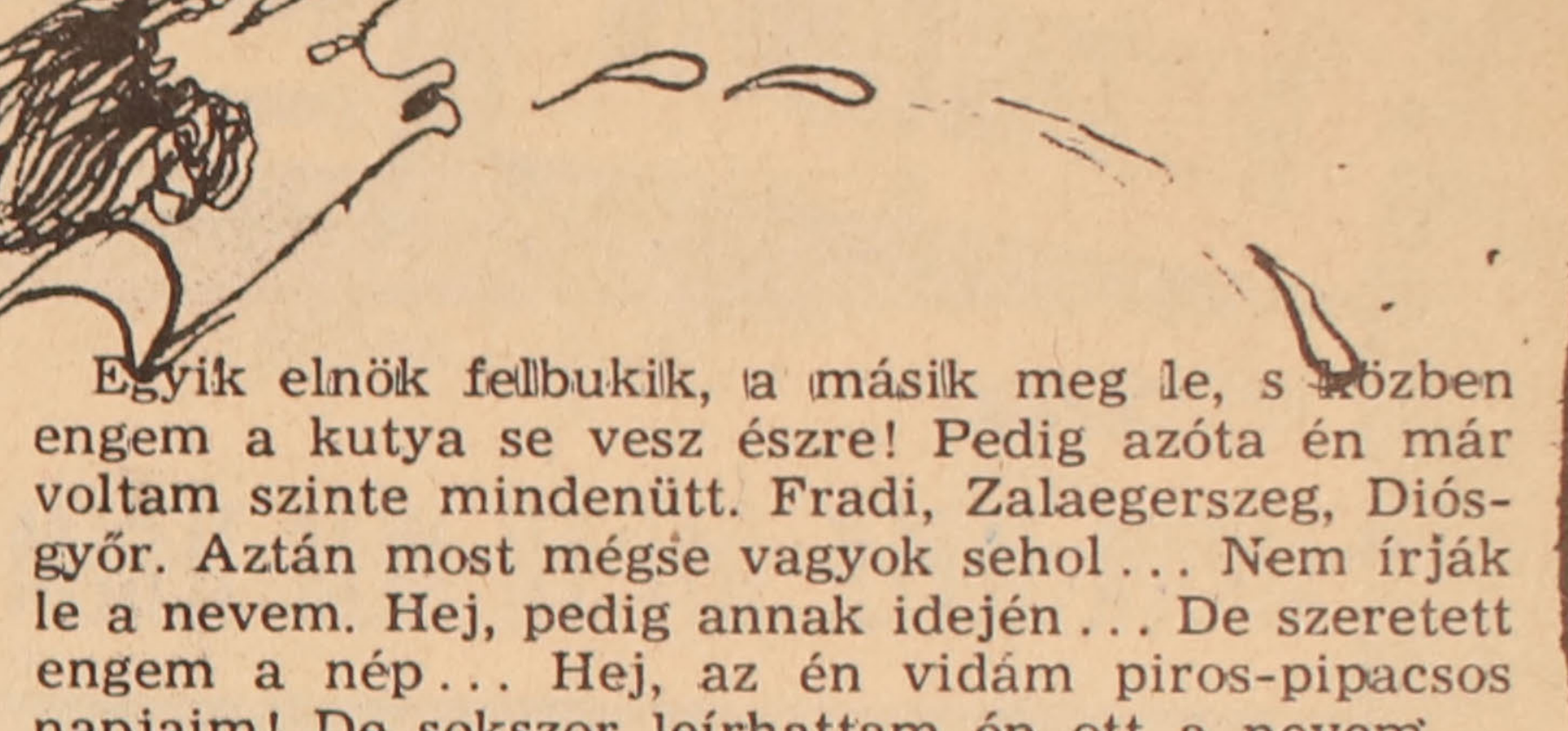

Egyik elnök felbukik, a másik meg le, s közben engem a kutya se vesz észre! Pedig azóta én már voltam szinte mindenütt. Fradi, Zalaegerszeg, Diósgyőr. Aztán most mégse vagyok sehol... Nem írják le a nevem. Hej, pedig annak idején... De szeretett engem a nép... Hej, az én vidám piros-pipacsos napjaim! De sokszor leírhattam én ott a nevem... Mindenféle számlák alá-fölé. De szép idők is voltak azok. De sokat tudnának erről mesélni, azok a lánkák. De hát hol vannak ők már szegénykék? Mind-mind a szociális otthonok lakói. Róluk legalább gondoskodott az állam. Rólam? Pedig a valutát együtt tettük a Nemzeti Bank asztalára!

Most már csak a csapat hoz... A fiúk! Én meg nem vagyok sehol... Pedig hogy szeretett engem a közönség. Külföldön, belföldön egyaránt. Énbennem, kérem, azt szerette a nép a legjobban, hogy rám mindig lehetett számítani. Mert, kérem, én egyformán elfogadtam a lavettát, kiscsapatoktól is, nagycsapatoktól is, egyaránt. Külföldön is, belföldön is, úgyszintén... És most meg mégse írják már le a nevem. De én leírom! Mert engem nem lehet csak úgy leírni, máról holnapra!

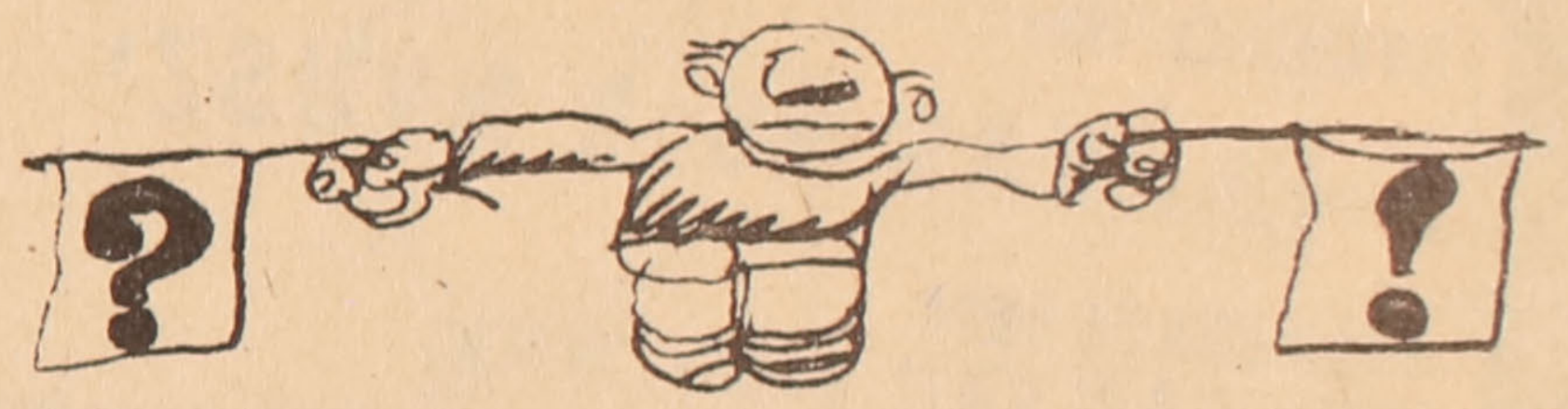

Apróvadas György

Volt Fifa-bíró és bártulajdonos

Veghül Irth és Szerkesztetth FALIÚJSÁGUNKY

Nem élhetek labdarugás nélkül...

Azzal a céllal és reménnyel írom jelen kis szerény remekművemet, hogy legalább ahol én megjelenek, ott nem jelenik meg más. Ahol engem kiadnak, ott mást legalább nem adnak ki, és akkor nekem a mások által közreadott írásokkal nem kell vitatkoznom. Mert tetszenek tudni, nehezebb vitatkozni, érveket, ellenérveket felsorakoztatni, mint elintézni, hogy egy írás ne jelenjen meg!

Egyébként én is szeretek írni, nemcsak más. Egy-egy Fradi—Rába ETO szünetében szoktam is. Meg a két világbajnokság közötti csendes szabad időmben, úgyszintén.

Én leginkább előszót szeretek írni. Megírom egy fércmunkához a magam remek kis előszavát, hátha a fércmunkával együtt az én előszavam is megjelenik külföldön. És aztán dől a jatt nekem is. Amikor nem írok, akkor is mindig szoktam csinálni valamit. A barkácsmunkát is nagyon szeretem. A fúrást-faragást.

Úgy is van, hogy előszót írok egy könyvhöz, aztán faragom azt a könyvet, és fúrom a szerzőjét. De ez nálam nem tudathasadás. Nálam mindig tudja a jobb kéz, mit cselekszik a bal. Én sose tévesztem össze az oldalakat. Mert én jobbról írom az előszót, és balról fúrok...

Hallom, egyesek a magánfaliújságjukkal hetvenkednek. Nekem meg magánrádióm van! Ha én abban vitát rendezek, no, oda jöjjön be valaki... Akit én nem hívok! Minek is hívnék bárkit? Tudok én vitatkozni egyedül is! No, még valami, hogy el ne felejtsem. Meg hát ezzel is hosszabb lesz a cikk, több a jatt. Nekünk is eszünkbe jutott, hogy vissza kéne menni a reptérről a Mundiál előtt! De nem volt taxipénz. Most, hogy kimentünk, van. Hétszázezer. Dollárban. Legalább a legközelebbi világbajnokság, meg az Olimpia előtt lesz a csapatnak taxipénze... Úgyhogy visszafordulhatunk a Ferihegyről...

Gömörszepesi György

előszóíró és fúrómester

Hányadik szakdolgozatom ez már?

Tudom, hogy egy teljes szakdolgozat nem jelenhet meg a Faliújságukon. De azért mégis elküldök néhány apróbb részletet belőle. Mert még így is ez az enyém lesz a legjobb. Mit csinálják, ha ehhez is én értek a legjobban? Mint ahogy ezt az eddigi eredményeim is mutatják. Ja, hogy miről is akarok írni?

Arról, hogy én a múltkor a hentesnél vettem húst... És az a piszok hentes azt mondta, hogy én ne kritizáljam azt, hogy ő a hús helyett csak mócsingot ad, mert ő a húshoz jobban ért. Ne az kritizálja a húst, aki megeszi?

Aztán elmentem színházba is, mert én ezek között a faragatlan fickók között entellektüell vagyok! Úgy is öltözködöm. Mondom a rendezőnek, milyen hitvány volt ez a darab! De én erről ne adjak véleményt, mert a rendező mégiscsak jobban ért a darabhoz, mint én, a néző. Vagy a kritikus.

Könyveket is szoktam olvasni. De ezentúl nem olvasok. Mert a regényről alkotott véleményem is egy nagy zöld nulla. Hiszen a regényhez jobban ért az író! Majd ő véleményezi a maga munkáját.

Mondom a barátomnak, hogy futballmeccset is csak úgy érdemes rendezni, hogy ne legyenek ott, akik nem értenek hozzá. Ne legyen ott csak a két edző. Mert hisz ők értenek hozzá a legjobban. No, ezt az álláspontomat már sokan osztják. Lehet, hogy még én is megérem... Nem lesznek ott az illetéktelenek. Nem lesz véleményük. Mert a tendencia efelé halad. Akkor leszek én happy! Végre elérjük, amit már oly régen akarunk. Megérti mindenki, hogy ez a mi bulink! Ne szóljon bele senki. Miért? Hát mi kinek a bulijába szólunk bele? Az Akadémiát nem a nép pénzén tartják fenn? És mikor merte őket valaki is elküldeni, oda, ahova minket szoktak?

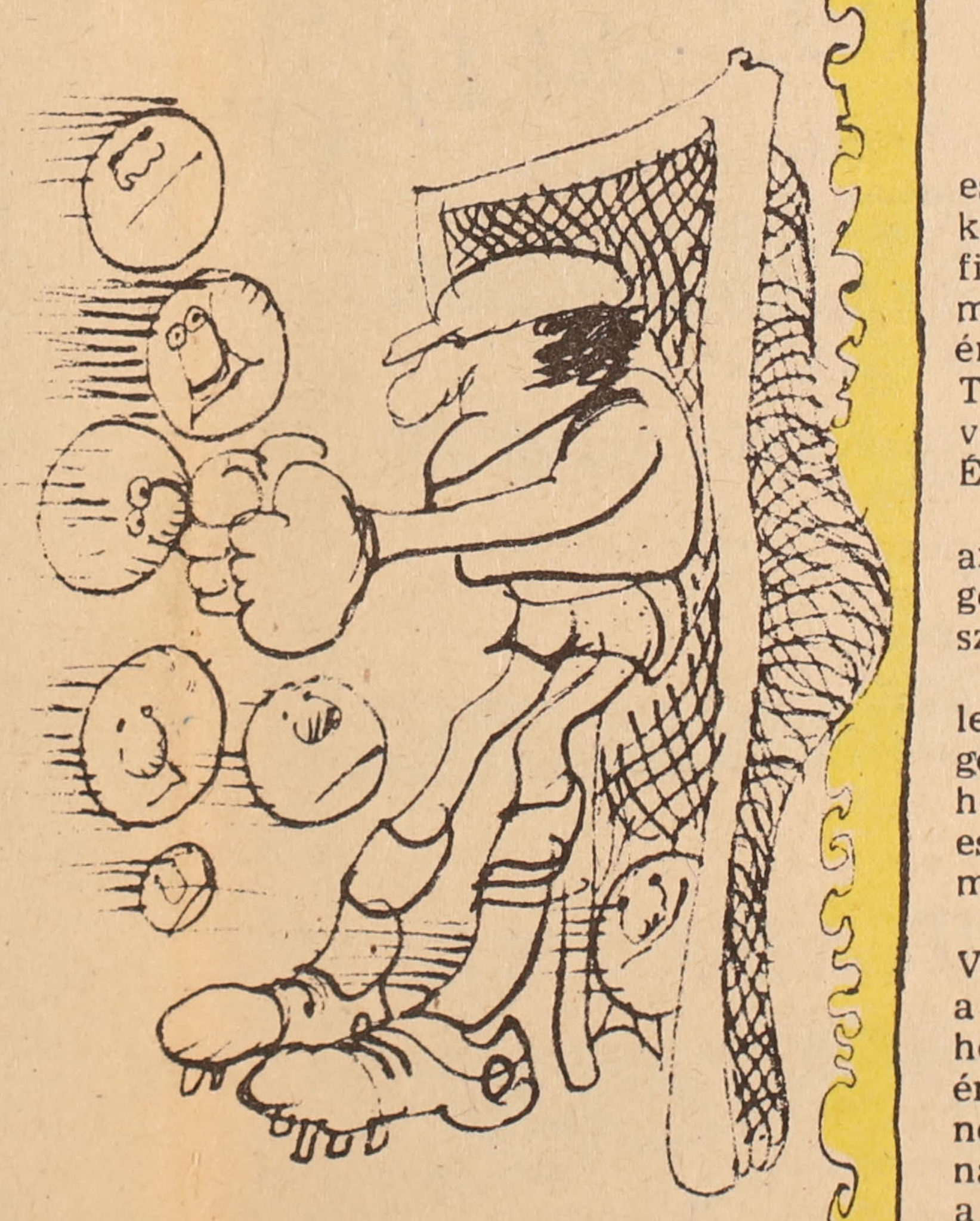

Lipótmezey György

akadémikus és pályaedző

Jövőre én nyitom meg a magyar nyelv hetét!

Ha itt maradok, ahol most vagyok, akkor minden esélyem megvan rá. Mert jövőre is lesz nekem alkalmam elmondani azt, amit tavaly elmondtam a fiúknak. Lesz hol és lesz kinek. Jövőre is rendeznek még futballmeccset Magyarországon. Addig? Addig én csak nevelgetek, művelgetek, írogatok. Nevelgetem Tibikét, Lacikát, Bandikát. Úgy, ahogy Gyuri bá' nevelgetett engem. Mert én csak azt adom tovább. Én egy jó médium vagyok.

Azért vagyok itt, ahol vagyok, azért vagyok az, ami vagyok. Lehetnék én más is. Nemrég hívtak engem a Rókusba is kedvesnővérnek... De ha egyszer nincs időm.

Most is, mint esztéta, esszét írok. Nem ám pamfletet, mert azt akárki tud, ha előbb megnézi az idegen szavak szótárát. Az esszémet most arról írom, hogy miért beteg Végh Antal? Utána meg arról írok esszét, hogy miért beteg a magyar irodalom. Utána meg, hogy miért beteg a magyar közönség...?

Miért? Miért? Mert nem jár ki a meccsekre. Vagyis azért nem jár ki, mert beteg. Ott lett beteg a lelátón, a hűvös, esős időben. Mi mondtuk neki, hogy ne jöjjenek ki. Mi mindent megtettünk ennek érdekében. Nem használ ezeknek semmi. Csak jönnek, csak jönnek. Tele minden stadion! Nem tudnak megrontani bennünket. Na, majd megrontom én a magyar irodalmat. Nyelvestül!

Mert azt is tessenek már kitenni a faliújságra, hogy mit hozott az elmúlt évben a magyar nyelv és irodalom — valutában — a nemzet asztalára? Mégis minden firkász minket mocskol? Hej, de kiteszem én ezt az egész társaságot egyszer túl a taccsvonalon. Csak egyszer hozzam haza azt a Világkupát. Nekünk járt volna az tulajdonképpen az idén is, ha... ha... ha... Hahaha az olaszok el nem viszik. Ha csak mink vagyunk ott, meg a Salvador. De hát azt hiszi valaki, hogy a többit talán én hívtam oda, meg a Gyuri bácsi? Hülyének nézik ezek az embert...?

Nagyiccés Kálmán

esztéta és pedagógus,
Kazinczy-díjas

NOVOBÁCZKY SÁNDOR:

MŰSORKALÓZ

FARSANGI MOZI, TÉVÉ, SZÍNHÁZ ÉS RÁDIÓ PROGRAMFÉLREVEZETŐ

RÖPPENTYŰ UTCA:
ROZSDATEMETŐ

FŐVÁROSI KENYÉRGYÁR:
IDESÜSS!
(szombaton is)

STATISZTIKAI HIVATAL:
NEM SZENTÍRÁS

FERIHEGY:
ADJ EGY ÉDES CSÓKOT, DRÁGA KIS PAPA!

ÉPÍTŐIPAR:
AHOVÁ LÉPEK, OTT FŰ NEM TEREM

MAGYAR POSTA:
KAPCSOLNÉK

VÁMHIVATAL, HEGYESHALOM:
168 ÓRA

TÁVFŰTŐ MŰVEK:
HIDEG NAPOK

JÁNOSHEGYI KILÁTÓ:
POKOLI TORONY

ÚTLEVÉLOSZTÁLY:
ABLAK (Csak 30 napig!)

BOSNYÁK TÉR:
DÉLELŐTT: **ZÖLDSÉGKERESKEDŐ**
ESTE: **EGY MAGYAR NÁBOB**

ÁRPÁD-HÍD:
APOKALIPSZIS, MOST

LAKÁSKÓDEX:
A DZSUNGEL KÖNYVE

STÚDIÓ '82:
A FARKAS ÉS A NYUSZI
FŐSZEREPBEN:
SZEGVÁRI KATI, BÍRÓ DÁVID

DÉLEGYHÁZI SZABADTÉRI:
PUCÉRAN ÉS SZABADON
JÖN: **A SZUPERZSARU**

NEMZETI SZÍNHÁZ:
SULI–BULI
IFJÚSÁGI ELŐADÁS

REGŐS ISTVÁN RIPORTMŰSORAI:
SZÖKTETÉS A SZERÁJBÓL
ABBA!!!

SZÍNMŰVÉSZETI FŐISKOLA:
CSALÁDI KÖR

IMPORTHIVATAL:
A CSODÁLATOS MANDARIN
HELYETT:
FITYISZ

TÁRSASUTAZÓK KLUBJA:
MEDDIG LEHET ELMENNI?

MARX TÉRI SKÁLA ÁRUHÁZ:
NYITNIKÉK

BALATON:
VALAMIT VISZ A VÍZ

NEMZETKÖZI VALUTAALAP:
DOLLÁRPAPA

ZUGLIGETI LAKÓTELEP:
HOVÁ LETTÉL DRÁGA VÖLGYÜNK?

BKV, ÜLLŐI ÚT:
A VÁGY VILLAMOSA
(NEM MEGY)

AZ EGÉSZ ORSZÁGBAN, FOLYAMATOSAN:
SZEGÉNYLEGÉNYEK! **(Felújítás!)**

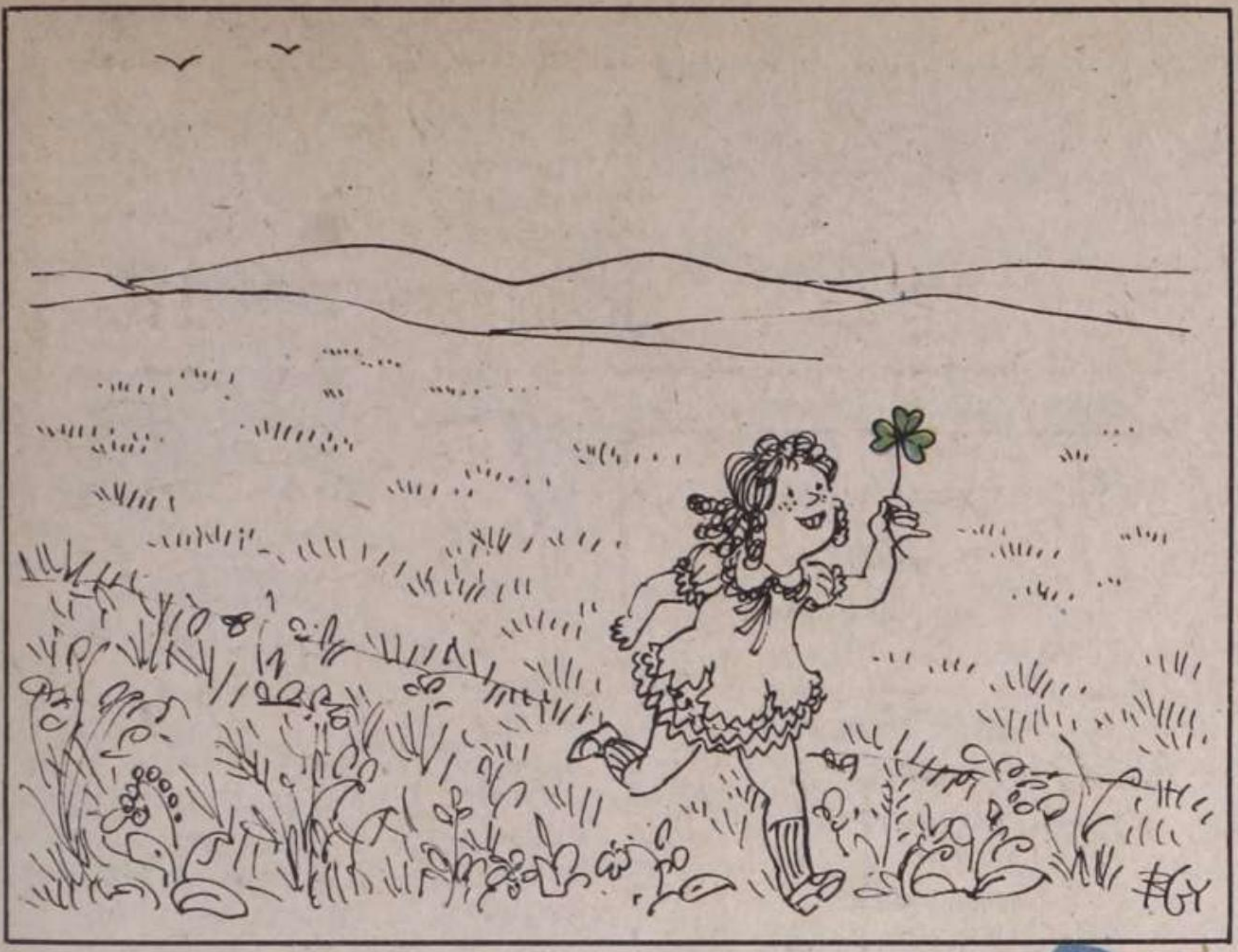

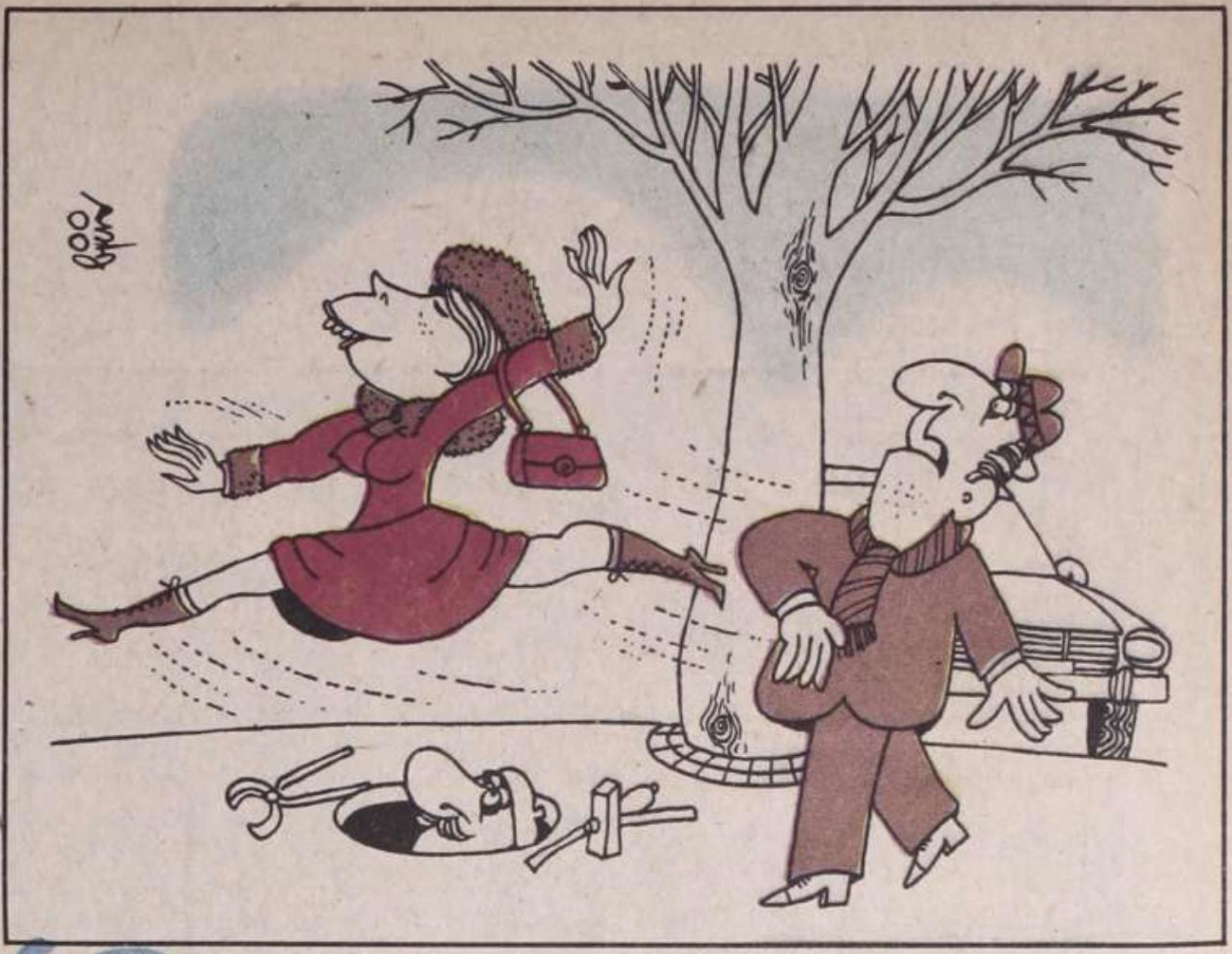

DINKA

BRENNER, BALÁZS-PIRI, HEGEDŰS, VÁRNAI, SAJDIK, DALLOS

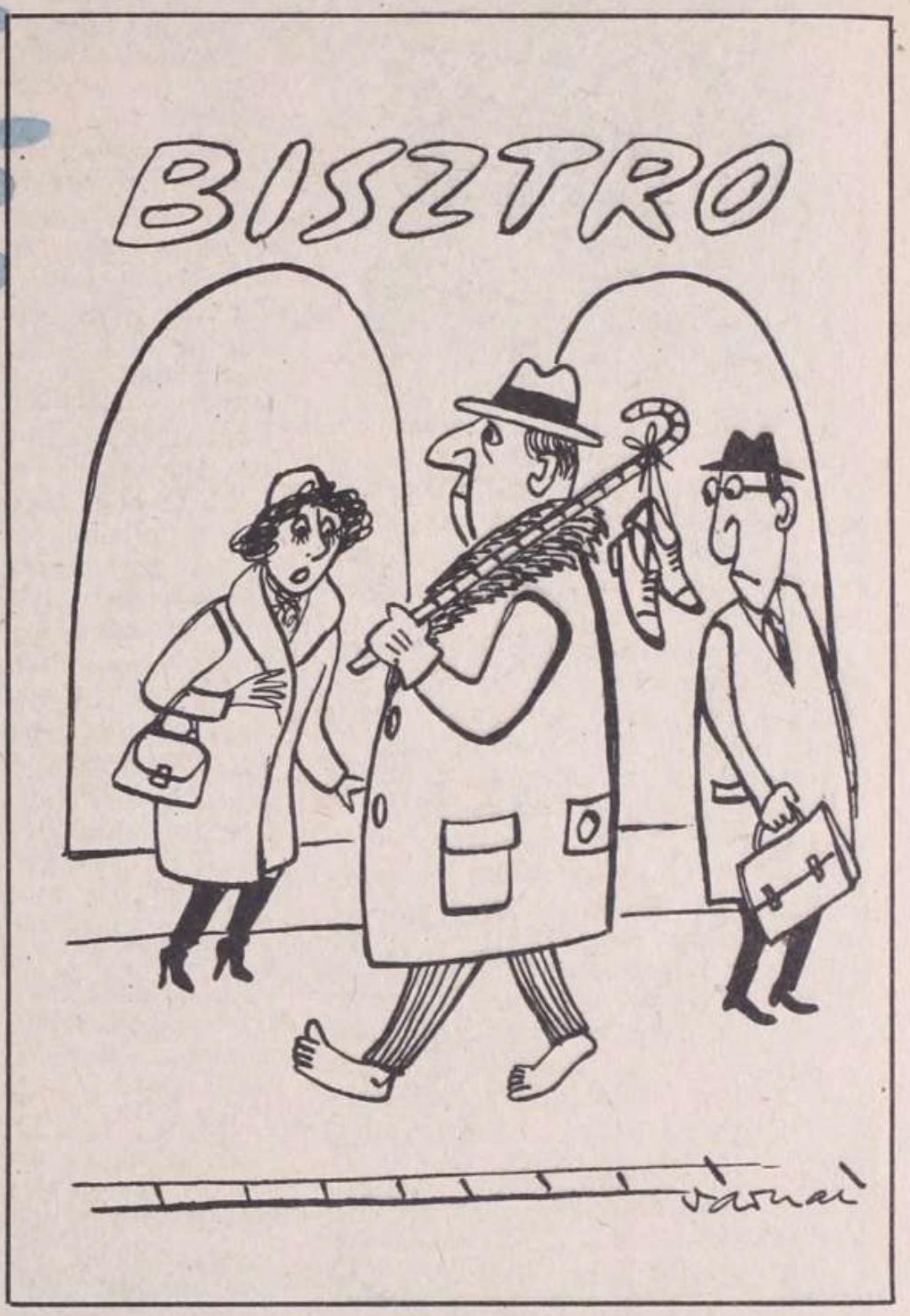

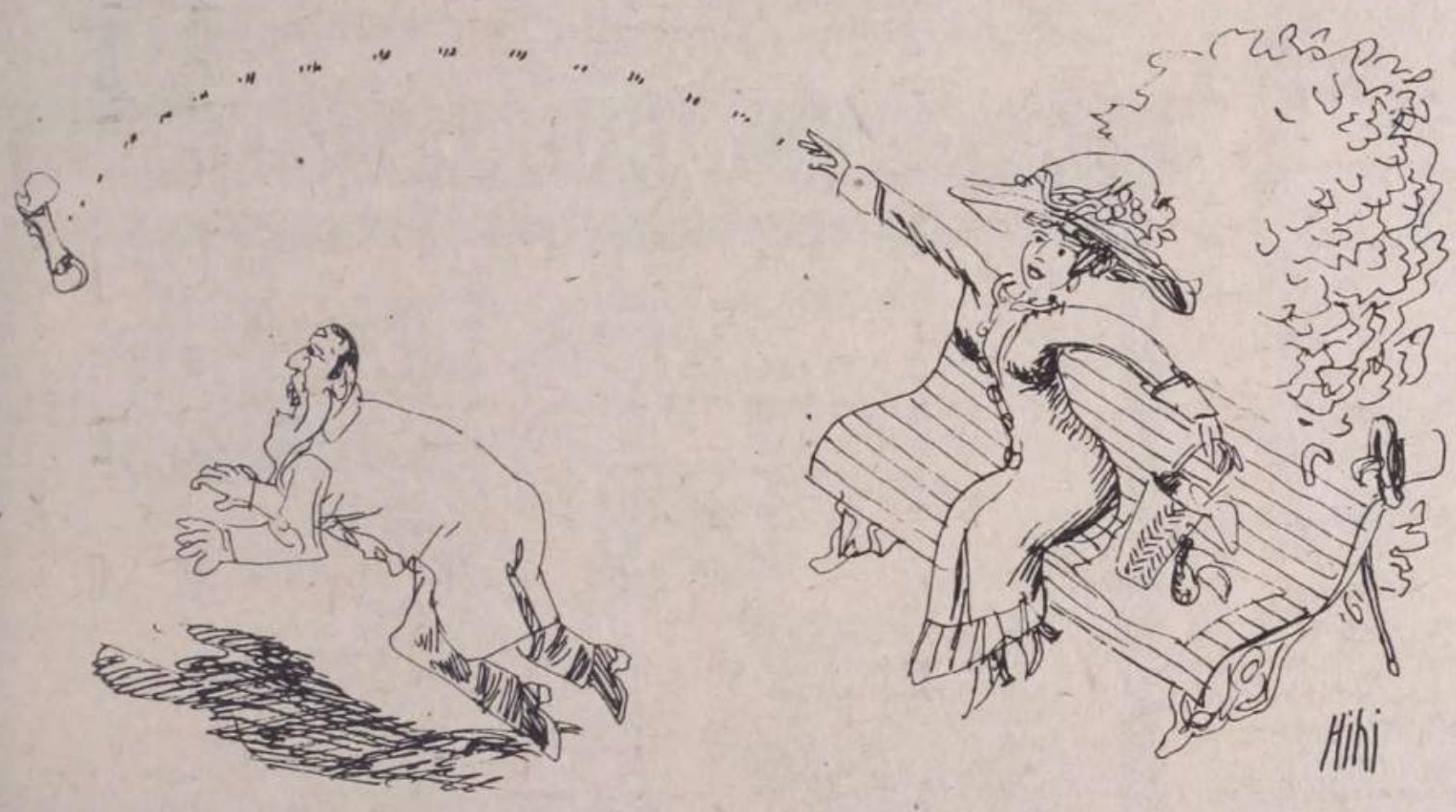

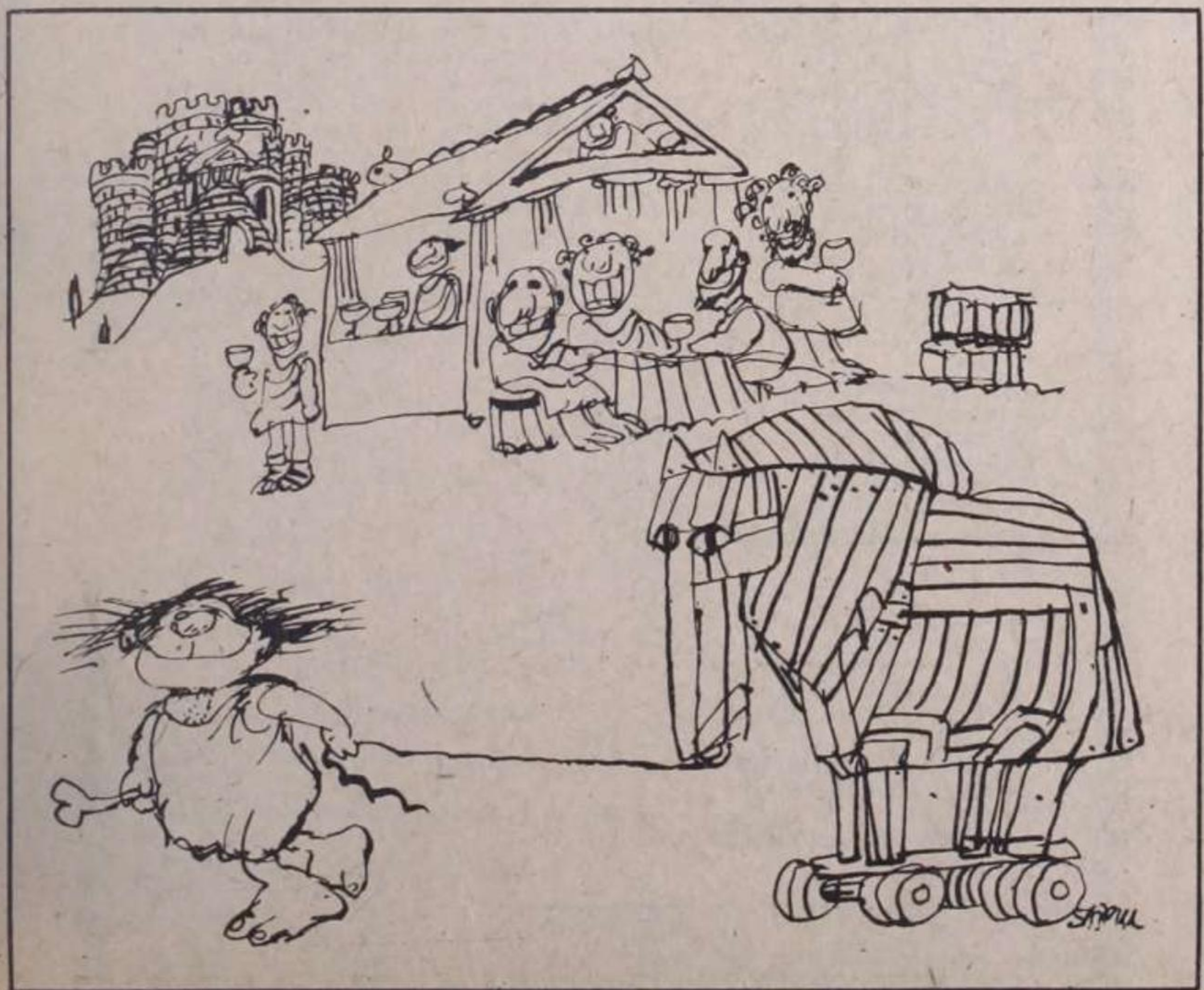

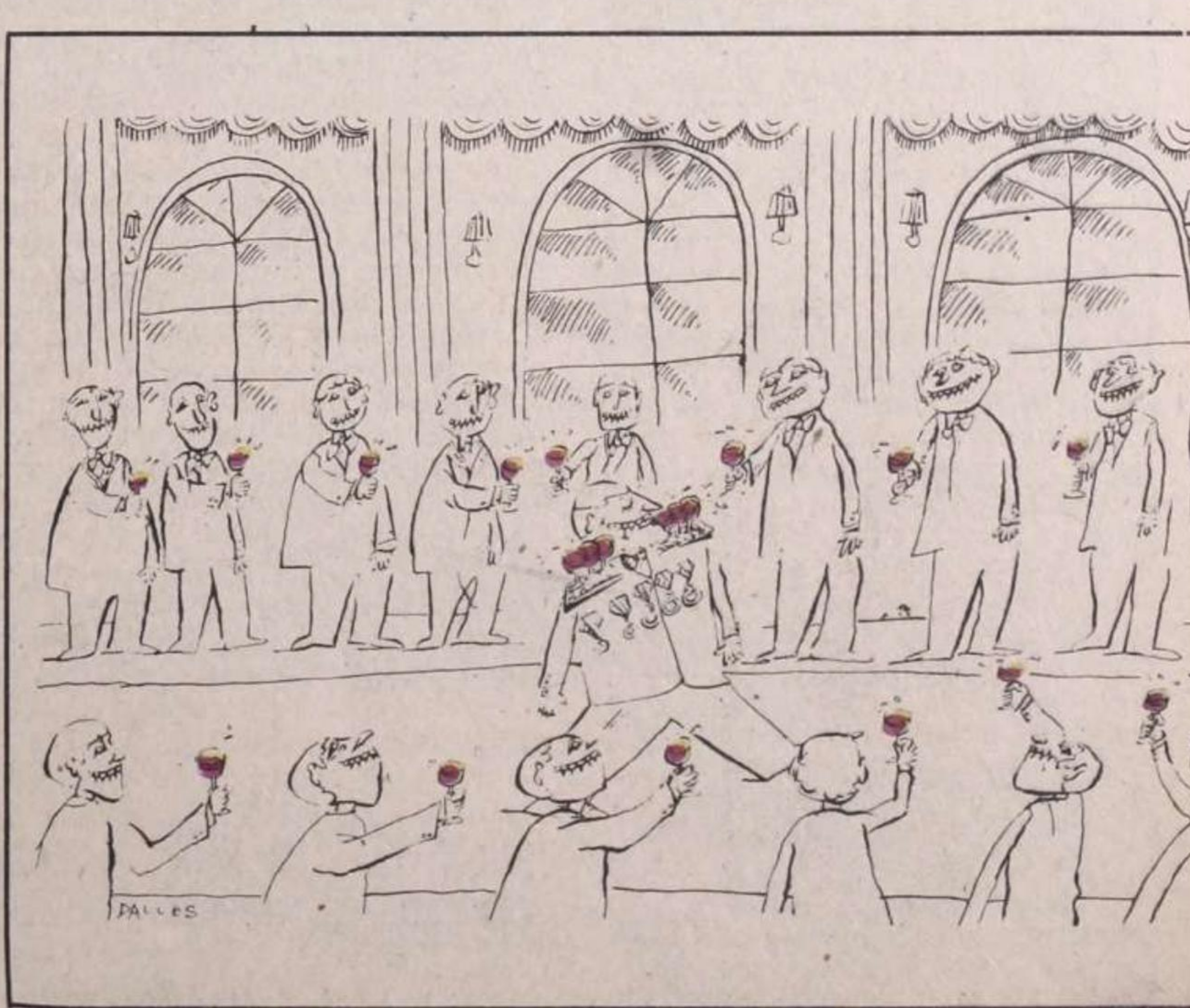

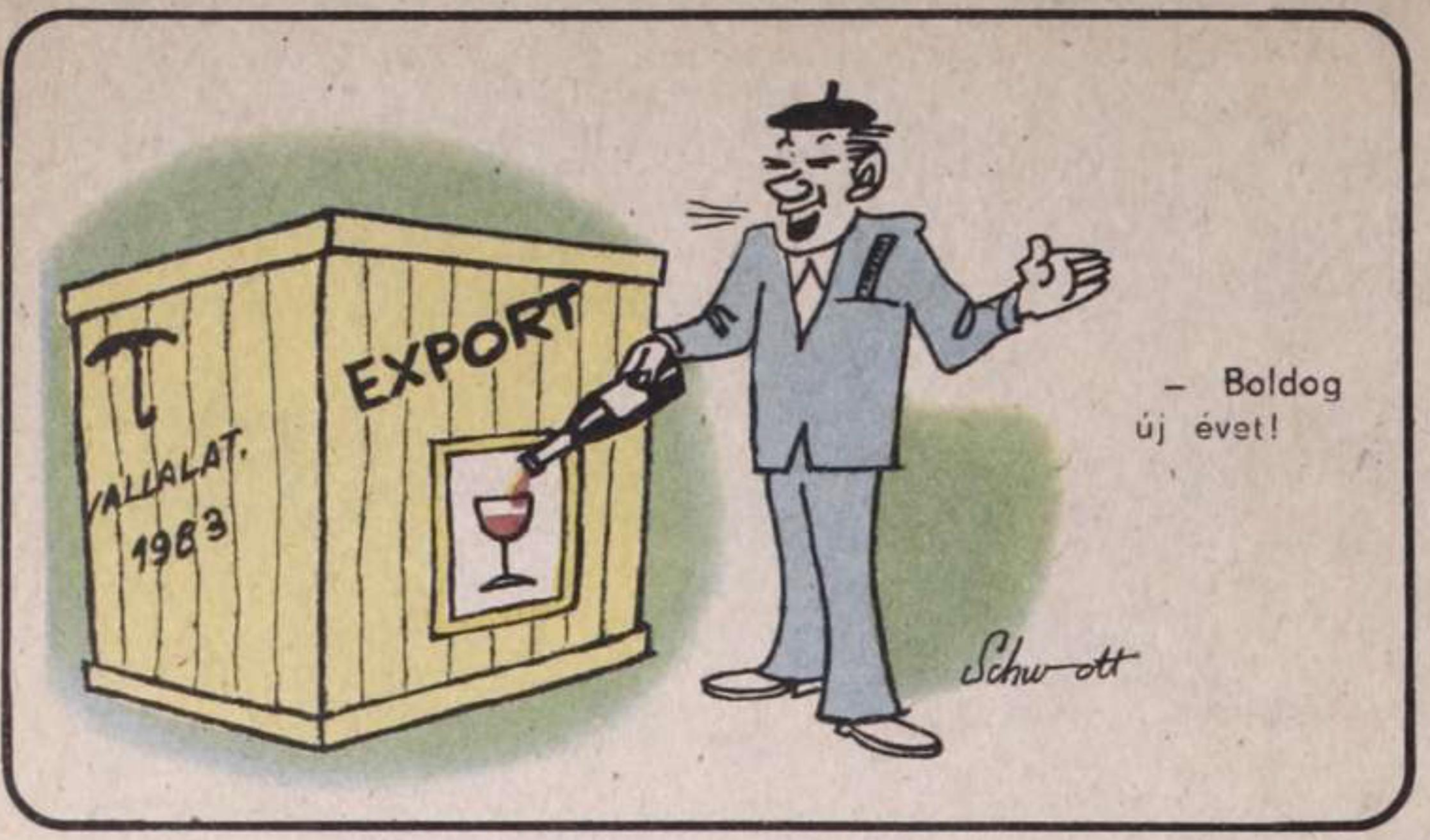

– Boldog új évet!

MIRŐL SZÓL AZ ONEDIN FOLYTATÁSA?

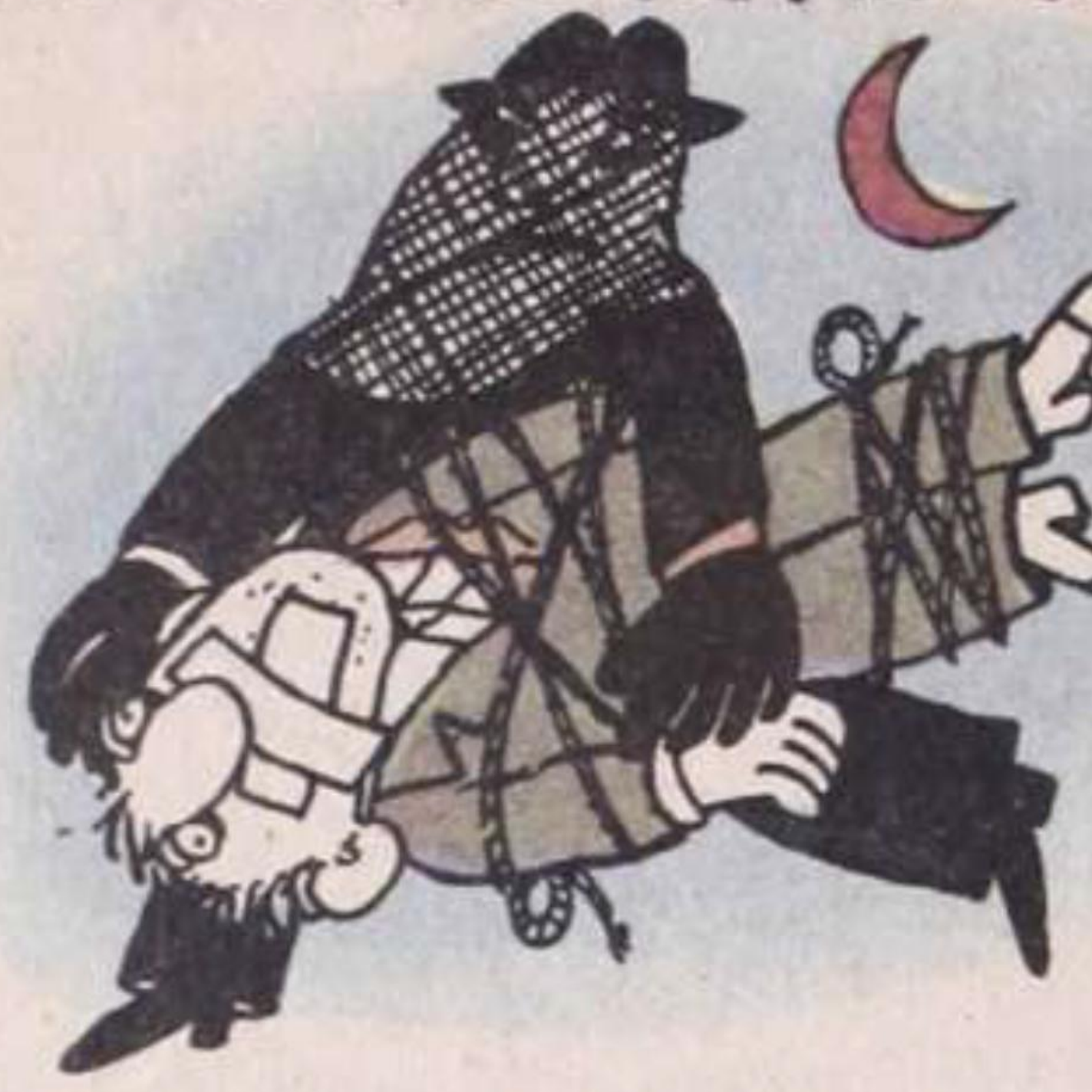

— Most pedig mondja jegyzőkönyvbe, miért rabolta el a szikrongyár rendezőjét? Töredelmes beismerő vallomást kérek! — vonta ösze a szemöldökét Krigli százados, az emberrablási ügyek szakértője.

— Mindent bevallok, de kérem, legyen tekintettel az enyhítő körülményekre. Már egy éve gyötrődöm, hogy mi fog történni szegény Onedinnel a következő folytatásokban. Aztán egy nap olvastam az újságban, hogy már szinkronizálják az Onedin újabb tíz epizódját. Nem bírtam tovább a kínzó várakozást, egy sötét estén elraboltam a szinkronstúdió rendezőjét. Életveszélyes fenyegetésekkel rábírtam, hogy mesélje el, mi is történik az új sorozatban.

— És?! — kérdezte körmönfontan Krigli százados. — Mit tudott meg?

— A hallottakért nem vállalok felelősséget. A foglyul ejtett szinkronrendező azt mesélte, hogy James Onedin nem adta fel házassági terveit. Mivel a múltkori sorozat végén lecsúszott mind a két körülötte sündörgő hölgyről — Miss Bidulph és a dél-amerikai özvegy is kikosarazta —, James a legegyszerűbb megoldást választja. Megkéri Elisabeth kezét. A leánykérést Bains kapitány akadályozza meg, amikor elmondja Jamesnek, hogy Elisabeth a testvére. James a fejéhez kap, s közli, hogy erről teljesen megfeledkezett tengernyi munkája közepette. James ezután új menyasszonyt keres, és megakad a szeme Robert feleségén, Sarah-non. Amúgy is Sarah neveli James lányát, megtenné nejnek is. Robert azonban nem akar elválni, mert politikai karrierjéhez szüksége van egy okos asszonyra. James Onedin-részvényeket ajánl fel az asszonyért Robertnek, a szatócsképviselő ingadozik, de végül mégsem enged. James erre feladja házassági terveit, és elindul az Új-Hebridákra kókuszpálma-magokért.

Elisabeth, miután kikosarazta az előző sorozatban gyermeke apját, Danielt, elutazik Londonba. Ott a Hyde Parkban sokat sétálgat, és megismerkedik egy bizonyos Friedrich Engels nevű hadtörténésszel. Elisabethnek megtetszik a férfi, de a dologból mégsem lesz semmi.

Daniel, aki korábban — bánatában — elment juhokat tenyészteni Ausztráliába, belebukik a vállalkozásba. A juhai nem akarnak szaporodni. Daniel ekkor áthajózik Argentínába, s ott társul Elisabeth férjével, Alberttel. Albert már az előző folytatásban sem volt látható, csak dél-amerikai machinációiról lehetett hallani. Daniel és Albert összefog, és — brit segítséggel — elfoglalják az argentinoktól a Falkland-szigetek legnagyobb marhaistállóját. Innen irányítják az argentin marhafaggyú kivitelét, koncessziót biztosítva James Onedinnek.

Robert Onedint időközben megválasztják a brit parlament alsóháza alelnökének. Ennek hírére egy távol-keleti kiskirályság felajánlja megüresedett fejedelmi sámliját Robertnek. Robert csak úgy vállalja el a fejedelmi címet, ha másodállásban megtarthatja liverpooli butikját. James, Robert segítségével megkaparintja a kiskirályság tengeri áruszállítási szerződéseit. Erre a konkurrens Frasert megüti a guta.

Bains kapitány sok kalandon esik át az új sorozatban: megbotlik a Ráktérítőben, clipperjével beleesik a Vezúvba, elveszti tengerészzsákját stb. Mindezen tapasztalatok után megalapitja az Onedin-hajóstársaság matrózainak szabad, független szakszervezetét, s örökbe fogadja James leányát. A szakszervezet bizalmija természetesen James Onedin lesz.

Az évek telnek, s James leánya beleszeret Elisabeth és Daniel fiába. A rokoni kapcsolat miatt természetesen nem lehetnek egymáséi, de végül minden rendeződik. Kiderül, hogy Elisabeth fiának nem Elisabeth az anyja, és James leányának nem James az apja. Mindkét gyermeknek Cyril Abraham a szülőatyja és szülőanyja. Így tehát összeházasodhatnak.

Az esküvőn James Onedin nem lehet jelen, mert fontos hajórakományt kísér. Ferenc József magyar királlyá koronázása alkalmából 12 tonna angolszalonnát szállít az Angolkirálynőhöz címzett pesti szállodába.

*

Hogy igaz-e a szinkronrendező vallomása, nem tudom. Majd jövőre kiderül...

Majláth László

SZILÁNKOK

MEGOLDÁS

— A feleségem keresete és az én keresetem közti különbséget mindig elisszuk. Így nincs vita, hogy ki keres többet.

KÉRDÉS

— Ön öncélúan rosszkedvű, vagy oka van rá?

NŐI DOLGOK

— Ma nagyon szép akarok lenni, mert szakítok Lacival.

CÉL

— Kellemetlenséget okozni másoknak — ez az életcélom, s ez nem kevés.

FÉRFI SZEMMEL

— Féltékeny vagyok minden nőre, akivel valaha megcsaltalak.

VIGASZ

— Hidd el, nem dobtalak volna el magamtól, ha nem ragaszkodnék hozzád annyira.

DERÉK SZÜLŐ

— Én a fiamat önállóságra nevelem. Négyéves korában már igazán eltarthatja magát.

ÜZLETBEN

— Ma még négy vevővel gorombáskodom, aztán itt a záróra.

HASONLÓSÁG

Z. a megszólalásig hasonlít egy okos emberhez. De ha megszólal...

POFON

— Bocsánat, hogy hirtelen indulatomban pofonvágtam.

— Nem tesz semmit. Úgy is tudom, hogy csak ismerkedni akar...

ÓVATOS EMBER

— Ön gyalogos létére miért közlekedik az úttesten?

— Félek a járdán. Az előbb ott ütött el valakit egy autó.

KARAKTER

Védtelen embert soha sem bántott egyedül.

TAXI-ELŐRENDELÉS

— Mához egy évre küldjenek egy taxit a lakásom elé. Remélem, addig már lesz lakásom.

NEHÉZ ESET

— Ha szállodában alszom, gyakran felébredek a saját horkolásomra.

— Ilyenkor kérje át magát egy másik szobába.

Galambos Szilveszter

HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS

SPORTÉLMÉNYEK, UTAZÁSOK. ÚTI KALANDOK KÖNYVAJÁNLATUNK

...pld. ARANYCSAPAT
A film születése, és ami a filmből kimaradt
Mafilm 48 Ft
...pld. Boskovics Jenő: VASAS, NE HAGYD MAGAD!
Sportpropaganda 29 Ft
...pld. Dr. Frenkl Róbert: NEM FOG FÁJNI...
Sport. Zsebkönyvek sorozat 41 Ft
...pld. Havas László: A MAGYAR SPORT ARANYKÖNYVE
Sport 77 Ft
...pld. Kahlich Endre—Gy. Papp László—Subert Zoltán: OLIMPIAI JÁTÉKOK, 1980.
Sport 78 Ft
...pld. Kocsis L. Mihály: SPORTPÁLYÁK FOGLYAI
Sport 58 Ft
...pld. Lukács László—Szepesi György: 112. A magyar olimpiai aranyérmek története
Sport 76 Ft
...pld. L. Réti Anna: MIÉRT VESZTETTÜNK?
Sport 31 Ft

• • •

...pld. Gál Mózes: AZ ALFÖLD GYÓGYFÜRDŐI ÉS FÜRDŐI
Panoráma 67 Ft
...pld. MAGYARORSZÁGI KIRÁNDULÁSOK
Sport 87 Ft
...pld. MECSEK ÉS KÖRNYÉKE
Útikalauz
Sport 60 Ft
...pld. Jean és Danielle Bourgeois: NOMÁDOK KÖZT AFGANISZTÁNBAN
Gondolat. Világjáró sorozat 47 Ft
...pld. John Hillaby: GYALOGSZERREL NAGY-BRITANNIÁBAN
Gondolat. Világjáró sorozat 42 Ft
...pld. Nagy Károly: HEJ, BALKÁN!
Gondolat. Világjáró sorozat 50 Ft
...pld. Umberto Nobile: A PÓLUS, ÉLETEM KALANDJA
Gondolat. Világjáró sorozat 43 Ft

A felsorolt kötetek egyenként is megrendelhetők a kitöltött, kivágott és címünkre borítékban beküldött hirdetés alapján. Postán utánvétellel szállítunk, 400 Ft felett 4 havi, 600 Ft felett 6 havi részletfizetési kedvezményt adunk, a 3%-os kezelési és portóköltséget felszámítjuk. Tekintettel a korlátozott példányszámokra, a megrendeléseket beérkezési sorrendben teljesítjük.

Címünk: ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT
RÉSZLETKÖNYVSZOLGÁLAT
Budapest, Pf.: 502. 1397

A megrendelő neve: ....
....
Pontos címe (irányítószámmal): ...
....
Részletfizetésnél:
Anyja neve: ....
....
Személyi ig. száma: ....
Születési helye, ideje: ....
....

AZ OLVASÓ OLDALA

HADI-ROCK HOZZÁSZÓLÁSOK

Dr. Del Medico Imre levele, melyben a popzenekarok elnevezésével kapcsolatban mond véleményt, levelek áradatát zúdította a szerkesztőségre. Mielőtt a levélár végképp elöntené munkahelyünket, közreadunk néhányat olvasóink és az érintettek hozzászólásaiból.

Kedves Doktor Úr! A mai világban, az egyre keményebbé váló gazdasági helyzetben és az általános országos, valamint nemzetközi gondok közepette talán mégis az legyen a legkevesebb, hogy egy-egy fiatal együttest miként neveznek el. A rossz névvel és pocsék zenei programmal csak azoknak a zenei ízlését ronditháthatják, akik amúgy is fogékonyak a színvonalukat vesztett, giccses vagy éppen morbid dolgokra. Ami a Requiem elnevezést illeti, arról van szó, hogy a névvel emlékezni szerettünk volna a beat- és rockzene legnagyobb alakjára, a tragikusan elhunyt John Lennonra.

A Requiem zenekar
(Bédy László, Pálvölgyi Ádám,
Radovits Tibor, Takács József)

■

Itt van az új Hajnal Csaba! Javaslom, hogy dr. Del Medico Imre alapítsa meg Csabával együtt a „Kákán is Csomót Keresők Társaságát". Nagyon irigylem dr. Del Medico Imrét azért, hogy mindössze ennyi gondja van. Ha mondjuk a környezetszennyezésről vagy az alacsony nyugdíjakról írna, még megérteném.

K. T.
Tapolca

■

A főútvonalakon a házfalak tele vannak ötletes hirdetésekkel. Nekem különösen tetszett a „Szex-tett együttes — Tömő u. 14" szövegű felirat, a Hypnozis-psycho rock műsorát viszont más irányú elfoglaltságom miatt nem nézhettem meg. Nem csodálkoznék, ha legközelebb ilyen plakátot látnék: Építési ügyekben keresse a Matuska Szilveszter GMK-t.

Dr. Varga Péter
Budapest, Enikő u. 3. 1163

■

Néhány névajánlat a most alakuló magyar rockzenekaroknak: „SÁTÁN A FOGORVOSNÁL; BAKANCSOS TERHESANYÁK" Bármilyen hihetetlen, ezeket a neveket én találtam ki, zenélni mégsem tudok.

Donáth László
Budapest, Abonyi u. 3. 1146

LEHETNE EGY JELZŐVEL TÖBB?

Számomra emlékezetes külföldi társasutazáson virslit kaptunk mustárral reggelire. A virsli ízére, zamatára nem emlékszem, de a mustár ereje a hajhagymáimat is megbizsergette. Egyszerűen méregerős volt. Leheltem, fújtam, krákogtam és könnyeztem tőle. Megvallom, sokszor kerestem hasonló ízt hazai berkekben, de nem találtam.

A minap a Rákóczi út és Lenin körút sarkán lévő nagy Csemege Áruházban levettem egy üveg mustárt a polcról. Címkéjéről a következőt olvastam: „Gyártási idő, MSZ, NaBe-al tartósítva, fogy. ár, energiatartalom 100 gramm termékben 150 kal. (628 Kj), tisztatömeg, minőségét megőrzi 6 hónapig, száraz, hűvös helyen tartandó. Aranykalász MG. Szakszövetkezet, Bugac."

A tanulságos szöveg többszöri elolvasása sem elégített ki. Csupán egyetlen jelzőt kerestem, mint például: erős, csípős, édes, savanyú, keserű, mentolos, stb. Ám erről megfeledkeztek. Mit tehettem, kedvetlenül megvettem, amit kínáltak. Otthon derült ki, hogy a mustár kellemesen csípős. De miért titkolják ezt a vásárlók elől?

(f. i.)

TÜCSÖK és BOGÁR

rendelkezik. A szép öbölben fekvő kavicsos strand kb. 100 km-re van a szállodától. A városkába a tengerparton kb. 10 perces sétaút vezet.

Egy ugrás!
(Az IBUSZ Nyár '83 című propagandafüzetéből nyírta Deák Endre, szegedi olvasónk)

Kokszolóművünk ismét helytállt, kereken 10 kt-val teljesítette túl a kosztermelési tervet. Sajnos nem mondható el ugyanez kohá-

Ez néha az utcákon is észrevehető!
(Az Üst című lapból nyírta Szemán József, dunaújvárosi olvasónk)

Olvan károgási csapnak a varjak a szomorú téli ködbe burkolódzó Mikekarácsonyfa határában, mint nyári éjszakákon a békák valami nagyobb mocsár partján. Talán a közelgő havat érzik. a vész-

Igen, a természet örök és csodálatos. Nyáron a békák kárognak, télen a varjak brekegnek.
(A Zalai Hírlapban lelte Tóth Attila, zalaegerszegi olvasónk)

Mi segítünk ajándékot választani

és egyes
kozmetikai cikkeknél 20 Ft feletti vásárlás esetén
50 Ft-os ajándékutalványt is adunk
CSAK A VIKER DEBRECEN VÁROSHÁZ ALATTI
ILLATSZER SZAKBOLTJÁBAN!
viker

A kereskedelem nagy ugrása!
(A Naplóból nyírta Szijjártó Katalin, debreceni olvasónk)

új
INTERFACE ILLESZTÉS MIKROPROFESSZOROKNÁL

Tetszik érteni: icipici kis tudósemberkékhez illesztjük az interface-t.
(A Számok című kiadványban találta Kemenes Péterné)

Fórum

Borsos Károly:
Elérhető lesz-e a telefon? 29
Lévai Béla: 16 év múltán 31

Lévai Béla világéletében optimista ember volt!
(A Budapest-magazin novemberi számában vette észre Fábri Ferenc)

KÉRVÉNYEK — VÁLASZ NÉLKÜL

Több utastársam nevében azzal fordulok a szerkesztőséghez, hogy a Vácrátót—Galgamácsa—Aszód között közlekedő 4141. sz. vonat indulási idejét Vácrátót állomásról 18.08 helyett a régi indulási időre, 17.10-re módosítani szíveskedjék.

Talán furcsának találják, hogy Önökhöz fordulunk ezzel a kéréssel, de a MÁV Igazgatóság Menetrendi osztályához küldött két kérvényünk közül egyikre sem válaszoltak. Az első kérvény dátuma május 15., a másodiké szeptember 6-a. Mindkét kérvényünkben részletesen megindokoltuk kérésünk okait, s több üzem párt- és szakszervezeti bizottságainak aláírásával támogatva kértük a fent említett vonat indulási idejének módosítását.

Kecskés Gábor
Galgamácsa, Petőfi u. 103. 2183

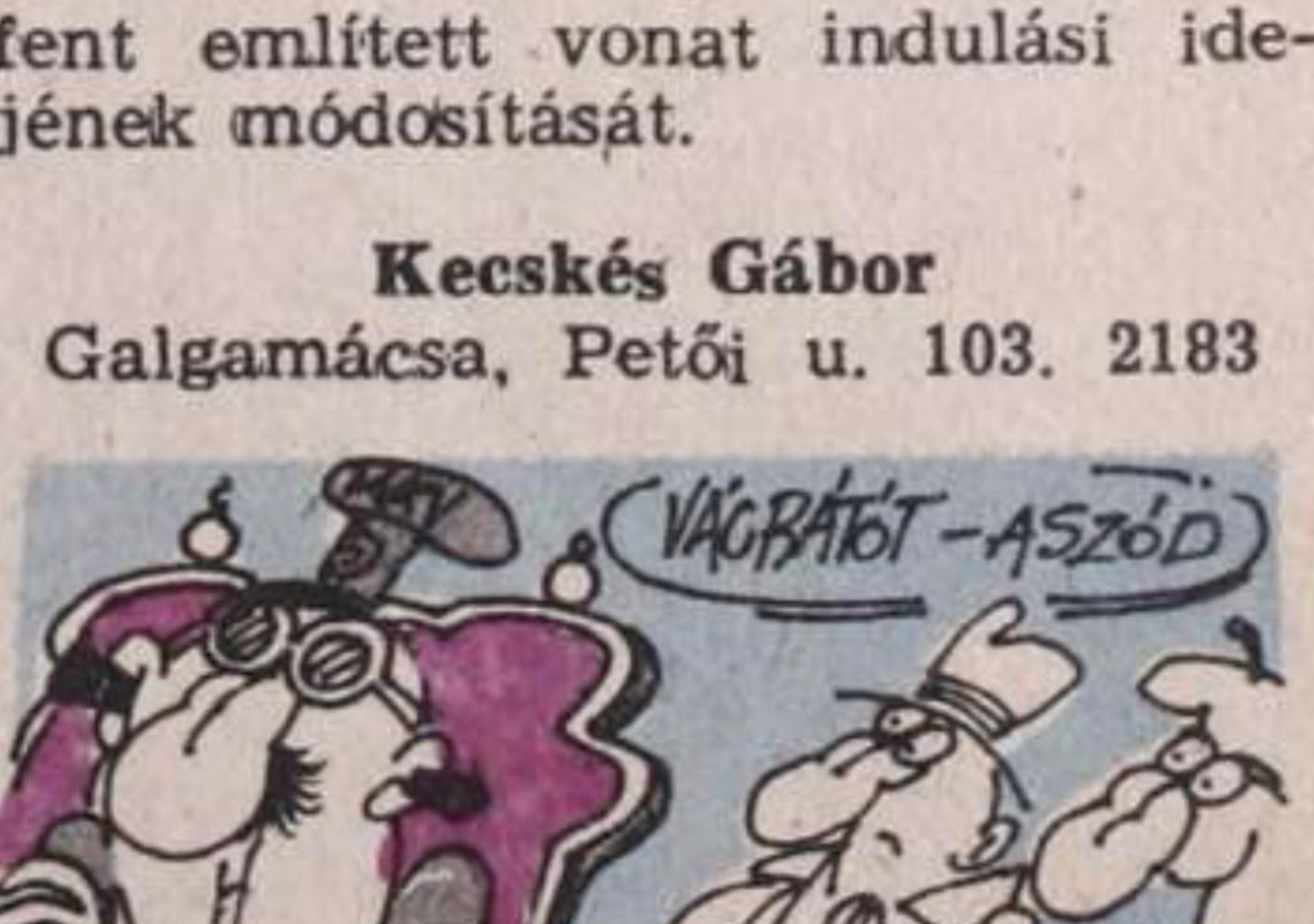

IFJÚSÁGI TURIZMUS

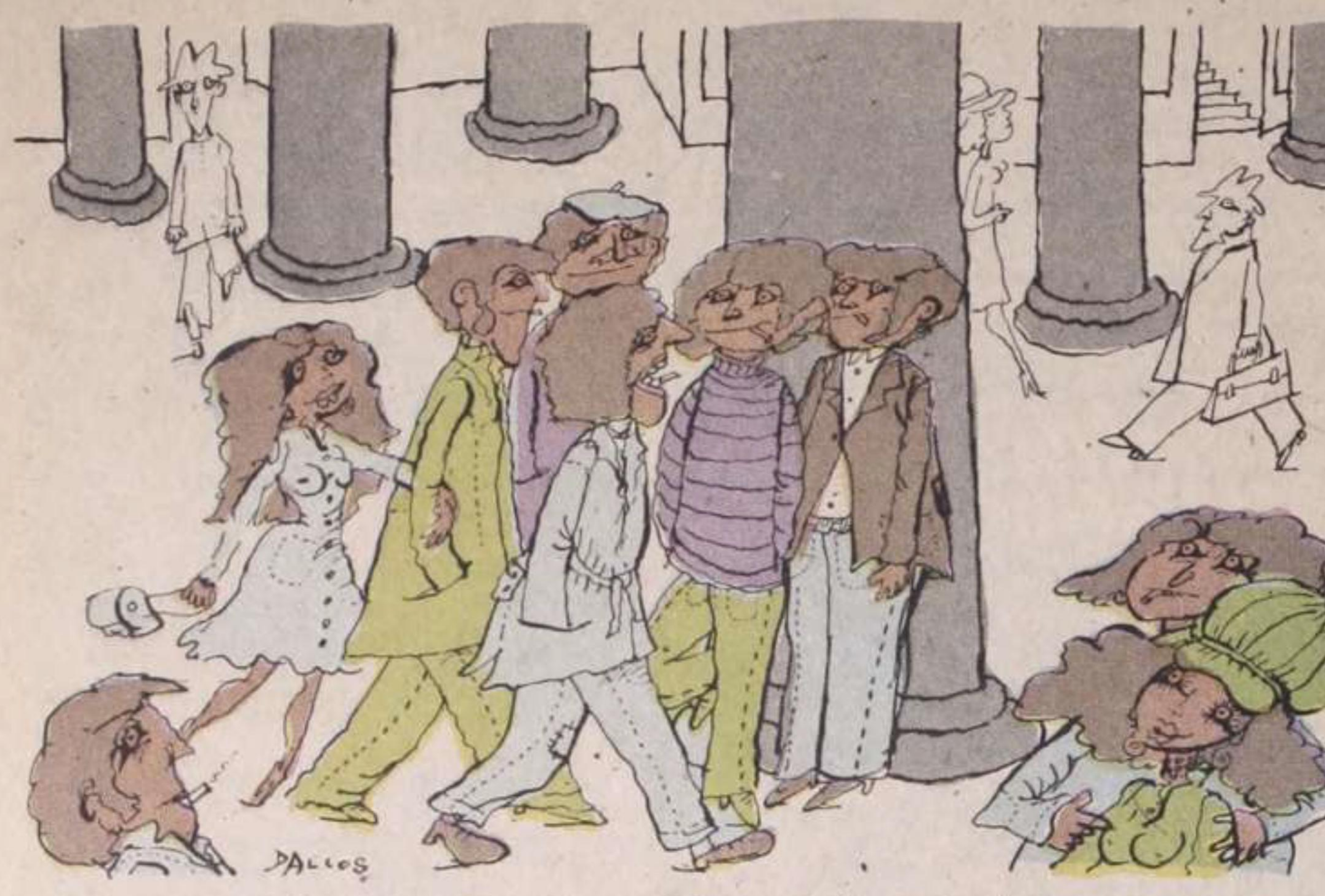

– Gyertek, átmegyünk a másik oszlophoz...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Egy férfi töprengése:

— Borzasztó... Amikor kijövök a pénzemből, nem jövök ki a feleségemmel, amikor pedig kijövök a feleségemmel, nem jövök ki a pénzemből...

*

Az új lakástulajdonos felsóhajt:

— Ha igaz, hogy a bűnös visszatér a tett színhelyére, akkor itt nem lesz nyugtom a mesterektől és az építőktől...

FINIS

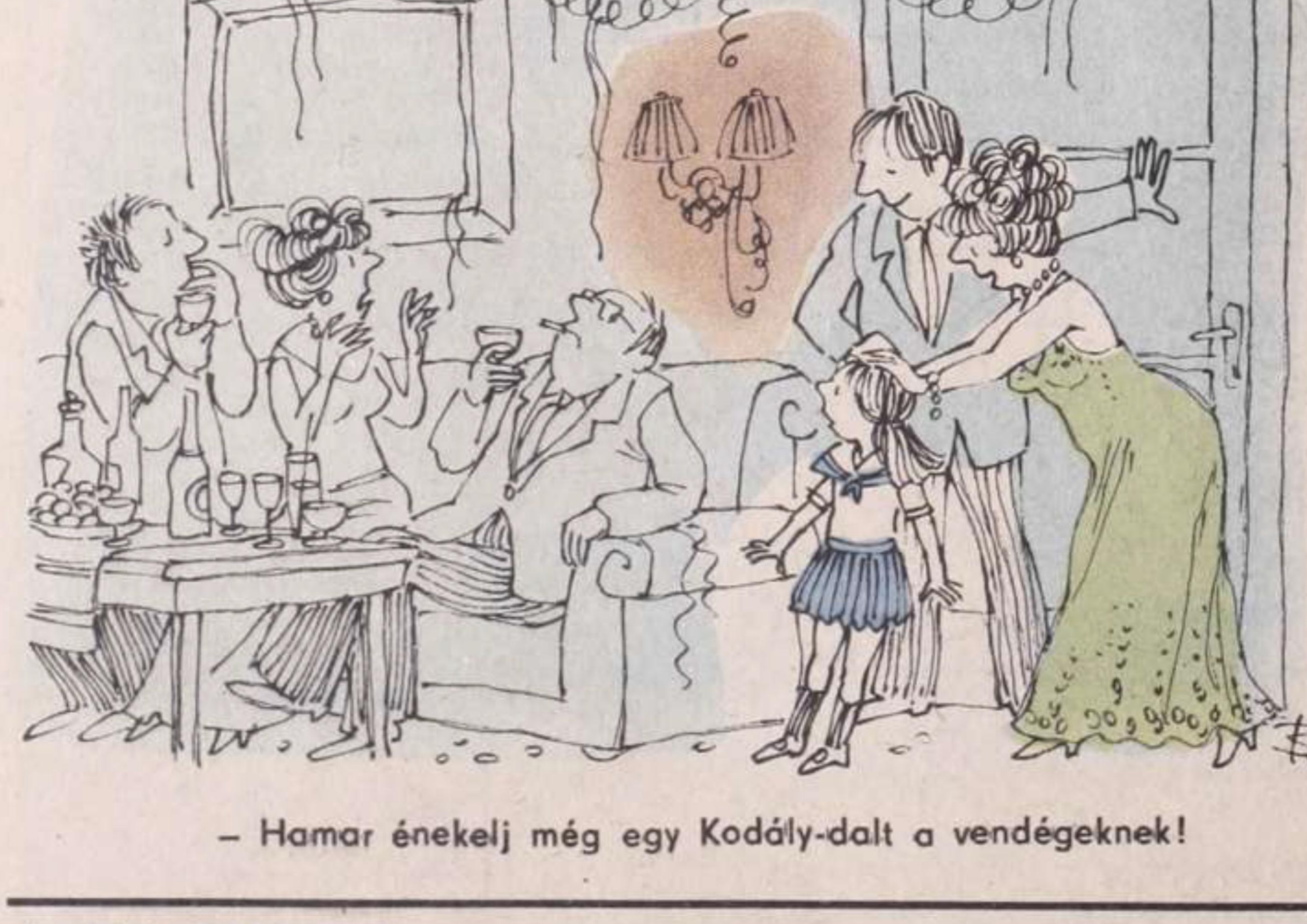

– Hamar énekelj még egy Kodály-dalt a vendégeknek!

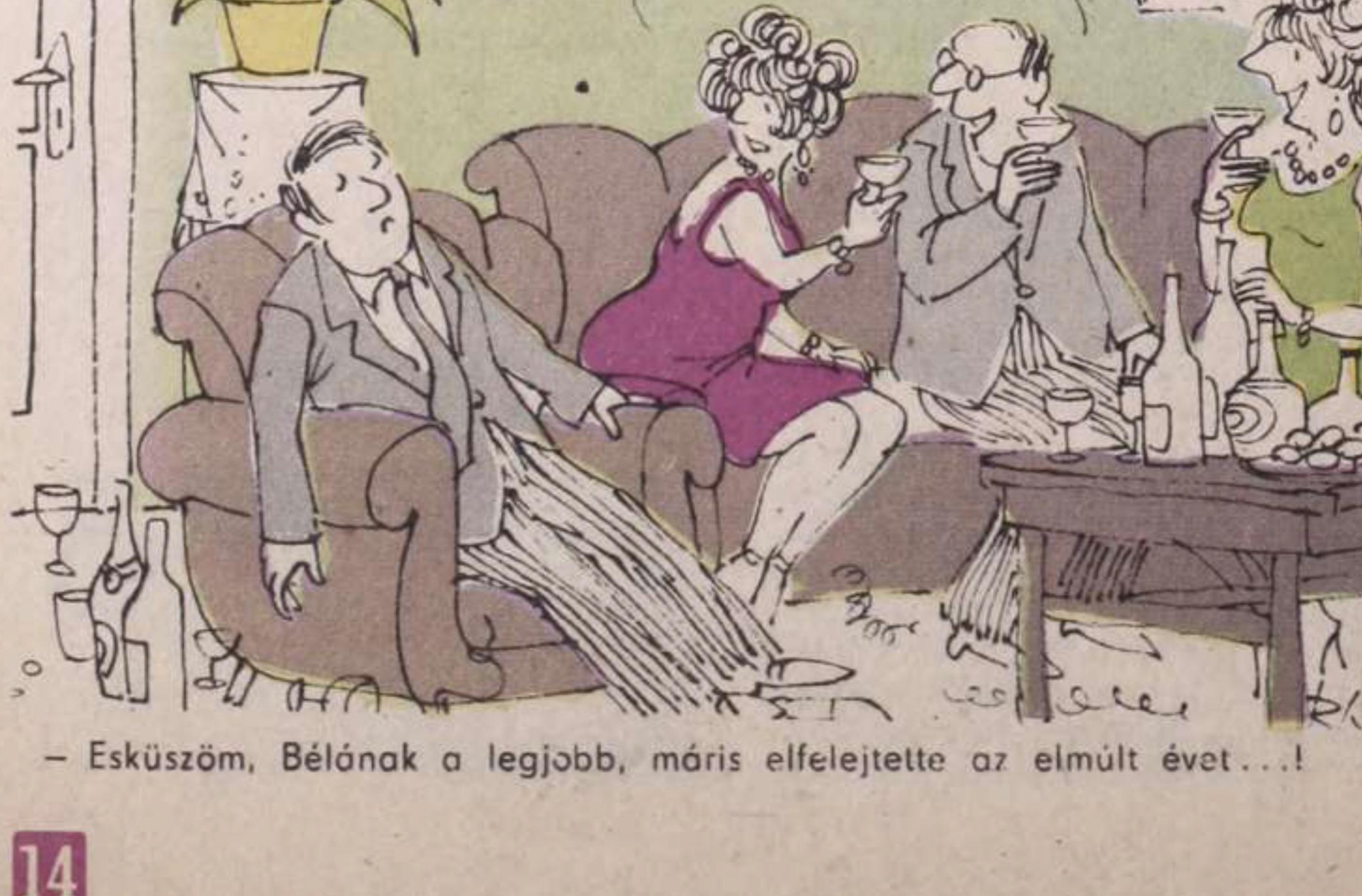

– Esküszöm, Bélának a legjobb, máris elfelejtette az elmúlt évet...!

IME, GOGO! A MI HÁZIMADARUNK

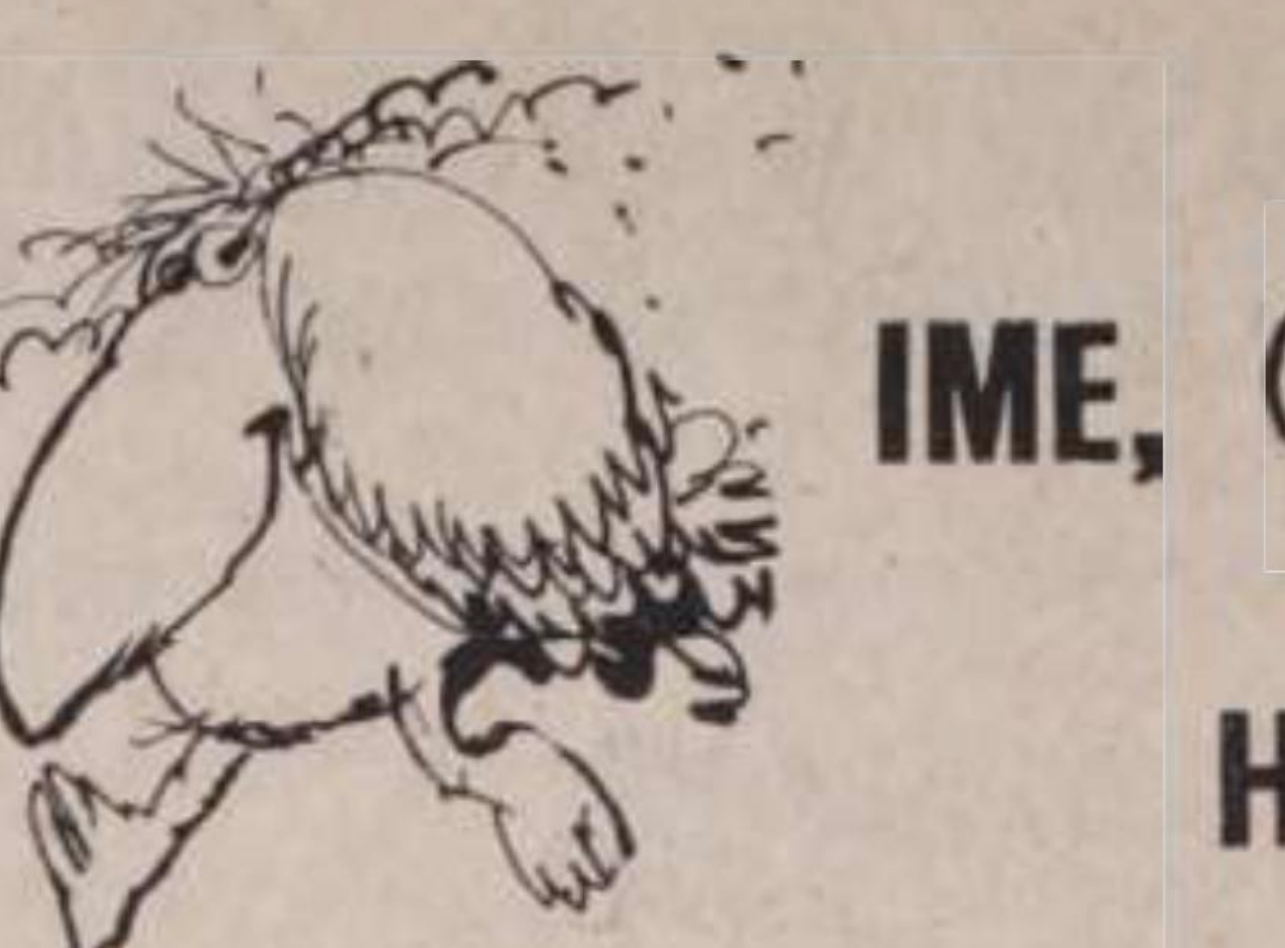

Akiről a verebek azt hiszik, hogy papagáj, mert mindenbe belebeszél, a papagájok meg azt, hogy veréb, mert olyan szemtelen, pedig se ez, se az, „csak” karikatúra.

A jövő héttől kezdődően sűrűn találkoznak majd Gogóval és kalandjaival lapunkban. Jó szórakozást!

HAZAI TRIBÜN

Az úszószövetség jubileumi ünnepére a sportág múltjának és jelenének minden nagysága hivatalos volt. Felbukkant természetesen a Juszuf is. Szigeti József, még hatvanon felül is marcona, vészjósló külsejű óriás. Harmincöt évvel ezelőtt pedig a magyar vízilabda legkeményebb, legkönyörtelenebb centere. Megpillantotta a sokaságban egyik régi ellenfelét, akivel epikus ökölcsatákat vívott a vízben. Most tárt karokkal rohant felé és így kiáltot:

— Mit szólsz, milyen aranyos öregemberek lettünk!

●

Idegenlégiós labdarúgónk karácsonyi szabadságra érkezve meséli, hogy külföldi klubjának vezetői nem idegbajos emberek.

— Az elnökünk például csak egyszer esett pánikba. Amikor felfedezte, hogy egy csepp viszki sincs a hűtőszekrényben.

●

Úszóiskola, vagy ötven harsány csöppség tombol a vízben, az edző már rángatózik. Egy kis négyéves megkérdezi:

— Mondd csak, holnap lehozhatom a Gézát is?

— Bánom is én, hozd le holnap a Gézát is.

Másnap az apróság megjelenik egy beteges külsejű, vedlett vén macskával. Az edző felhorkan:

— Ez meg micsoda?

— Hát ez a Géza. És tudod miért hívják Gézának? Mert kislány.

Csoda, hogy az edzők korán őszülnek?

●

Kajdi János mesélte:

— Egy mongol gyerekkel verekedtem a madridi EB-n, úgy hívták: Bandi. A második menetben sikerült átmeneti álmot bocsátanom rá, attól fogva ez a gyerek valósággal körülnyüzsgött. Felsegítette a köpenyemet, kinyitotta előttem az ajtót, még a vízcsapot is beállította a zuhanyban. Ezt aztán végképp nem értettem. Hát ha engem valaki kiüt, fix, hogy nem a vízcsapot nyitom rá. Hanem a gázcsapot.

●

A női kézilabda-válogatott az olimpiai bajnok szovjet csapat legyőzésével szerzett ezüstöt a VB-n. Ott volt a magyar futball egyik vezetője is, a barátja ugratta:

— Látod, így kell ezt.

A főnök a vállát vonogatta.

— Miért mondod ezt nekem? Mi a világbajnokot is megvertük.

— Igazán? Mikor?

— 1952. július 21. Magyarország—Olaszország 3:0.

Nagyon helyes. Az embernek vagy a csapata legyen jó, vagy a memóriája.

(p. p.)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

Pistikét kiviszik az állatkertbe. Képeskönyveiből jól ismeri az állatokat, és mindegyiket hangosan köszönti:

— Szia teve, szia zebra, szia oroszlán, szia majom!

Egyszer csak odaérnek az elefántketrechez. Pistike megáll, kerekre nyitja a szemét, szemmel láthatóan megdöbben a hatalmas méretektől. Majd csendesen megszólal:

— Kezét csókolom!

IMPORT HUMOR (Rubel elszámolású!)

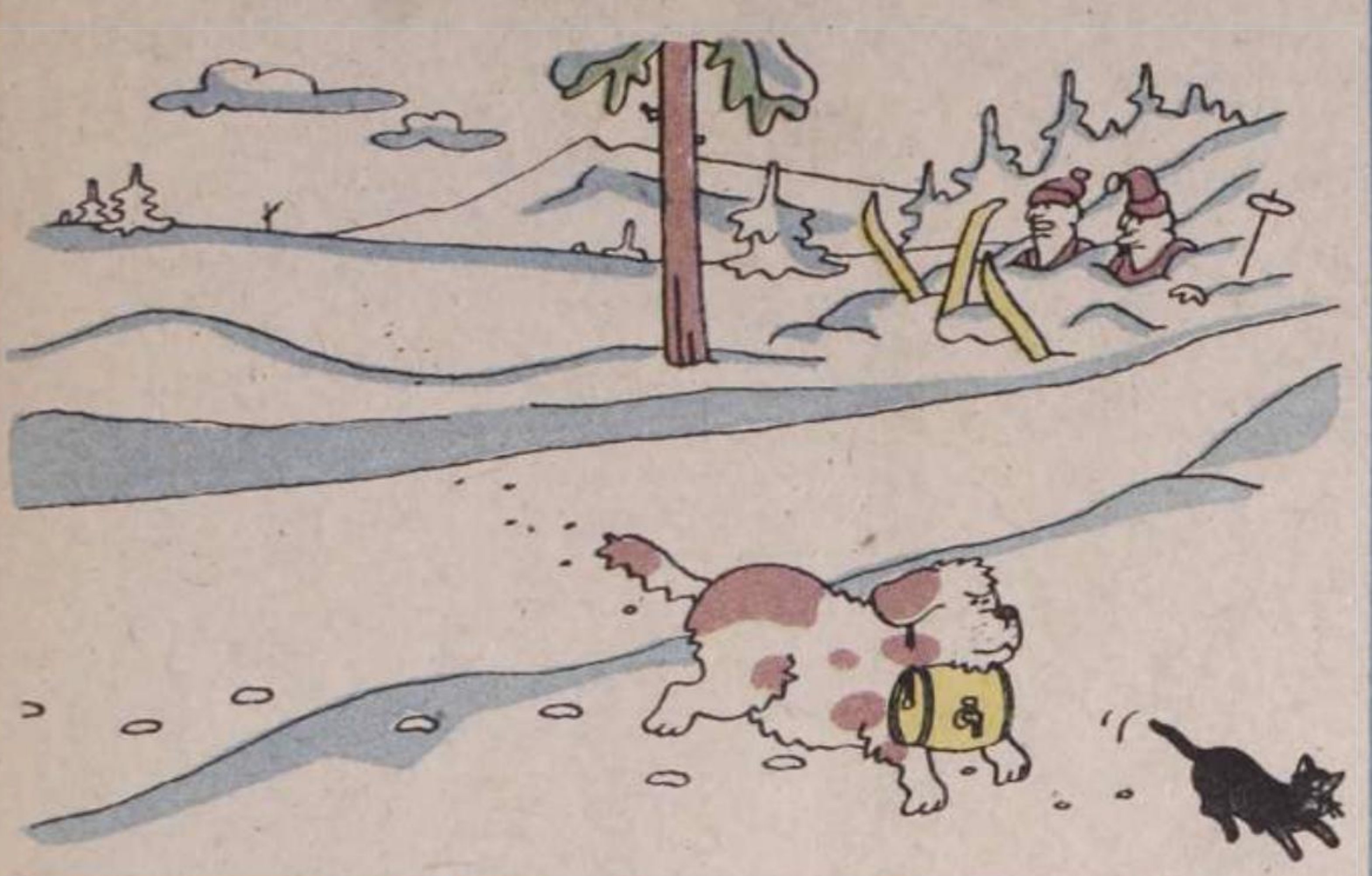

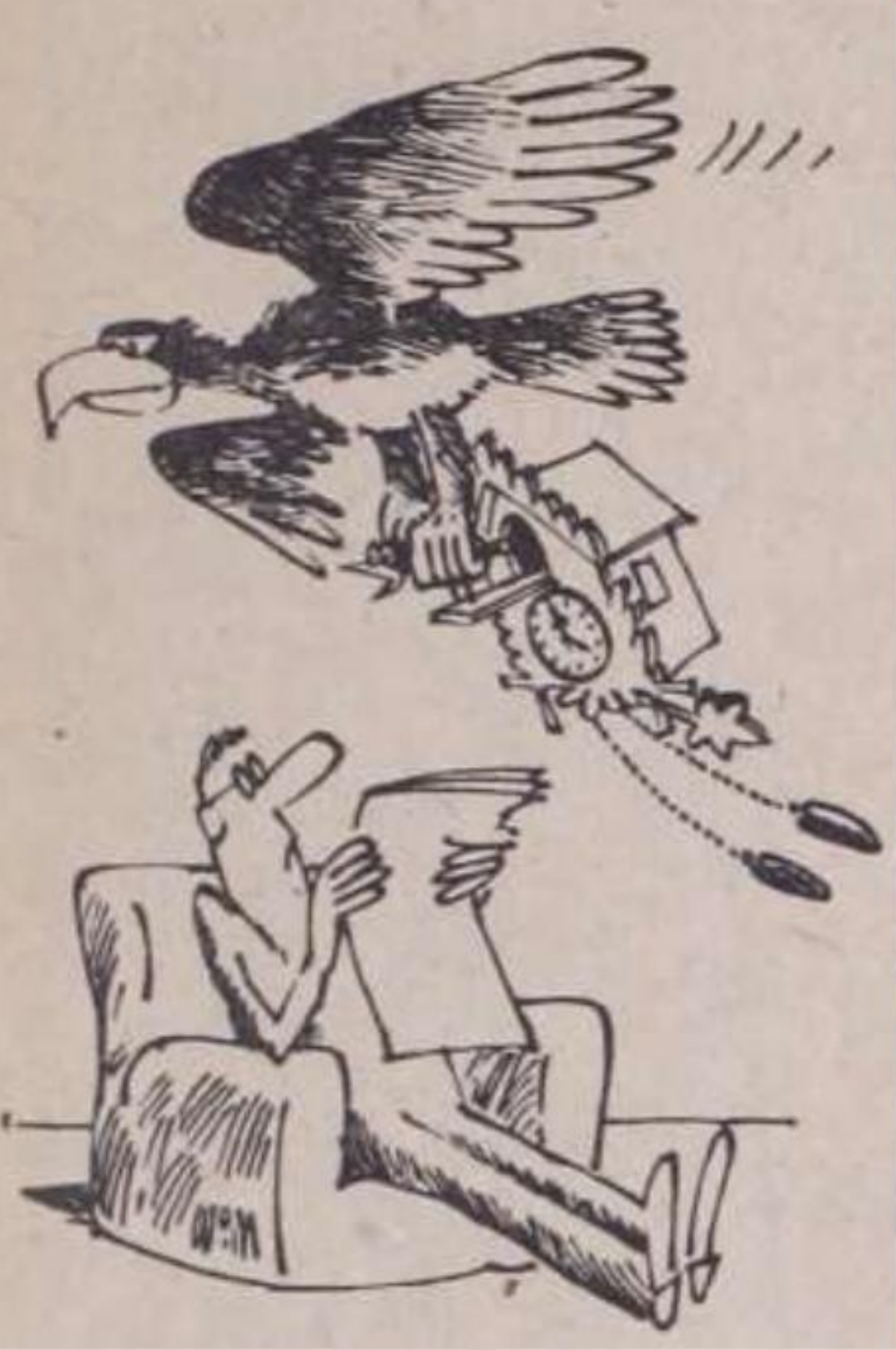

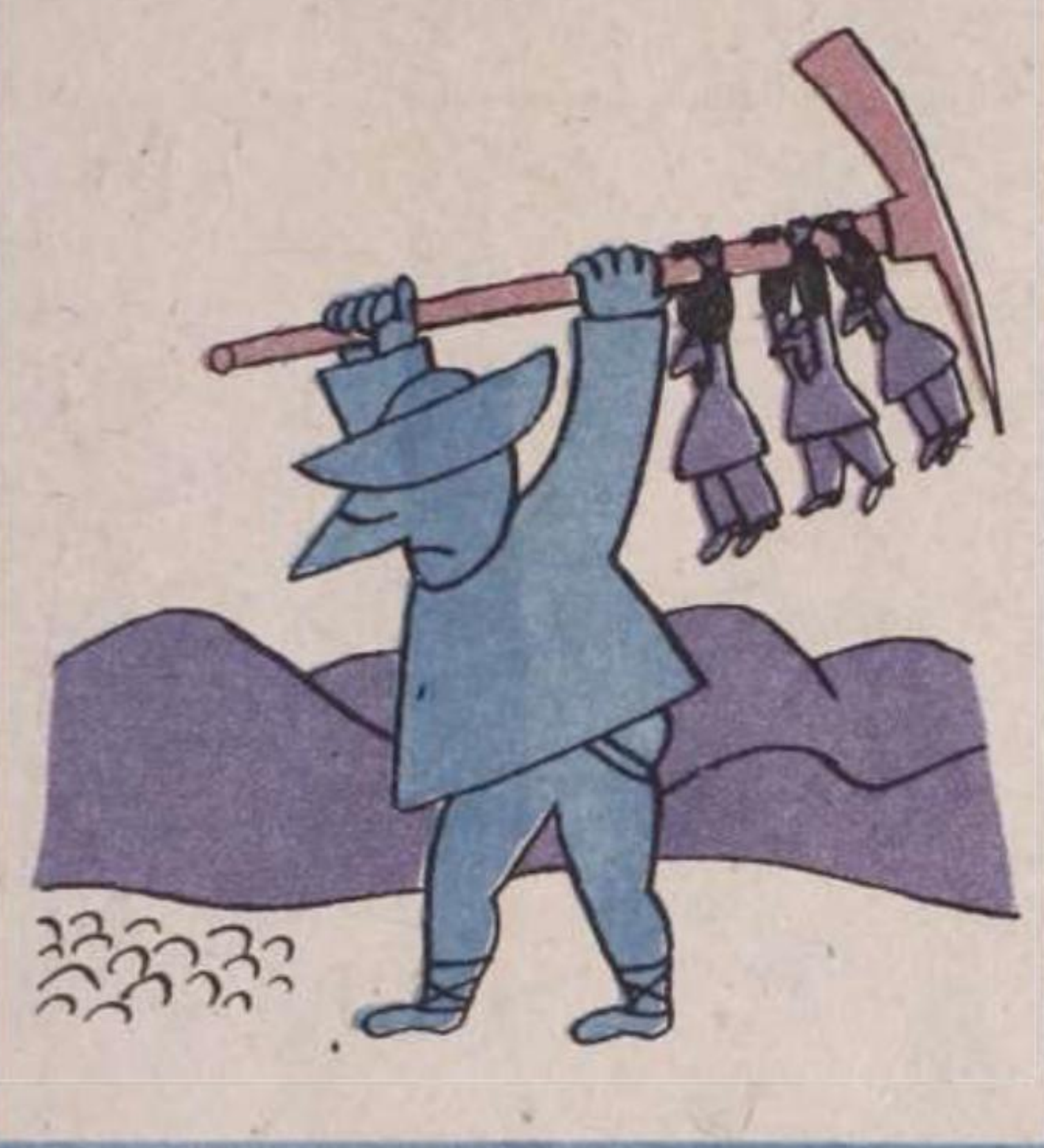

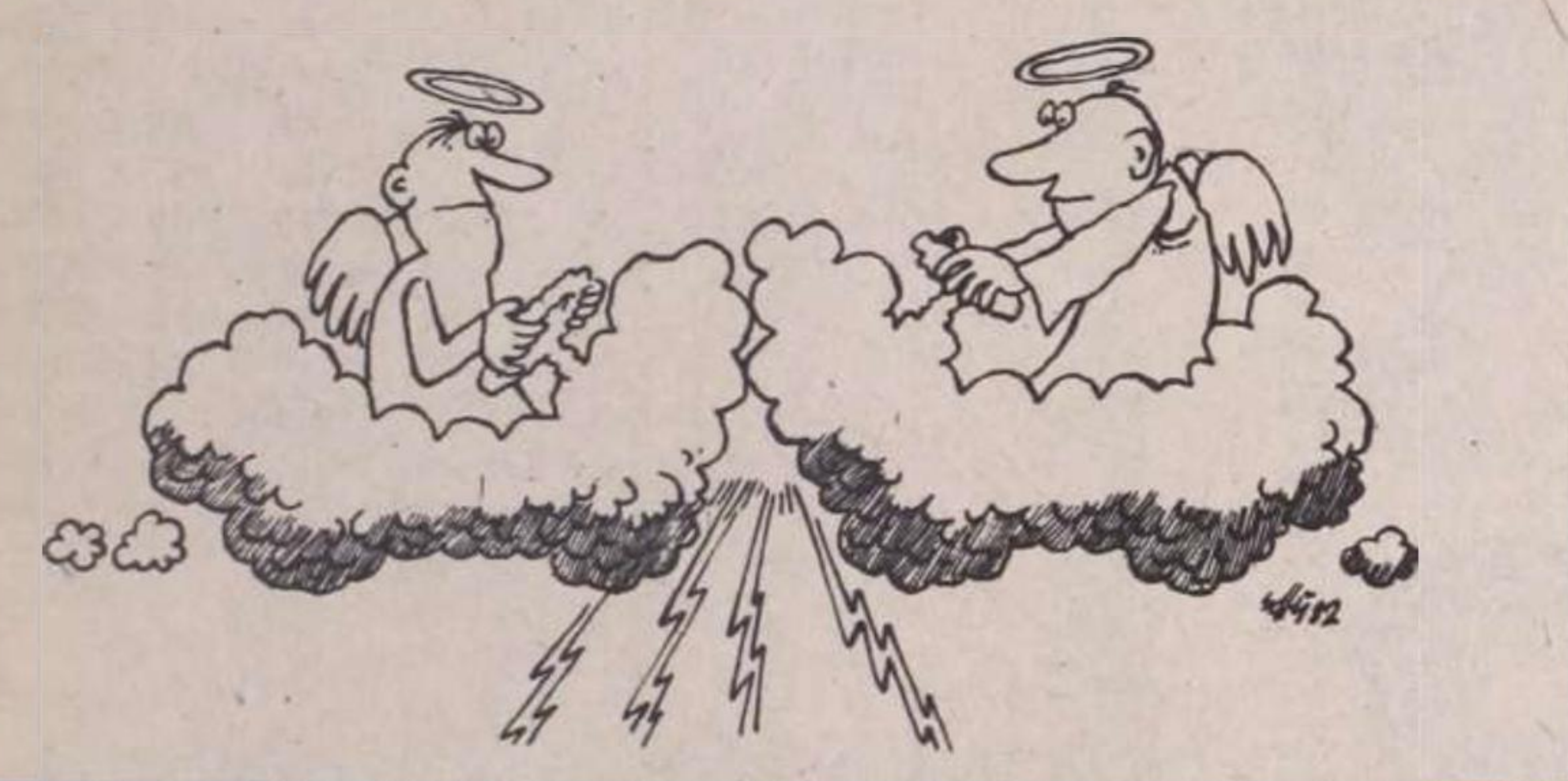

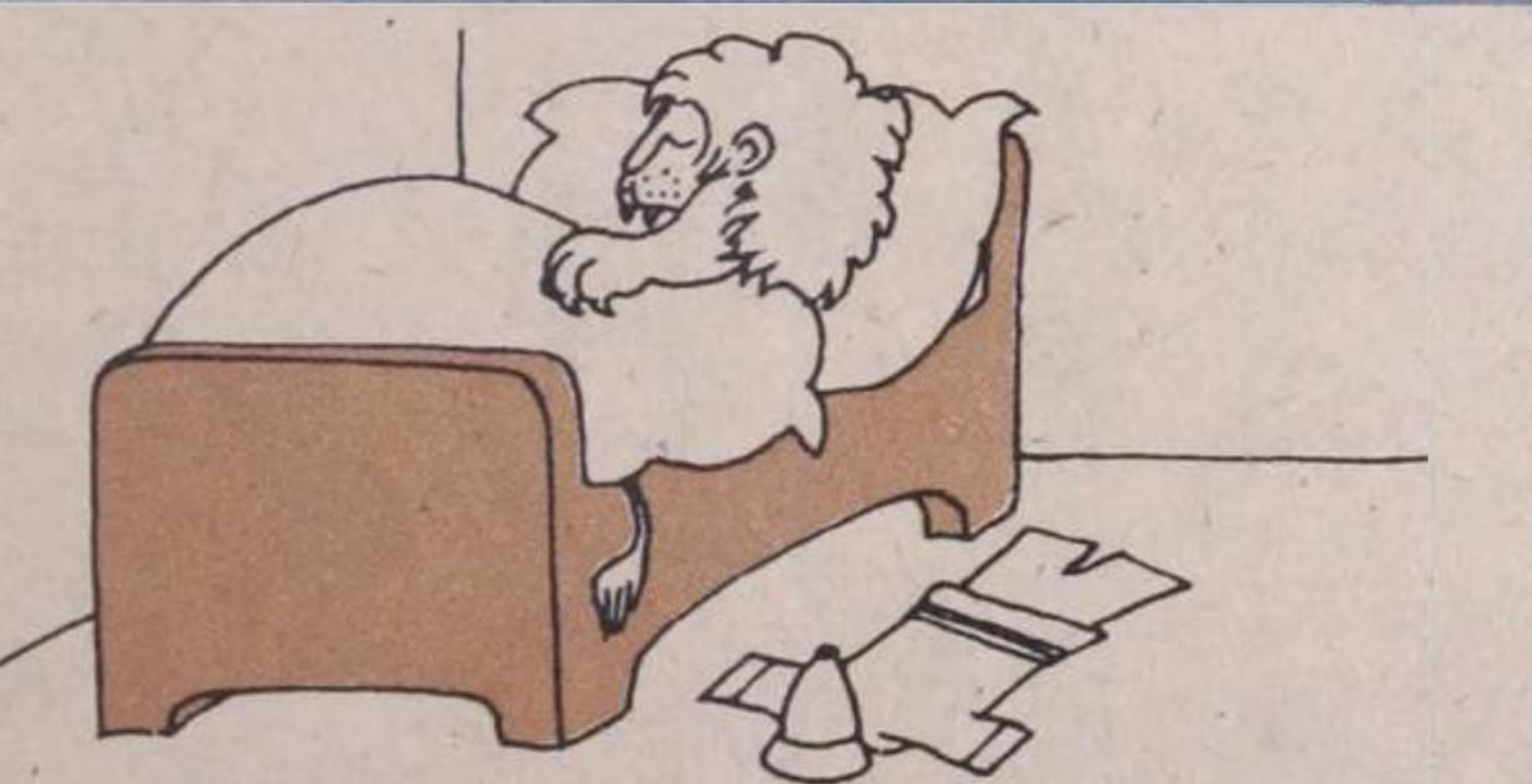

Aranyszabály

Egy ifjú sportoló, aki életmódjára vonatkozóan tanácsot kért a sportorvostól, ezt az egyszerű választ kapta: — Vízszintes 13 — függőleges 17. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni, kizárólag levelezőlapon január 10-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES:

1. Balatoni üdülőhely
7. Olasz város
15. A fogadás összege
16. Az aradi tizenhárom vértanú egyikének (Dessewffy) keresztneve
17. ... poraiban is
18. Folyó a Szovjetunióban
19. O. T.
20. Támadást hárít
22. Fémes elem
23. Iparváros az NSZK-ban
25. Megvalósítandó elképzelés
26. Egy középiskola beceneve
28. T. L.
29. Bitang, gyalázatos — divatjamúlt magyar szóval
30. Angol megszólítás
32. Ókori görög — más szóval
34. A vízsz. 23. kezdete
35. Az alumínium jele
36. Ószövetségi próféta
37. Sárga — németül
39. Becézett női név
40. Európai folyó
41. Görög mitológiai hősnő
42. Versenyre benevezett személy
44. Herélt szarvasmarha
46. Rövidítés angol nevek előtt
47. Francia férfinév
48. Egy felvágottféle neve
51. A széltől is ...
52. Valamely faj közös alapformája
55. A tartósított szilva
57. Tényt hazugul cáfol
59. ... abszurdum
60. Azonos betűk
61. Igekötő
62. ... étika
63. Hivők számára kötelező hittétel

FÜGGŐLEGES:

1. Ezüstpapír
2. Véleményt alkot valakiről
3. Egy szoros neve a Keleti-Kárpátokban
4. A vas jele
5. Etiópia része, nemrégen harcok színhelye
6. Az ókori perzsa birodalom alapítója
7. Az Úri muri írójának monogramja
8. Forrón, szenvedélyesen
9. A Szovjetunió egyik népe
10. Vonatkozó névmás
11. Vízzel átitatott
12. A függ. 5. kezdete
14. Nevéhez fűződik a relativitáselmélet
21. Székhelye: az agy
24. Nem szereti a potyautas
25. Mély hegyi tó
27. A tehén hangja
29. B
31. Nem gyakori fa
32. Házkezelési igazgatóság
33. Azonos betűk
36. „Elege lett belőle"
38. E. D.
39. ... regénye (Gárdonyi Géza)
41. Helység Tolna megyében
43. Anya a gyermekét
45. Bőségesen elegendő
48. Kutyafajta (magyarul: uszkár)
49. Földmunkát végez
50. I. A.
53. Megfelel a valóságnak
54. Döntetlen sakkjátszma
56. Háziállat
58. Kártyaszín
59. Az állam bevétele

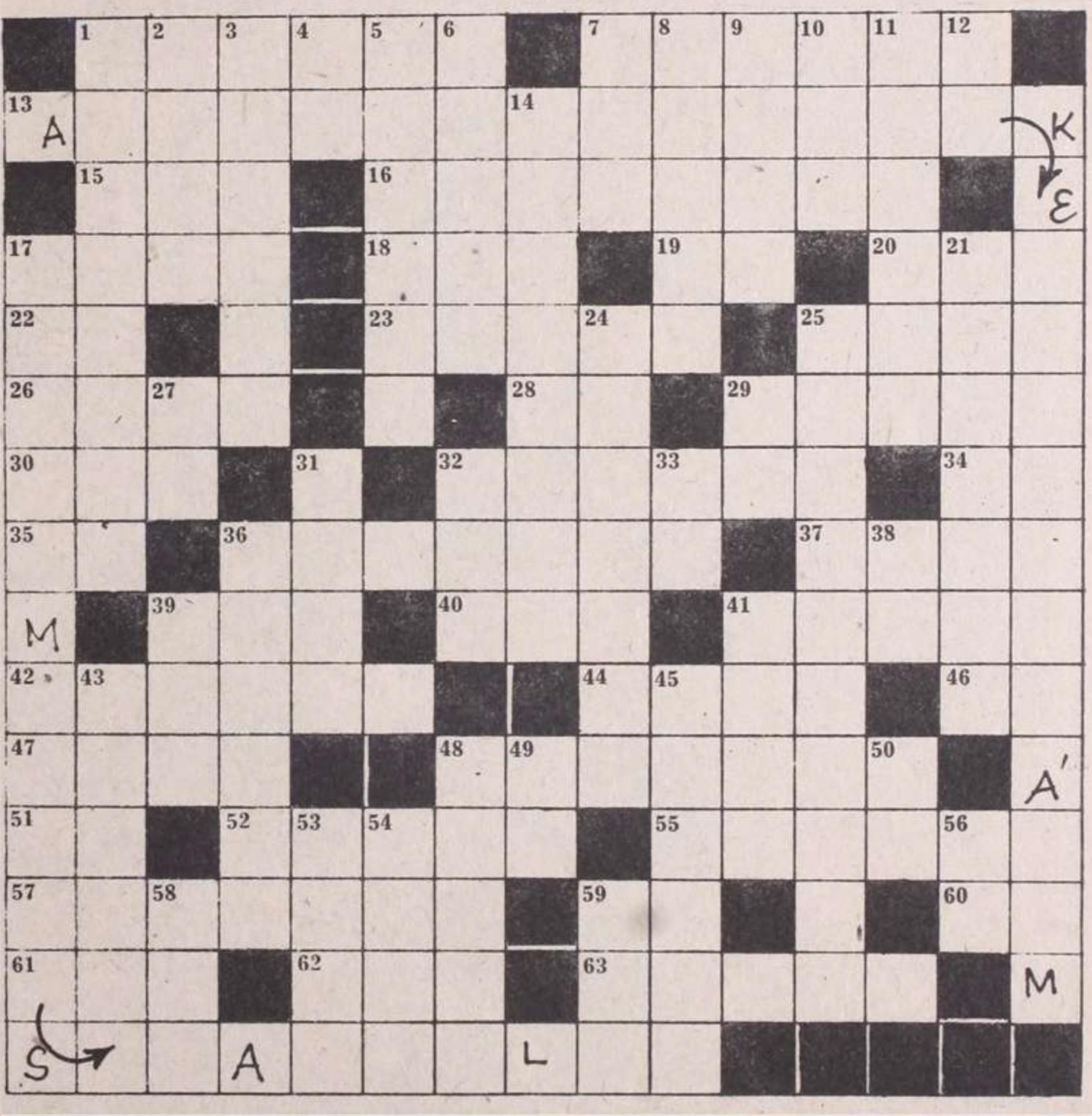

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes; MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP **Felelős kiadó: TILL IMRE**

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
83.2308/2-01
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611
Index: 25 504

FELEDÉKENY FÉRJ

című rejtvényünk megfejtése:

— Teljesen megbolondultál? Nem vagyunk a szállodában!

200—200 forintot nyert:

Németh János, Kalocsa, Dombóvári út 59. 7212

Liener Katalin, Bp., Október 6.-a u. 18. 1051

Paulik Józsefné, Karancsalja, Rákóczi u. 46. 3181

A nyereményeket postán küldjük el.

A JÖVŐ HÉTEN:

Fehér Klára: Csak úgy firkálgatok

Timár György: Agyrém-rimek

Peterdi Pál: A világnagy anti-show — avagy minden idők legrosszabb tévérevüje

Jöhet a következő!

FÜLÖP GYÖRGY:

Helyett..

KŐMUNKÁSOKAT FELVESZÜNK!
ÉSZAKI FÉNY
MONT BLANC
BIG BEN
BANG
NIAGARA
BIKA-VIADAL
GRAND CANYON
VIGYÁZZ FŐCSŐTÖRÉS!
TREVI KÚT
MANEKEN PIS
RÁKÓCZI TÉR
SARK-KÖR
CANALE GRANDE
LAS VEGAS
Fül